

SUN KU - A Luz da Verdade

Consideracións sinxelas feitas de boa disposición , bastante dose de independencia , profundo , interesante como vemos a interacción de onde resultaron ideas moi boas paso a contar unha historia con moral é dicir , a moral da historia ... historia esa sobre dous burros de carga que facían unha viaxe polo antigo Xapón , xa pola altura dos descubrimentos , o burro gris ía cargado con sal , carga moi pesada ;o burro negro guiaba ao destino a caravana xa tiña unha carga moi leve , levaba esponxa vangloriando -se da súa sorte sendo o camiño moi rudo o gris non aguantaba máis e estaba a piques de morrer polo esforzo cando tropezando cae gran poza de auga derretendo-a metade da carga , o burro negro observando estupefacto a increíble sorte do compañeiro que alí se vai levantando , alixeirado levando o que restaba da carga .Levado pola envexa , lánzase á auga esperançado da mesma sorte .

A esponxa encharcou -se de auga tornándose case imposible ao negro sequera levantar -se , acabando loxicamente por sucumbir ao cansazo e morrer .

Historias do avozinho

O amor é como un arco da vella , non sempre está presente , pero sempre aparece !A utópica teoría do caos formulada $1 = 1 + 1 = 2$: $2 = 1$ a utopía da espiral do arco da vella multifactorial do amor remata na radiación da máxima entidade de enerxía , desabrocha en sol - a terra remata , o sol inspira as mesmas cores para pintar o mundo - eu expiro , ti inspiras o mesmo aire de amar sendo que son todas as cores para pintar o teu mundo! Todo parte de como sentimos as cousas e alí hai cousas que se unen , outras sepáranse se pero o certo non oculta feitos .A miña primeira lembranza simplemente só teño reminiscencias , en que segundo absorto nun día luminoso , e preparo -me co poder da luz para saír das tebras e distribuirei forza e enerxía para toda a comunidade constelar .Póño-me a pensar se un día fose un raio ?Un día fose un raio , sería destrutor , asustado , ruidoso , implacable ou sería luminoso , fermoso , radiante e enerxético .Cada raio ten como os seres humanos de diferentes características , modos de acción diferentes, luz diferente , é dicir cada raio / ser único e exclusivo .Pois ben se un día fose un raio mínimo era orixinal .Cada raio ten a forma de acción , como nas persoas en calquera momento xorde esa acción en fraccións de momentos .Teremos nós acción sobre o raio / ser , púidose se cambiar a súa dirección e destino .En relación a destinos e por primeira vez vou invocar o nome de Deus , un certo día xurdiu , ter unha conversa de crenzas e fe con un seguidor do alcorão que me contou a seguinte historia que paso a describir : pasan -te un dato de xogopara as mans e pides vehemente a deus que te saia a puntuación máxima e saíu -cha mínima .Meus caros , a historia resume -se mais quen ao final lanzou o dato ? Pero tirando esta historia quero dicirvos que temos acción

e temos raio / ser que actúa co medio , cada un lanza o dato coa súa enerxía / forma / comportamento .Eu sabía que ía haber un transformador e que as cousas ían ter un equilibrio de forzas relucentes que irían transformar a realidade .Unha enerxía revitalizada e que quen vive a insatisfacción con satisfacción ía facer-se en todas cores para pintar o teu mundo .Espertei nunha realidade diferente do habitual e explorar campos da escritura a través deste libro ía ampliar o meu ser .Reflexiono sobre a forma de transmisión do pensamento e igualo -o a unha luz e ao seu poder .Todos pensamos sobre varias perspectivas hai que seguir unha corrente e a alma ten momentos de perturbación , o xeito no que os miramos non sempre é inxenuo e a enerxía expande-se .Mentes perturbadas con malas condutas quedan perpetuadas e voz ao unísono soa máis alto do que moitas voces , as palabras son unha arte de expresión , a partir deste momento haberá inspiración .O bater do corazón ten o seu ritmo que se expande polas veas .A represión faise pola calada porque todo ten o seu q .Todos pensamos no mal e ás veces fannos calar , " pero todos pensamos " , as lembranzas non sempre están presentes e digo que non pratiques o odio pois é malo .Todos temos a liberdade de expresión pero non todos a temos o tempo correcto , nada e máis honesto que a verdade , temos varias formas de expresión e estar ben é ter equilibrio .O equilibrio é un ciclo de rutinas , ser nervioso é un desequilibrio .A xente quere comentar.Todos teñen pureza o amor universal xera compaixón .O sol é fonte de enerxía , o anormal é non pasar nada , todo esquecen cando queren e hai sempre varias perspectivas , moitas ideas , poucas conviccións ... Hai cousas irremediáveis , pois todos están suxeitos á inxustiza .O amor é fonte de pracer e sempre só e protexido : hai xente que non lle

gusta pensar pero a conciencia é unha lanterna que nos aclara .

Hai vicios que todos temos , ás veces temos medos , todos din e facemos asneiras .Non escribo para ninguén , todos temos algo que non queremos recordar , pero é bo saber cando estamos tristes e admitín-lo sempre e non ocultar nada pois todos temos vulnerabilidades , todos sentimos o pracer de algo e cando a oportunidade espreita ábrele a porta.Existe sempre un sentimento en relación ao outro , pero " ninguén é de ninguén " e por iso todos teñen o dereito de brillar .A amizade é sempre un bo principio a un amigo outro eu .Segue o teu instinto do que ves de positivo .Todos podemos ser amados e amarmos o amor é xerador de luz , cando somos amados debemos respectar ese sentimento , amen -se e aumenten a taxa de natalidade , sempre coas palabras en xogos de encrucilladas , sen dúbida unha frase antagónica pero coa súa lóxicade evitar sufrir ."O que os vellos teñen non é sabedoría , senón prudencia " por iso escoita !Todo o mundo sabe o ben e o mal ?Temos na nosa man esa decisión de sermos bos ou malos , a tolemia é algunha sanidade , realmente o coñecemento é importante !?Se é posible ser diplomado na escola da vida ... Voume transformar por ti, por min e por quen gusta de min .Cambio para a evolución .Un cabo polo cal pasa unha corrente vibrante de ansiedade , eléctricos , percorren corpos , alimentos de esperanza e de algo novo e abraiante que nos deixa estáticos de movementos pero con pensamento acelerado e ansioso .Paralizado de movemento , sobe a tensión que nos enmarca na realidade e con movementos controlados e medidos , descendemos as escaleiras do pensamento onde nos conectamos uns a outros .É nesta escaleira de pensamentos que categorizamos comportamentos , caras

e movementos enmarcaron -se na baixada e subida dos momentos da vida , luces alimentan a escaleira mecánica que sen parada te levan á tolemia da realidade do séc .XXI , enerxías , maxias , fantasías , todo con aparentes harmonías , pero coidado cos chanzos , non todos van pola escaleira mecánica da vida , hai seres que soben chanzos que se elevan e sobre todo alguén os move e apoia , será iso suficiente ou será unha cuestión de equilibrio ?Equilibrio de forzas é fundamental ao equilibrio de movementos , subidas e baixadas ao nivel de cada ser , pero non todos merecen que Descendamos ou que nos apoiem na subida , o esforzo e a perseveranza son fundamentais , elévase te entón ao espírito do sacrificio , sen lesións ou paradas e ela te levará á luz do ser pensante .Sen equilibrios de forzas exteriores que poidan ceder , os chanzos son sólidos e alimentados por cables de esperanza chegarás ao cable eléctrico máis importante o ciclo da vida , esa enerxía que alimenta a terra .O meu cadro eléctrico era aquel que ía comandar as posicións e os destinos da cadea universal .Era unha luz solar que ía iluminar as entrañas escuras da natureza terrestre .O que foi pasar sentín polo amencer nun traxe entristecer que viña co anoitecer , vivín , revivi e renasço son el o poderoso o sol (sun) * unha fonte radiosa en que caen como pingas no chan , nesa fonte de vida e luminosidade .O meu faro , que busca incesantemente , de xeito xiratorio o movemento da anormalidade .Comezo a sentir as primeiras electrocussões e os nervios ruidosos pestanejan con electrocussões cardíacas .As ondas electromagnéticas que van e volven os pensamentos ondulares arredor do círculo das ondas .Corrente eléctrica percorre me o corpo a corrente que me leva ao circuío das ondas .O impulso eléctrico caeu e son abanado por impulsos que circulan de modo eléctrico , sempre soben

que a verdade cando descuberta por impulso brilla intensamente , xorde un apagón e calan -se as voces atormentadas polo sentimento luminoso do ser , acéndese unha vela luminosa adora acumulada da cera derretida .Portas eléctricas abren suavemente tocando , pero pechando -se sen tempo para abrirse .A motoserra eléctrica corta coas raíces de odio vibrantes escuras .Electrocutado en fume luminoso que borra a memoria , turbulencias electromagnéticas fervilham nas mentes , turbulentos electromagnetismos infinitos .Esténdense como raios electrizantes que paralizan a mente , posuír unha luz , negro electrizante de intermitencias , luces intermitentes asolan me o paso da corrente ininterrompida .As luces opacas iluminan seres mirabolantes na luz escura .Fíos eléctricos percorren me o corpo vibrante cheo de enerxía .Subo e avance en dirección ao 10º circuío eléctrico e hai un fallo de energia' , incorruptible mesmo as escuras hai unha caída eléctrica e caeu eléctrico sobre as palabras de extasia e de sensacións .Corte luminosos cortantes e luminosos ecos , resplandecentes de luz agarran a voz que rompe , a escuridade relampejante onde relampeja escuros os seres andantes con orientación ocular .Existe unha fluorescencia e florecen e caen que nin tronos en todas as direccións e sentidos .A " ofusculência " e eses lóstregos lancinantes ofuscam o pracer alleo de sensacións e de miradas .Incandescências e crúzanse se arcos profundos na túa alma que se suxeitan aos átomos , choque dinámicos e incandescentes .Como un laivo que me martela a incongruência dos sentimentos que apelan a unha luz forte e determinada , na miña ausencia crepuscular en que me enrolo suavemente , nas luces agudas do meu ser , e suavemente me deleito como un raio .Hai unha luz ameazante , ameazan esas luces

convalescentes que nos atormentan e deixan antever o perigo ?Existe unha luz de presenza , esa luz que che acompaña en momentos bucólicos e incapaz de a confrontar te intimidas en segredo .Existe unha luz vermella intensa e bloqueadora de nervios aceleradores .Choque zarpares e contaminadores de mentes sen impulsos alastram -se , luz de compañía , iluminado o que non se dá nin sente a luz de compañía .Tronos range e estilhaçam ruídos sedentos de pracer .Luces poderosas condenan vidas alleas á instrución por voces .Como raios poderosos e lacerantes que cortan lazos imposibles de atar a luz fosca en que encandearon a conciencia en que penetran voluminosos feixes .Intensamente se iluminan as brumas da luz negra na cósmica luminosa , un cosmos penetrante e profundo que alivia os esquecementos da alma .O lóstrego quenta e escurece e pasa a ser inmóbil e silencioso , pero range e ruído cando pasa é ofegante e avassalador que contaxia a rabia de vivir e estar presente entre outras luces e iluminações ou incluso simples escuridade pasaxeira senón marcante de suspiros e querompe os silencios máis electrizantes .Ese lóstrego que che borra a conciencia marcada pola emisión de xemidos elocuentes e que precipitan a acción negligenciada de sentido de oportunidade de estar inmóbil no momento en que caín outro lóstrego neste mundo .Recórdome pola foto tomada co meu irmán (hoxe colgada no meu cuarto) e estou no lugar onde comín as hóstias infernais que máis adiante me refiro .Despois as cinzas de luz , esas cinzas que che marcan de calor a ferros bravios e fortes só dunha golpeada están contaminados polas cinzas de luz do pasado e do futuro omnipresente que non esqueces .Corta -te o impulso do momento e propágase lentamente dilacerante e efusivamente dicindo -te controla -te , e che arremessa

para dentro dun pozo de luz que se afoga na memoria das palabras incontinentes e que derrama a súa sede de luz .En polvorosa están as cinzas ardentes dun corpo magnético que asubía e pestaneja no teu corazón ardente de desexo de algo , viril e másculo ou feminino e sensual , esa afronta de dobre personalidade que non cede nin para un lado nin para o outro.Esas cinzas de luz quentan o sombrío e o frívolo e teñen no seu calor a protección das choivas devoradas e , que se alastram polos continentes e espazo intemporal invade connosco e regala -nos de luxosos discernimentos e danos numerosos e deprimentes praceres .A ansiedade da química do pracer sedentario , pero non encrostado senón impreso nas caras inxenuas .Alleo á emoción do sentir e do ser , sente-se mirabolante e resplandecente e alivia as contraccións sentidas polos excesos , excesos eses que nos redirixen cara a outra dimensión , desenvólvese, aliméntase de vicio non recúa non oscila ou embate en cabelos tolosda negación .A luz hipnótica e apalpadelas sentidas na cara vivenciam sentimentos que deixan antever a cesión ao desexo , lévanos a dinamizar e crendo que existe, por ela somos levados sen crédito sen débitos , estancado como a vida hipnótica de seres transcendentales que se enredan en fontes secas , deliramos cellas cargadas de despudor e ocio .Que nos levan a novos retos iguais en pensamento diferentes en reacción , reaccións esas desmedidas por veces onde enfrontamos co puro desexo de ter , poder , ser alimentado por ela e non conducido como pezas soltas de barro que se xuntan cando Calefacción .

A miña segunda recordo é precisamente unha foto vestido cun macaco onde estou coa mesma roupa da primeira foto que está hoxe no meu cuarto , estou en Açoreira enriba dun automóbil lémbrome de caer nas escaleiras da miña avoa onde había unhas cintas usadas na entrada

para as moscas .Lembro en chamar á terra da miña avoa a terra das moscas había moita axitación os burros ou cabalos sempre a pasar .O meu pai , dono dun coche azul onde naceu a miña segunda recordo , era un Datsun .O meu " vello" adoitaba contar unha historia , historia segundo el , entre a miña avoa e un burro que non lle obedeceu , a velhota mordeu -lle a orella .Hoxe a contar pola historia que vai ler non lle caeu ningún dente .Vin os seos da miña avoa unha única vez e foi no espello estaba debaixo da cama dos meus pais era mellor broma que tiña de infancia ata ao peor dos pesadelos , pesadelo adoitaba eu ter un terrible descendía dunha corrente e entraba nun caldeiro , creo que isto pode ser do peor que se pode soñar en neno que e morte ao final da morte e só como antes de morrer ou inmortal esa luz que se divide entre corpos alienados de movemento e oscila entre dous camiños fáciles de iluminar , pero sen ningunha vida, subsiste na amargura e no desalento da hipnose sistemática que nos alimenta e desenvolve .Conscientemente é tan intensa que se extingue e existe mesmo borrada .Psicadélicos lazos entrecruzan -se no ruído dos bravos tronos que soportan e potencian a anormalidade que provén do feito de sermos cubertos por toda esta treboada psicadélica .Pois ben aquí todo permanece cohesivo, sen potencias ou escalas , a cesión só sería un pretexto para a anormalidade , do trono negro , enxaulado e que emite os grunhidos máis estraños e profundos da absorvência da razón porque se apaga , range e desprázase sesen o mínimo de secretismos aparentemente nun mundo de luces psicadélicas que aflixen quen nel se quere despistar ou gozar de praceres graduados preconceituosos tingidas polas cores oblicuas estancadas , sen ganas de creación ou de mera indulxencia .Imbuído do espírito dos fragmentos do

pensamento , de feito fragmentados están todos os que imaxinan outro mundo , distante de perturbacións , que nos irritan como cando coçamos o ollo , ou simplemente pestanejamos .Ese movemento alienado doutro movemento incandesce e pulveriza as mentes distantes e alheado ao simple feito do que é ser movido ou axitado .O trono é psicodélico e escorrenta espíritos , sen que se manifesten e porque non hai , é unha realidade paralela de rumores e intransigências como o bicho Papa , e aquí ninguén se alimenta de personalidades bizarras e cognomes da preexistência aínda que non exista de feito .De aí que todo o que é irreal ten historia intemporal , pero ten , calquera cousa , ten medo , medo que nos deporta nun horizonte a 5 dimensións , polígonas e lineares , pero non susceptibles ou sequera susceptibles de calquera trazo , trazo ese que representa os hemisferios do pensamento transcendente e apoteótico .Non florece nin medra nos filamentos da razón abstracta ideas , nacen si impulsos de personaxes xa vistas , decoradas , movementos de imitación e adecuación ao instante , pero todo consciencializado e minimamente calculado .Sen cálculos é real e imprevisible de aí que sexa dunha xenuína espontaneidade que é absurdo pensar en algo. Range e moem as cabezas de outrora e xa desvanecestes en follas amarelas e comidas polos bibliófagos , que sen ningunha perseveranza intimidan os obsoletos da memoria e do feito e contrafeito á súa medida .Rodeados de aparellos de medida, congratulam -se os rotulantes abexins e rin -se os tronos da Abissínia .Exhortan a aqueles que viven á luz do pasado , estes moribundos do alén invaden corpos celestes no destacado feito de pasar , do inmediato .Pero todo son cuestións técnicas , máis intensas ou menos , pero son radiacións enerxéticas que non son compatibles co pasado , nin

mesmo o momento anterior .Memorias que emiten tanto radiacións nefastas que porén non ofuscam calquera pensamento que se queira acender a calquera instante , impulso ou momento .Pois o pasado crúzase co presente , o instante , o impulso , segundo ou fracción , pero non o influencia estamos tanto sempre a tempo da luz poderosa é pura corrente de éxtase que corta como vento na cara , algo ata aí desposuído de intenciónse movemento en torno do pracer de facer ou de ser , pois o que hai e conta no noso ser é o clic , que a través do simple ollar transmite á luz do seu pasado , luz máis ou menos intensa , suores de vidas pasadas , peroque non norteiam o principio desencadeado do movemento de impulsos remanentes , sen máscara , vivido ao segundo , no instante non como os que simplemente rastexaren arredor de luces do pasado e que se agarran a nada .Pois ben iso é sinonimo de contaminación , radiación non , grazas !De aí que nada máis forte que acender no momento , e estar en todo momento con toda a forza , pero ninguén é mellor que ninguén , é mesmo unha cuestión de loita , e non me veñan con estas de luces inatas pois cada un ten ,sedento de vontade e imaxinación e pura enerxía de desenvolvemento e creación , cores máxicas reflectidas en tons de amarelo de sol .De feito non hai moita luz , restan só focos de existencia residual e equilibrada forma de objectivar , o que non se pode ver .Polo tanto non existe , non é real , é froito de algo que nos axuda a concienciar .Pero raios o que é a conciencia ?O que é realmente consciente ou inconsciente ?Velaí unha barreira que non se materializa por moito sentido que faga e que se entenda , todos nos diriximos ao instante .Esa de poren barreiras preconcebidas e diciren -se correntes intransponíveis , cando no feito non hai barreiras no real !?Todo iso é

imaxinario todos vivimos nesa mesma cadea de ilusións , de sede doutros espíritos que non nos afecta en realidade xa existe , ou de feito non existe ningún barreira entre o desexo do inconsciente sempre presente no consciente e que resérvase mos só para nós, só o baleiro , existen si imaxinarios de criaturas celestes que viven conforme se di á luz do pasado , por maioría esa que deliberou que se tiña que ter peso ou medida , pero unha vez máis quen son eles para interferir .Observa -se e queda -se a ollar o día ata que se esbater nada máis natural que esa luz clara que nela con pracer nos conformamos .Conformidades , adversidades , conflitos , meras indulxencias que serven de acumulador de actitudes e problemáticas conscientes pero non tan profunda así pois son naturais .Entre natural e o transcendente non hai mínimo choque de aí que o normal implica connosco e fainos sentir á ganas e tranquilos , todo é natural: aire , alegría que nos envolve , ese que bate e foxe e sobre todo toca , toque amable paraquen aprecia bafaradas de lixeireza .Enerxía xestionada no núcleo , fonte potente irradia connosco transformándose nos , mutacións psicolóxicas , consideremo connosco entón afectados por esa potencia nuclear .Esa luz vibrante medra no ser expectante que en realidade non sofre pero como que un pavón infiltra -se nos impulsos incautados e que nos levan ao acto de actuar ou non actuar , impulso , esa dinámica e límpida explosión .De aí que Tiremos partido do expoñente máximo na súa forza , serán axentes vulgares que corrixen , desmoronam piares imposibles de desequilibrar pois é a forza da transformación .E nada máis forte que pode converter , este cambio en algo que nos eleva e nos protexe da contaminación .Lembro chorar e non querer ir á pre- escola no primeiro día pero sobre todo despois gustou das amizades , de xogar cos meus amigos .Era

normal en miúdo adoecer febres altas provoca aquel pesadelo do costume , o tal en que era agarrado a unhas correntes e a descendía a un caldeiro ardente pero co delirio pensaba que ía ao inferno pero de súpeto acordaba e estaba gardado na conta final que decorría.Sei xa que tamén aprendín a diferenciar o quente do frío , obedecendo ao meu irmán que colocase unha man no aquecedor segundo el na parte máis fría e na parte máis quente , resultado: acabo queimado nun pulso dereito que me fai lembrar o 666 oua marca da besta por curiosidade o meu último teléfono acababa en 666. - algo nos fará parar se non queremos seguir , pero por que parar se é acción que se desenvolve e xera emocións , sensacións e estímulos , cando alguén nos responde e reacciona , acción meus amigos , paciencia e intelixencia para entender o outro ser confrontador .Por deixar enerxías negativas paralizar connosco , como se fósemos nenos sen resposta , coraxe meus caros , a palabra é a orde que ha de ser xulgada e quen será o xuíz da razón , quen será o normal ou anormal , ninguén!Todos temos fe e eu teño fezada dade que subsista a dúbida do querer e do desexo omnisciente e presente , senón como unha arpa que alude e ilude transmite sons de serea con ecos alucinatórios .Nada máis que relaxarse escoitar falar ouvirmos o dobre do que falamos e o silencio é acción e non inxenuidade ou descontrol , poucos resisten ao silencio e ha de probar -se .Pode incluso ser atormentador pero responderá a moitas cuestións subxectivas e obxectivas , o sociable silencio é mudo pero pode funcionar como arma perfecta aos incontrolábeis , desexosos de impulsividade e sequiosos , eses que non se poden controlar .Calma te e escoita , escoita o silencio que hai en ti .

Unha vez collín un paxaro amarrei -lle un fío a

unha táboa de pasar ferro ía dándolle pan , auga ... E morreu ese día o meu xoguete vivo .A miña primeira broma ao xogo da colle resultaba mal ao ter o meu irmán detrás de min facendo que me precipitase para aquela " esquina " onde rachei a cabeza, ata o tecido esbranquiçado se quedou a ver .Eu andaba preto de 4 km para subir ao monte e fumar os Kentucky a 12.50 \$ nesas reunións un amigo meu comía lámpadas , vasos , o que aparecía , o circo pasara hai pouco tempo na vila .O meu primeiro exercicio de exhibicionismo ciclístico foi máis o meu irmán , ambos , fallei a pasar uns ladrillos e acabei levado por el pro hospital .Case na mesma altura levei unha ferradela dunha cadela preña e despois o roubo berlinda que me fixeron envolvín o meu irmán vingándose me do ladrãozito que máis tarde viría a ser o meu amigo e que tiña o irmán tolo da terra .Este amigo non foi invitado para os meus anos porén insistiu me ofrecer o meu primeiro lego e único na vida .Días antes da 1ª comunión fun cun amigo ao lugar do centro social e roubar o pecado hóstias .Foi só o comezo .Despois comecei a xogar ás agachadas e foi así que ocultei a miña nai o mellor amigo deixando o só na casa sabendo despois que quedou aterrado , e chamando por nós alí abri- mos a porta .Cos amigos brincávamos con bicicletas , coches , berlinda , e gostávamos de aventuras ... Acabou por pasar un día irmos cantar as janeiras o día de reis e recibindo un diñeiro gastan o pronto de seguida lémbrome que ofrecían chouriças e outros polarizados, andavamos na 3ª clase e non obstante o profesor foi substituído , o recreo da escola estaba en obras con montes de area e buratos , pero aventura -me, cando cheguei á sala e por primeira vez ía por tal atrevemento " levar unha reguada " ousei etirei a man antes do profesor me acertar , á segunda fronte aos alumnos perdoou e

finxiu .Xa no 4º ano vendía aos meus compañeiros capas de coleccións do pai , como estes suplementos que saen hoxe en día nos xornais .Lembro o primeiro bruxo onde aa miña nai me levou , ao meu pai e ao meu e irmán , vin o bruxo a tocareas lles nos órganos xenitais a min non ousou e lancei -lle o odio foi o primeiro feito de noxo navida .Estou un natal máis o meu primo e meu irmán e recibe do primeiro un lp dos Pink Floyd - the wall , primaço porreiro .Recordar a 1ª comunión a maio de 1986 na igrexa de freixo de espada á cinta , foi un camiño intensa xa cos zapatos apertados .Chegou o momento de partir para o concello de Estarreja , atrás deixaba amigos e coñecidos , cheguei a ocultar a miña partida a todos co beneficio de saír un pouco antes do ano lectivo do 4º ano sendo compensado cunha carta posterior do profesor que semostrou admirado co meu silencio .Cando cheguei ao concello de Estarreja fun vivir para Pardilhó , onde estiven uns meses , comezara o meu día a día , sei que na altura o que hoxe chaman bulling eu era a vítima e temía , temía mesmo cando viaxaba de casa paraa escola de autobús , había un que tiña o gusto en " peirao a sopa " !O 1º emprego de que me recordo foi lavar o coche ó meu pai e pasar factura xa á máquina de escribir e pagaba -me.Ingressei no 5º ano con autorización especial ou sexa , un termo de responsabilidade asinado polo meu encargado de educación para ingresar no 5º ano na escola c + s Avanca pois aínda non posuía a idade mínima .Chegaba a enrolar só papel hixiénico e fumava- chegaba a desexar que todo o mundo parase o tempo para eu gozar dun roubo a un banco , etc ... Pero ese ano recibín o meu primeiro título en que menciona que alumno participou no corta matoescolar 1988/89 quedando en 15º lugar , nada mal para quen aínda non é crecendo , tamén xa me sentía crecendo para ir a rede e ir mercar

cigarros .Andaba sen freos en bicicleta e gastaba sola das zapatillas no do meu inicio de fumar a serio quedei a deber un sg xigante veciña a mellor taberna de Estarreja logo cedo prefería o buffet e non comía no comedor .Lembro o 1º rito fúnebre a que asistín foi o do meu periquito coitado a este foran cortadas as ás ... Andaba a xogar no curro e subín a unha nespereira cando saltei ao chan , esmaguei o periquito !Aquí comezan as miñas secuelas ;adormecín mesmo a chorar por perder aquel animal , acabei por xuntar uns mosaicos e alí lle fixen o enterro .Todo moi ben que non fose un gato o día seguinte ir busca -lo!Resultado desta historia acaba con un can que pedira de prenda de Nadal pero se atopou como vago á porta da miña casa , acollen ese " teko " e acaba sendo instruído para atacar o gato visado , acabou o meu teko por matar o gato .Cheguei a bater cunha pedra enriba dun chisqueiro por curiosidade e rebentou .

Nos meus primeiros días de traballo , divertía me na pastelería onde traballaba , que bronca ... Chegaba a levar o xornal para a casa de baño para ler e fumaba un ou dous cigarros poren en altura para non ser collido polo meu irmán e miñacunhada cheguei co medo a tirar o mazo pola fiestra no coche .Tiven unha experiencia con sombra lobo : estaba perdido pero atopou .Protexido , pero só por opción .Alimenta a súa destreza de sólidos químicos e a imprescindible auga .Na pureza da propia " shadow " mergulla por aventuras e tiña un pouso , caricuao .Igual lobo estaba protexido , pero por actitude só , mergullado na soidade aparente .Hoxe escribo como lobo caricuao , enfrento o mundo e interpreto -o.Amigo independente non vive sen a súa natureza salvaxe , pero caritativa dun verdadeiro novato da vida , embrión no caricuao onde me formei ten sangue de novo leal , honesto sobre todo unha natureza destemida , feroz na

súa esencia pero leal e amigo e respectuoso do seu compañeiro e amigo .Polo tanto fiel compañeiro de viaxe e de complicidades sempre interpretadas con cariño e silencio .Convivín un pouco suficiente para coñecer as sombras do caricuaio " streets " e compañía .Pero vin coraxe no lobo e estableceu elo de correo confidente mudo e estatutario canto á súa liberdade .Se hai algo que o lobo tiña era liberdade , estaba , só , só!E libre!Sombra lobo enerxía reluciente extra humana na súa forma de ser .Cos seus ladridos imposta na súa independencia salvaxe da natureza de xenes .Decidín compartir o seu bacallau espiritual , illadamente a consoada con lobo , ou mellor sombra lobo caricuaio que á vez conectado por un só prato libres ao unísono fraternalmente compartindo tamén a súa bebida .Estamos sós por opción ?Claro!Somos libres de pensar como nos moldea a natureza .Era unha prenda para min este Nadal , o wolf caricuaio , pero salvaxe por ambiente xenético innato é levado polos seus cromosomas para a sensación de estado de pureza libre da súa propia natureza .Enigmático canto ao modo de vida mais alimentado por sede de vivir e gozar o seu lado solitario pero libre de calquera restricción ou imposición .Eu e sombra lobo somos friends , incaracterístico é na súa forma de actuar de forma non convencional na coacción doutros , somos libres polas mans da nai natureza e así medran e induzimos aquilo que nos incorporan .

Cheguei a estar máis de 10 min especado a ollar para a amante do meu pai e pensaba , pensaba que como mínimo se fixese un ruído ía ter algúns problemas .

Sempre me gustou do meu irmán pero xa agrediu -me con un murro e feriu a identidade do meu pai cando fuxín en pixama pola rúa de Pardilhó , concello de Estarreja e acabei nas traseiras da casa preto das silvas .Ate tiven de poñer maquillaxe na saída habitual dos domingos debido ás marcas na cara.Andaba sen freos e gastaba as zapatillas para frear , vendín a bicicleta na que andaba sen pneumáticos só co marco oferta do meu avó e vendín -á o peso onde fixen 300 \$ por ela .Nesta escola acabo con dúas negativas , unha matemática outra a manualidades , nunca me apercebido que era tan malo nos traballos manuais .Naturalmente parte pola sociedade e os seus costumes comezo en 1989 a xogar fútbol ata rematar esta carreira en 1998 como atleta do club deportivo de Estarreja , como practicante de fútbol comecei como punta - de-lanza chegando a marcar un gol dos 3 na miña longa carreira ,pero foi nun xogo de adestramento contra o Ovarense .Despois a medida que ía crescendo ía recuando na posición de avanzado centro , desloquei -me para extremo esquerdo , despois para medio dereito , logo medio centro ata chegar á defensa nas posicións de central e libero .Era coñecido ao final da miña carreira como un atleta de un anti fair -play notorio , aínda de rexistrar o 2º gol marcado o día en que pido ao adestrador para ser o capitán de equipo e xogar a medio centro , nese xogo marquei un gol,fixen a diferenza e percorrín a distancia do medio campo ata a baliza adversaria facendo unha " cuequinha " ao guarda- redes .Pensaba en levar alfinetes para os xogos de fútbol coa intención de gañar as xogadas no campo .

En 1990/91 frecuentei o 7ºano na escola secundaria de Estarreja , fun mal integrado nesta escola por ser rebelde e pasaba a historia que un día me masturbar na clase , sendo alcumado pola profesora de

historia como portador do mísil patriota - isto na altura da guerra de Iraq , fatalmente reproveo de ano 4 negativas .A que máis me custou foi no portugués , pois foi a primeira e única no meu percorrido escolar .Decidín volver á escola de Avanca onde fixera o 5º ano .Transcorrido o ano lectivo de 1991/92 7º ano escola c + s Avanca comezo a ser alcumado " sida " entre os compañeiros , chegando a ter fama de mal comportamento , con todo os éxitos escolares ían me permite pasar de ano , xa na altura cando confrontado do porqué de ter vindo Estarreja para Avanca dicía ser expulsado da escola de Estarreja .Furaba as disquetes de baixa densidade para dobrar a capacidade das mesmas facíase cun berbequim manual , chegaba a ir as clases de Estarreja ata Avanca na " bicicleta" , propositadamente ir despois ater ovar , roubo CHICLETE e caramelos ao hipermercado .O mellor xogo que fixen en toda a miña carreira foi despois dunha directa e foi contra o beiramar a furgoneta do club ata me veu buscar a casa .Puxen unha mosca nunha bocadillo de manteiga a un amigo chamado " minete " , das primeiras películas porno que vin asombrei me , unha muller tiña pila e mamas á vez que facía pensar , outro era de serpes e anguías , escenas do meu pai... Entre as viaxes de Estarreja e Avanca tiña o pase da cp para as realizar pero como o vicio do tabaco se comezaba a agravar , en vez de comprar o pase ... Xa andaba nunha fase soamente á boleia para ter tramos para tabaco e ía á panadería comer media regueifa beber unha litrada de cervexa a medias cos compañeiros .Na casa do meu avo dispareille dunha arma de presión e ao chumbo fixo ricochete e case me alcanzou oín ben o zoar do proxectil .Unha vez fun a unha festa de anos , xa coa mania das drogas queimei unha chiclete e quedou negra facendo despois crer na propia festa que era haxix .Antes de ir adestrar chamaba os

meus amigos a casa e roubaba botellas de champaña a meu pai e bebíamos antes dos adestramentos chegando varias veces a ser expulsados .Un día un deses amigos colleu tamaña borracheira que tivo que ser hospitalizado .Chegou o pai del a chamar ao meu facendo queixa .No seo do club de fútbol tivemos un adestramento especial , isto era , o noso adversario o equipo da selección de Aveiro na busca de novos talentos .Realicei un adestramento formidable e foi cando me puxeron a adestrar na selección aveirense e conseguín mesmo unha colocación .Asociación de fútbol de Aveiro época 91/92 xogaba como avanzado , descaindo para o lado esquerdo , era suplente dun xogador que máis tarde foi para o fcPorto .En 11- 07-1992 a selección sub- 13 ía ter un encontro no que se enfrontaban a selección de Aveiro coa selección de leiria encerrando a época 91-92 , foi aquí neste xogo que tiven a miña oportunidade e entrei na segunda parte comoinformar polo diario de Aveiro , martes , 14 de xullo de 1992 - Aveiro , 2 - leiria , 1 "xogo no campo do complexo deportivo de s .Jacinto ." No regreso dos balnearios , a selección aveirense entrou en campo con outra determinación .A diferenza da primeira parte na que os leirienses dominaron , Aveiro pasou a asumir a dirección do partido e explotando mellor a defensa do adversario , deron un " volta cara " ao resultado .Chegou ao gol do empate , por intermedio de filipe moura que rematou en arco ao fondo da portería " .Eu nin sabía o que estaba a facer naquel xogo , lémbrome de ter corrido moi ata o punto de non conseguir coller as bolas , ou era moi lento ou era moi rápido , pero ao final alí marquei o que sería o 3º gol da miñacarreira de futbolista , ese ano non houbo torneo entre seleccións por motivos económicos, será que podería evolucionar máis ?Nunca se sabe .Chega o ano

lectivo de 1992/93 onde frecuentei o 8º ano na escola c + s Avanca e xa fumaba todos os intervalos , xa era un rebelde con comportamentos desviante .Dicía a un amigo que andaba no colexio militar , cheguei a entrar dentro dunha aula de apoio de francés cunha tapa de inodoro na cabeza dicindo que era o señor inodoro , non tiña coraxe de afrontar os ollos do meu pai ata o primeiro internamento ,mastigaba herbas antes de entrar na casa despois dos adestramentos de fútbol primeira e última vez que levei porrada , xoguei nos iniciados nun adestramento , " levei unha" e agredi - o e díxolle para esperar por min por aí que aínda levaba máis , eel esperou ... Ata a miña cabeza foi contra o alcatrán tiña o alcume do " Pardilhó " .Teño a primeira discoteca no meu faiado dando- o nome ku * .Subía por unha claraboia á cima do edificio e chegaba a ter mantas no tellado entre outras cousas , cos meus amigos fumaba la varias veces , co nuno un amigo meu cheguei me a beira do límites preto dunha cheminea , saíu un moucho queme ía desequilibrando e levando -me case a caer do tellado .O raio azul enfurecido o raio azul invádeme selo resplandecente de enerxía que a brota nos poros sucios de prexuízos e intolerancias a que este raio azul vai acadar .A luz producida por todos os seres enrola -se en artificios sen pudor difíciles de non estaren rebuscados de artificialidades inocuas .Esta luz láser é penetrante e de xeito invisible penetra ata o non visible e imperceptible .É unha luz vidente e mestra nas suposicións e encrucilladas alleas ao propio vidente .Imperceptible e inócua provoca a través do seu feixe unha succión de pensamentos e ideas preconcebidas velenosas ao seu propio veneno eo seu antídoto .Luz de faiado , ese fume que traspasa a luz da mente encuberta de trapos de memorias desfeitas en cabezas sen dirección e acción , acción , esta motora que

arrefece o rango do pensamento frenético de lentitude e massificadora mente descoordinado .Penetrante no ocio do momento entusiasmo- e distribúese polas luces cerebrais e excitantes en estímulos eléctricos deambulante .Intensifícase na masa corporal hipnotizadora e paralisante , como un desencadeio de rimas en palabras sen nexo .Esas luces de faiado entran en calquera cabeza enxeñaría de punta ." Hai quen teña macaquinhos , outros só faiado !" , Outras luces que ofuscam a entrada principal , quen me dera penetrar nos faiado con lembranzas , pensamentos , en fin vidas vividas sen grandes causas pero con moitas lembranzas .Lembranzas que quedan a iluminar a mente para sempre abertas ou pechadas baús ... Ía buscar cintas de VHS e non tendo diñeiro para pagar , o aluguer alastrava -se no tempo e a divida a aumentar raramente durmía a pensar no que debía .Cheguei a ter as cintas meses a acumular .O ano de 1993 comecei a querer ter o meu diñeiro e resolvín tras invitación ir traballar a un salón de xogos .Na altura tiña 15 anos de idade e tiña xa moita autoridade visto que mantiña a orde do espazo e prohibía os menores de 16 de entrar .Veu o primeiro contacto co haxix e que se veu a revelar o posterior consumo ao longo de 17 anos seguintes .Neste ambiente tomei contacto con outras realidades pero neguei e sempre me rexeitei o consumo de heroína e cocaína , facendo saber que se o fixen ao longo da miña vida non foi coa intención ou propósito é dicir podo ser " minado " pero nunca as consumo.Tiña actitudes impropias para consumo e xa era un afamado " artista " sendo o presentador da festa de fin de ano lectivo dos finalistas do 9ºano em1993 / 1994 .

Xerador , amor xerador ou xerador do amor o que alimenta ese desexo carnal non virtual , e ese enlace emotivo de bico transparente e sedento de algo vital para

o desenvolvemento de enerxías de lazos emotivos e eléctricos .Este xerador alimenta egos e personalidades con ocultas caras na representación diaria como na toma do almuerzo , ou da cea , ou da auga que alimenta a enerxía do día a día.Sen máscaras ou pensamentos dilacerantes , enquadramo connosco en realidade a enerxía do amor ou o amor da enerxía electrizante e folla de miradas penetrantes e representativos do amar e da soidade que se vive alimentada por un cabo que nunca se apaga , unha enerxía incorruptible , peroverdadeira , sempre!Sempre electrizante ollar sedento de desexo e de paciencia inventada pola monotonía dos días e das caras oblicuas que nada representan nese medio eléctrico , son fíos soltos .Aventura -te á imaxinación do motor innato e recorrido de realidades pero con afogo do contacto instantáneo .Contacto imprescindible á vida motora , motor , este da realidade do consenso do estar e de non estar presente , senón alheado doutras realidades case imperceptibles ao desexo do consciente , pero está aí ! Está aí presente sempre no sentido de oportunidade do inmediato , tanto os medios non poden ser acuosos , se non escorregas nos pensamentos do xerador de amor de medios e de recursos dispoñibles ;canto ao amor xerador está sempre conectado e á espreita de calquera outro medio non virtual e controlado con ese propio ser do condescender , non pode entón alien -se do pracer que xera , e prolifera nesas caras sempre presentes do anaco de alma que sempre quixeches abafar.Pois non se pode alienar calquera peza , pois a enerxía é unha e multicultural no seu sentido de satisfacción , satisfacción que desenvolve varias realidades , pois somos virtuais imaxinarios , só na presenza doutros ou no propio espello escondemos a nova enerxía reguladora no espírito dosneutróns , que son eses os verdadeiros animais de luz

.Dragóns luminosos poden acender -se e , esa corrente que nos percorre e nos revitalizar diariamente dá nos forza e mímica de seres relucentes e andantes , si!Andantes pois nela pode estar a forza da luz ou da opresión enfermiza e convalescente que se afronta coa realidade dualista e opresora .Non te abatas sobre esta cadea de polos negativos que se incorporan nas dores profundas subconsciente e redutoras da personalidade crítica negativista , alimenta- te si da positividade e realidade transcendente de químicas e anti químicas de circuitos alimentos do espírito da innovación e realización , realización esa que é persoal e intransferible como alimentos de carreiras frenéticas en dirección a pracer ningún , pero que arrastra a mente para as ondas do pensamento e da transmisión deste .A transmisión de pensamentos é real e desenvolve circuitos que ninguén pode negar e eses circuitos posúen cadea que se alastra no aire intemporal das sensacións e praceres oprimidos , pois somos todos á partida betabloqueadores de estímulos exteriores pero que potencian a nosa sede de vivir .Estes impulsos afectan tanto o noso raciocinio e por veces acontecen ou desenvolven conflitos no pensamento , pero que poden traer a felicidade , que coa excitación dos protóns nos levará á realidade externa .Luz azul desencadeado de emocións fortes luz azul que atravesas pontes e escaleiras e infiltra -se no poder dos sentimentos de que se alimenta a desenvolver ese potencial espirituoso onde acolle con seus feixes ultra sensibles a beleza da transparencia da amizade elocuente que desexa algo " blue", máis forte , máis intenso , e desenvolve en nós constelacións con ramificacións profundas de sentir e de estar alienados nesa onda hertziana .Ese poder afecta mentes oblicuas desposuídas de sensación de vivir , azul-turquesa que afecta a amizade profunda e duradeira , el

transporta en si feixes máxicos de tolemia e pracer amantes da beleza rara e tonificante .Nos filamentos da intensidade crepuscular , ela desenvólvese e transmite enerxía acolledora e protectora de males e praceres coa agonía e silencio , non , non é unha máscara que nos ilude e nos alude ao pensamento abstracto , é si unha luz forte e intensificadora de pracerreal e imaxinario , pero que afecta e afecta sempre quen nela transportar e ir sen límites para a amizade intrínseca e duradeira .Ela namórase e como que desposuída de razón pero que serve de alimento á emoción , vén e trae delicias de pracer e luxuria , ese pracer é calórico e invade todo nun frenesí de excitación desa cor primaria que se deita e enrola abrocha do acumular de enerxías que se baleiran co tempo pero que non desaparecen no futuro presente , é dicir está sempre presente , protectora , non nos deixa evolucionar a nivel de pracer brillante imparabile .

En 1994 empecei a aprendizaxe de electricista e aí xorde un alcume como aínda hoxe son coñecido por algúns , como o " faiska " isto porque collín un choque nun fío solto e ao final non había corrente eléctrica .Comecei a frecuentar a noite e logo na primeira ida en 1994 á discoteca eclipse , fixen -me o " colle -vasos " aínda me lembro ese día de ter feito unha proba de alcoholemia e o resultado antes de iniciar funcións era xa superior aos 2.0 .Esa noite foi fantástica , acabei agarrado ás botellas todas da discoteca e sendo transportado por un dos xerentes a casa coa cabeza de fóra , e alí me deixou na casa , foi unha marabilla , nese verán do último ano da eclipse chego ao final comobarman facendo shots e substituír barmans a medio da noite que xa non se aguantaban .Saín de Avanca e chego ovar , ingressei o ano lectivo de 1994/95 no 10º ano área de deporte escola josé macedo fragateiro , era sempre dos peores a nivel de

ed .Física e deporte isto tamén se debía ao meu mal comportamento , cheguei ata a ter un certificado médico que na altura da práctica de natación refería unha reacción alérxica ao cloro , pero o que eu non sabía era nadar !Tiña un equipo de fútbol que se chamaba " les bufons " ou os peidolas e cheguei por eles a recadar fondos na zona comercial de Estarreja .Coa borracheira fíxenme pasar pola PJ en Aveiro con outro amigo , facía etapas antes das probas globais no secundario onde " submarinos " mestura de cervexa e bagaços se tornaban en galhofa .

Na viaxe dos finalistas en albufeira saía do supermercado co cariño cargado de cervexas que levaba termos para o apartamento onde cubría - mos o pé do devandito apartamento de botellas baleiras .Por altura do aniversario da miña moza da altura no Furadouro embebedei me de tal xeito que acabei por adormecer á mesa aínda só tiña benvida a sopa e cando me acordaron vomitei a mesa da cea despois me deron boleia a casa e eu quería estar nunha festae non na casa .Aos meus dezoito vin a película transpotting penso sempre inmensa broma ao feito do home entrar nunha inodoro e mergullo nun mar de cagalhões e moitas veces á conversa coa miña avo gustaba de falar con aquilo que sae de min que é o cagalhao é dicir só merdados meus etarras da secundaría que facían bullying mesmo aos máis vellos eran mesmo intimidadores , na festa da voda do meu irmán con 3 botellas de ron e moitos shots e agarrado ao estores nesa mañá a vomitar .Volvinme campión polo equipo apelidado de " tchetchenos " no torneo de fútbol continúe o meu progreso e en 1995/96 xa no 11º ano escola José Macedo Fragateiro podía obter a transición para o 12º ano pero con matemáticas e fisicoquímica atrás ,nunca máis as puiden recuperar

.Saltei dunha clase pola fiestra e entrei pola porta a dicir que había ir a casa de baño o profesor que era o director de clase dixo que ía dicir aos meus pais e eu invoquei que tiña problemas na casa .Mentres andaba a correr e queixábase me moito dun músculo e que máis tarde vin a ser operado tratándose de unha hernia o ano 1996/97 , tendo reprobado un ano aveciñaba -se o servizo militar ao cal na inspección militar me consideran inapto, queixábase me que non podía correr porque me doía as pernas .Facía cos amigos tri- turbos é dicir charros de 3 filtros .Provocaba situacións de bulling influenciando o grupo de " atrás " da escola que eran os que apelidei de eta .Promovía encontros a 4 ea 5 persoas na cidade de ovar á hora de xantar , verdadeiros atentados a liberdade de expresión invitados que se xuntaban e co meu mellor aliado o nuno coagíamos os grupos en xénero de praxe .Declaración concello de Estarreja , paso a transcribir : prestou servizo como monitor no programa ocupacional para nenos do 1º ciclo do ensino básico " vacacións activas " , durante os meses de xullo , agosto e setembro de 1997. "Máis se declara que os servizos prestadosforon amplamente recoñecidos e eloxiados , quere polo interese e compromiso demostrados , quere polo mérito do traballo realizado .En santarém despois de dicir que ía a expo fun a casa dunhas amigas chegando a dar un peido e a borrar -me todo tendo tirado os boxers pola fiestra repetía no ano 1997/1998 o 12º ano onde son reprobado por faltas pola dedicacióná asociación de estudantes que ese ano comece a dirixir .A espera e , andaba así desexando , querendo pulando , saltitando e fumando era camiñando sen percorrer destino a ansiedade , varía coa idade aínda se viva sempre de xeito ansiosísimo esperando por algo , queremos sempre algo , todo en nós interponse como vontadepropia involuntariamente .Ese

ano elaborei a seguinte proposta electoral : é con gran determinación e sentido de responsabilidade que nos candidatamos a estas eleccións á asociación de estudantes da escola secundaria José Macedo Fragateiro .É o noso obxectivo , promover actividades culturais e recreativas de xeito dignificar esta escola , que tanto carece de impoñerse interna e externamente .Para alcanzarmos tal obxectivo propoñemos : - realización dun baile de finalistas- promover xornadas culturais e deportivas afectas a toda a poboación estudantil , nomeadamente unha semana da xuventude , torneos de fútbol , baloncesto e voleibol (masc . / Fem .) .Elaborar debates mensuais , co obxectivo de formar e informar os estudantes sobre os problemas da sociedade- incentivar a creación dun xornal escolar - formación de asociados- adquisición dun billar de fútbolín - realización da semana da xuventude , con diversas actividades - establecer contactos " media " para dar a coñecer as actividades da nosa escola , e en particular as iniciativas da asociación de estudantes ." Contamos co teu voto " lista a - esta é a túa asociación lista a - damos a cara por vocês.na campaña distribuí preservativos polos estudantes e mantiven contactos co centro de saúde para os debates previstos que non se chegaron a realizar xa que o centro de saúde quería que os estudantes ficasen privados de clases para asistir .Baixo o lema da campaña , " damos a cara por vós! " " Segue os nosos pasos " e mesmo " toca a nosa música" , con carteis do partido socialista que apoiou esta campaña facilitando a sede querían unha contrapartida , é dicir militante para o partido , as fichas de militante foron distribuídas pero nin sequera un militante gañou esa forza política da nosa asociación .En canto aos outros proxectos o consello executivo compra o billar de fútbolín e queda coa metade

dos 20 escudos que custaba cada partida .O día da toma de posesión e paso a citar: a raíz do acto electoral transcorrido o pasado 14 Xaneiro 1998 entre as 10 e as 20 horas .Participaron dúas listas , aeb cuxos representantes constan do proceso de solicitude , rexistrándose que o referido acto transcorreu dentro da normalidade .Tras o peche das urnas , onde votaron 740 alumnos , procedeuse á conta dos votos .Obténdose os seguintes resultados: dez votos brancos - quince votos nulos- cincocentos e sete votos lista a- douscentos oito votos lista b segundo a votación a lista a sagrou-se vencedora absoluta na primeira volta a posesión foi concedida pola asociación elixida o ano transacto que a continuación preséntase o balance da asociación en relación ao ano lectivo de mil novecentos noventa e sete .Tras tal presentación non se verifica calquera saldo positivo .É aínda de referir que a asociación anterior posúe no seu patrimonio unha secretaria , un armario metálico , unha cadeira, un banco e dous xogos de xadrez (incompletos) .e nada máis habendo a engadir foi rematada a sesión da que foi labrada a presente actaque despois de ler e aprobada será asinada polos membros presentes .Días despois da campaña xorde unha acusación anónima a circular pola escola onde fun alcumado rei león e Al Capone pois por veces facíame pasar por tales personaxes nas clases , a cousa complícase para o meu lado pois era tamén visto polo consello executivo como consumidor de haxixe e segundo un psicólogo da escola o cabecilha .Xa a finais de 1998 a psp ovar abre enquisa e hai investigación policial segundo a información da queixa anónima eu era fillo do alcalde de Estarreja e era o xefe dunha rede de tráfico .Acabara de fumar un charro cando entrei nas instalacións da bófia , neguei que consumía e que tiña probado e non lle gustou

, desde aí non máis tiven contacto nin información sobre o meu interrogatorio na referida comisaría de ovar .Ese ano sobre o baile de finalistas recaen sospeitas e acusacións de non pagamento do dito cea , cousa inmoral pois foi pagado nos días seguintes co 1º traballo do meu mellor amigo da época , a lista que se presentou a candidatura ao ano seguinte tiña medo que nontivésemos pagado a cea , que foi feita , rumores .En xaneiro de 98 son invitado a semana da educación , trouxo lembranzas da súa Exa .Jorge Sampaio presidente da república que destinou unha foto coa seguinte dedicatoria " ao grupo de Aveiro , en especial á AE Da escola José macedo fragateiro , cun abrazo amigo" semana da educación 24 de xaneiro de 1998 - presidencia da república , xantei en péno museo da electricidade onde cumprimentei o señor presidente .Ese mesmo ano xorde a oportunidade de traballar na discoteca a pildrinha no Furadouro , alí como barman entretia os clientes con botellas e trucos de malabarismo que fan recordar a película " cóctel " houbo unha noite en que me borrei todo e tiven a sensación de que a discotecatiña ater ardido crendo niso mesmo despois de acordado cando me vexo todo borrado lanzo as cuecas pola fiestra , caen enriba dun parasol dun café , días despois está a nai dun amigo meu a devolver as xa cuecas lavadas dicindo que secadra caeran alí arriba .Era frecuente beber 2 botellas de golden strike unha de absinto xunto co meu compañeiro .Ata que nunha festa estou a servir un cliente á fronte do patrón e comezo a encher os vasos estendendo o líquido polo balcón todo sendo inmediatamente despedido .Resumindo estaba un dos director cun cliente e eu servi -lles dous shots estendendo todo el só me dixo: sae dade !e nunca a máis falei con ese home .Estiven nun matrimonio do mellor amigo do meu irmán , fumei herba no baño e embebedei

me de tal xeito que puxen sobre a mesa un zapatos e fixen de móbil .Na noite sempre acompañado polos vasos e haxix que consumía adoitaba escribir a fórmula do Einstein nas capas da escola 1998-1999 monho bar - barman aquí estiven uns meses a servir vasos .Realicei unha festa final de 2º periodo , como habitual a competidor discoteca Fénix metía 900 persoas , na primeira festa do monho acadar as 700 persoas contra as case 200 persoas restantes na festa rival , foi un éxito .Despois da festa levei todos os elementos da asociación a cea fóra pagando ao dono do monho a cea non dando este , máis ningún diñeiro pola festa .Neste ano comecei os meus descontos como empregado na philips , obreiro fabril onde traballei dous meses con case dúas semanas de faltas .Nesa altura puiden emprego na uniteca / quimigal .Fun barman / animador cos meus trucos de malabarismo na discoteca dacasca foi aquí que consumilo a miña primeira " gresite " partín en dous e tomei en días diferenciados as metades parecía que nada que o que eu fixese era á velocidade do corpo , como por exemploesfollar unha revista enteira e non ler nada ou chegar a casa e poñer música e non conseguindo seguir o ritmo .Foi a primeira e única experiencia con estas substancias .Na discoteca dacasca o relacións públicas e ao seguridade cando me foron buscar a máis dun día de traballo dixéronme que eu o día anterior coas botellas e o meu malabarismo tiña acertado na cabeza dunha cliente que había ir ao hospital saíndo a informano xornal , ao final todo era mentira e tiña acreditado .Por un atraso de 3 horas en que estiven cunha moza chego alí e son substituído polo colle vasos e despedido na hora .Abría un bar novo en Estarreja onde estiven nos anos de 1998/99 como barman / porteiro heroes do bar , nunha desas noites presto un libro sobre os " the doors " e morre o "

americano " foi collido polo tren el e meu libro .Cheguei a facer un depósito de 100 \$ para poder erguer 1.000 \$... durante 2 anos como porteiro e ata queimaren a porta con gasolina de moto , pero nunca provoqueei nin me envolvín con ninguén .Organizo un réveillon 1998/1999 no heroes do bar organización faiska \u0026amp; friends chamo todos os amigos para o paso de ano .Mando a todos os clientes do bar saír antes da medianoite acabando por pechar o bar e a fin de ano.Vou ao pedras bar ovar onde son agredido por facer publicidade dentro do establecemento a outro evento , presentei queixa na policía e estes van ao bar no que lles dise que andei desde cinzeiro alí dentro, pura mentira .Cheguei a ir ao ministerio público pero non dei secuencia ao proceso por falta de testemuñas .No paso de ano 98/99 - heroes do bar av .Visconde de Salreu Estarreja montei un programa no que : as 12 badaladas nunha soa noite [e día] ... dj's en control resident Sergius guest djVitinho e incógnito .No medio da festa e coa intención de ir levar a casa para a festa e os meus amigos aparezan , puxen fóra todos os clientes do bar onde era porteiro nesa noite de finais de ano .En pensamentos cuestiono a orde do alfabeto e chego a pensar que o ab ou os ABBA estaban moi á fronte penso crear un sistema de seguridade entre os homes tipo chiscar o ollo ou tocar e sentir o outro e andaren todos en velocidade a ver oque estaba mal ou a sufrir e axudar .Vexo televisión e penso que os rodapés conteñen mensaxes á miña mente vexo a canle a ftv e creo que ese día vou recibir o premio nobel .Xa penso xa estar a comer órganos humanos e era unha tenda comida ao kilo ese día pensei que os cristais partidos na rúa eran diamantes , estaba a ver a película Snatch / porcos e diamantes no cine en Aveiro cando penso ser o actor da película ,comezo a sacar os zapatos e entrar e saír do cine , era o

meu filme .En Estarreja fuxín en acto de liberdade suprema para preto do río e penso en rubir ás árbores , meto medio corpo no río e creo que son unha persoa xenial e que o sr .Presidente da república está a observa - me , teño contactos coas vacas que estaban a pastar e intento comunicar -lles os meus pensamentos .Creo que me están a roubar as ideas e que me queren facer mal , comezo a sentir cousas estrañas , a illarme , facía cousas como revolver o cuarto todo , ler libros de psicoloxía para intentar entender o que me estaba a suceder , comecei adelirar , manias de persecución , ou que estaba sendo vixiado e controlado sexa pola televisión ou polos xornais do día , chego a pensar que o meu pai me ía mercar un bar , e que era o máis grande do mundo , só facía cousas bizarras levando os meus pais a estar seriamente preocupados , nesta balburdia xeral alguén chama a GNR e os bombeiros que aínda me transportan ao hospital do cal fuxín camiñando horas á deriva , ata que son atopado polos militares da GNR que me din: " estabamos mesmo á túa busca ", son trasladado ao hospital de Aveiro , posteriormente ás urxencias psiquiátricas de Coímbra .Levado polos bombeiros amarrado a unha mazá , tras conversa fico a pensar que vou levar unha inxección e terei coas nenas tras conversa co xefe da psiquiatría , pero só levei a inxección ... Cando acordo estou nun cuarto da á psiquiátrica !?Fuxín , peguei nun taxi e fun de Coímbra a Estarreja onde dixo ao taxista para esperar e fun avisar a miña nai ... O día seguinte son levado a tomar un comprimido enviado polos psiquiatras sen saber que era querido para sentirme mal , pedindo queme levasen ao hospital , permanecín máis de 20 días baixo réxime de contención física é dicir amarre cunha cinta á cama!En Estarreja a benvida do Intermarché parecéronme unha invitación a entrar nunha casa veciña ,

cheguei a entrar no xardín pensando eles que eu era ladrón e chegaron mesmo a facer queixa pero despois a GNR dixo que estaba mesmo á miña busca e leváronme ao hospital .

A saída de alí compárase a un terremoto na vida social , quedando fragilizado nos próximos anos , cheguei a ter medos como por exemplo: ir ao café , ter medo que a cunca caese ea xente comentasen o meu nome .

Como 3ºescriturário en 1999 facía a distribución do correo e rexistro das cartas , na altura descolorei o pelo , distribuía o correo de coche sen ter aínda carta , dentro do perímetro da fabrica onde era circular a 30 km / h , quixo sentir por primeira vez un cochechegando a ter un accidente partindo o parachoques e tiven mesmo de xustificar .

Non durmo , pois non quero durmir quero si vivir velaí un obstáculo que non me deixa durmir vou afrontalo lo con insomnio .

Inscribirse me en externato Luís de Camões , pedín unha equivalencia a portugués de 11 valores e refiz o percorrido por unidades capitalizáveis do ensino secundario .Declaración IPJ , exerceu funcións de animador de información , como bolseiro , de 01 de marzo de 1999 a 05 de febreiro de 2000 ía ás escolas facer publicidade de comportamentos saudables para os mozos .Comezo a ver pornografía en liña e ter contacto con chats ." No desempeño das súas funcións mostrouse interesado e dinámico desempeñando axeitadamente as súas tarefas , en particular, a atención aos usuarios , a divulgación da información de interese para os mozos , a actualización dos soportes de información e contacto co

instituto portugués da xuventude" , Aveiro , 09 de marzo de 2000. Fun a Tenerife só nos últimos días comezo a pensar na muller da miña vida e escribo 3 postais co nome de raquel Mamede - Bombarral Portugal e pasado días recibín unha chamada dela en albufeira simulo unha maladisposición xunto cunha moza da altura terei ao piso para estar coa raquel e pasado unhas horas dou comigo coa ex .Noiva a poñer unha culler fixa en timbre e vir un amigo meu saltando dunha terraza para a outra avisando o meu ex .Sendo que pasados momentos ela saltou tamén e veu onda min eu fuxín á sala do piso e escondín -me de baixo das sabas do meu mellor amigo da altura e ela preguntou onde estaba o filipe e eu sae dos sabas e dixo estou aquí elafuxiu do apartamento eu perseguía polas rúas chegando a pasarlle unha rasteira para a calmar quedando ela no chan .Consgo o diploma ensino secundario recorrente 1999/2000 coa clasificación final de 16 valores - ovar 11 de decembro de 2000 , fixen un exame na área interdisciplinar saín a medio e conclúe acá fóra despois fun entregar a outro profesor , pasado dous días vou ao seu oficina pedindo desculpas pola falta de honestidade o profesor fai novo exame e atribúe a nota de 20 , a nota máxima habitual polo profesor era 16 valores .Conseguín as notas de 11 a portugués , 15 a inglés , 15 a francés , 17 a zona interdisciplinar , 18 a filosofía e 18 a informática , copiava nos exames obtendo así aprobación no curso .Mentres estudaba traballei no hotel media lúa fun funcionario , coa categoría profesional de " estagiário de recepción do 2º ano" desde o día 08 de febreiro de 2000 ata o día 31 de maio de 2000 " adquiriu coñecementos neste hotel nas seccións recepción / porteríae bar .Demostrou ao longo deste período gran capacidade de aprender , dedicación usual , así como sentido de responsabilidade .Louvamos a súa

dispoñibilidade e a súa relación con todos nós .Ovar 28/07 / 00.aqui durmía nos cuartos do hotel , tiña festas no bar e ía á piscina en ausencia dos responsables .Tiven un proceso disciplinario por agresión ao compañeiro do bar pois este facíame sentir minorado pois sabía que estivera hospitalizado en psiquiatría .Despois fun a lisboa e conseguín un emprego de empregado de balcón nun café no centro comercial do imaviz era o ano 2000 tiña por costume frecuentar unha discoteca no centro comercial onde bailaba ata altas horas imaxinando me o mellor bailarín na altura tiña comigo un bote depopper'so cal inalava antes de entrar no emprego gustábame cheirar e mirar para o ceo fronte ao hotel Sheraton , este bote foi a miña 2ª experiencia con substancias químicas , mais nunha máis volvíñ a facelo nin máis procurei tal na miña vida.Participei no staff entroido de Estarreja de 2001 - entrudo ou nada !Entrudo ou nada !Declaración concello de ovar - división da cultura , biblioteca e patrimonio histórico .Declara -se que exerceu funcións de auxiliar administrativo , no réxime de contrato a termo correcto , entre 06 de agosto de 2001 a 30 de maio de 2002 , nos servizos de atención ao público da biblioteca municipal de ovar e no museo Júlio Dinis - unha casaOvarense " o que fixo gran sentido de responsabilidade e compromiso " tiña documentos da biblioteca e fixen desaparecer o rexistro dos " casos perdidos " 2001 - GNR hospital leiria entre leiria e a batalla hai unha denuncia polo radio dun transportista que ía a perturbar o tráfico, a bt é chamada ao lugar tras rebocarem o coche din que non hai multa ningunha , chaman reforzos e lévanme ao hospital de leiria esposado .En caldas da raíña pensaba ver snipers e persoas que vixiaban das fiestras 26/11 a 07/12 de 2000 , no hospital infante d .Pedro 2001 - fico sen carné por autoridade competente regreso a casa co vehículo pero xa

sen carné e nunca máis volvo conducir recibo carta do tribunal penalizando -me con unha multa de infracción moi grave (sen mínimos) período de cassação 30 días , levo acarta a autoridade competente que queda con ela e di para sacar outras debido daquela lei de ser condutor á menos de 2 anos .Chego a revirar o meu cuarto e pensar que tiña cámaras a filmar -me e que estaba sendo vixiado por espías .En leiria creo que a Interpol andaba colaborando comigo , xa puxen 5,01 cent .De gasolina e pagando 5 € pensando que que descubrira a formula de gañar e estar millonario .Neses días pensei que tiña espías rusos debaixo do coche .Creo que son máxico e que estou a controlar o coche coa mente e cerebro pegado á máquina do automóbil a unha rotación sempre constante o que fai que me Aventura a medio da estrada en cuecas cunha bóla saltitona a aventurarse me esa bóla foilanzada nas caldas da raíña e bateu no chan fronte ao tribunal e subiu ao seu tellado .Son interpelado pola brigada da GNR de mando da B5 consideradas as rexións de Coímbra e Aveiro comezo a ter ideas de persecución e colo xornais no coche que é rebocado por orde da bt de leiria .Declaración liscont - operadores de contedores , traballador coa categoría de practicante na área administrativa .Durante momento deitábase me na wc na liscont , tiven 2 meses sen fumar haxix e cando volvíndoía me a cabeza comezou os problemas cunha saída anticipada liscont o amor profundo , o amor sufrido foi sentido tamén esquecido no fondo medio perdido arrependido e vivido.Viaxei baixo as nubes voei baixo os ceos estiven nos planetas en marte e en Júpiter en marte , resolvín amarche e en Xúpiter quixo -te ter velaí o meu ser , voando de pluma de planeta en planeta había forza , había enerxía , alegría eraalgo que transmitía o amor en forma de flor .Tiña a forza do sol , movíase como o xirasol

, tiña vontade propia en busca incesante de algo escaldante era un soño , unha conquista , un obxectivo , todo con paixón , sen dimensión era grandioso , asombroso fin moi amoroso .Mirei pola fiestra reparei no horizonte pasei os ollos polo monte mirei fronte vin a túa estrela , era brillante cintilante levantei a mirada vin a lúa era miña e túa , era paisaxe , unha viaxe , víase cha viaxar sobre a terra e baixo o mar , acompañei -te viaxamos conquista - mos sobre a terra e baixo o mar era só o luar .Tiña aquela saudade , de querer , desexar , amar , pensar , sentir .Estou con saudades túas e é querer ter -te aquí , desexa o encontro , amarche , pensar sempre en ti e sentir a túa presenza , aí que saudades e estar sen ti , pensar , querer , sentir -te e amarche senverche , desexar -te cos 5 sentidos : visión que te ve sen estares , olfato sen te cheirar , escoitar -che sen faceres ruído , padal Deliciosos- me sen te probar e tacto sen te tocar .O recuerdo que por ti sufrín , sentín , ameí , vivín , nunca ameí outra que beijei , en ti , vin , entrei es o amor que sempre lembrarei .30 de maio de 2003 , o matrimonio o amor mar filipe moura 02 Jun . Lisboa - Madrid havana Madrid Madrid 09 Jun . Lisboa 10 Jun . 2003 vou a cuba e en havana compro 100 dólares de marijuana que en realidade é unha merda .Estiven 4 meses sen fumar charros antes de ingresar , despois fumei e doía me a cabeza foi o comezo das intrigas coa xefe e acabei por meter baixa e ir buscar emprego .Facultade de letras durmía nas aulas e fumaba os meus charros .Concello de lisboa biblioteca orlando ribeiro apavorado polo contacto cos máis novos crío a fobia de facer actividades con eles , traballei un mes despedíndose me .No seguimento de querer aclarar algunhas dúbidas coa técnica superior , digo que me demito e presento baixa médica - mandei unha carta ao presidente do Isel

coa discriminación dos feitos particular non poder entrar nas casas de baño e deixar queixo na tosteira , saín ...
Escribín vive a insatisfacción con satisfacción nun postal dos CTT e enviei a min propio para o recibir .Envío unha carta ao presidente da república dando conta dos meus últimos 8 anos .Desemprego , contacto a seguridade social na tenda do cidadán de Lisboa que me di que non teño dereito ao subsidio de desemprego cando en realidade o tiña discuto coa sogra e muller e vou en tren ata faro coa idea de ir ao coller un avión ao Luxemburgo para falar co durão Barroso na unión Europea coa intención deste dar-me traballo .Culminar só máis un instante , un momento que chegou dese teu pensamento , probablemente todos existimos non só como imaxe virtuosa pero en función dunha aparencia ou estado a mente non morre no momento en que cesa toda a existencia física e de súpeto todo se apaga , ou poderá culminar .

Oín voces de mando que dicían para me suicidar , momentos antes dixera á miña muller que era un " hacker " , que tiña profesión , escribín un papel a dicir que sempre os ameí fun ao minimercado mercar dúas botellas de améndoa amarga e bebín todo xunto con varios comprimidos .A miña muller cando entrou e viu -se abrazos con aquela situación chamou ao INEM chegaron os bombeiros pouco despois e déronme aceite cando acordo estou con unha fralda no hospital .Días despois dicía aos meus veciños que fora unha interacción medicamentosa chegaron me a dicir un café preto se non serían dos cafés que tomaba 02/2007 1ª tentativa de suicidio .

Se en min se evaporasse a miña alma , nada restaría ademais cascallos secretos , alleo á fantasía

.Dunha subversión emerxida , flutúa a ociosidade de máis dun momento , particular .A ausencia , se tocase e vise o teu mundo , quedaría imundo , sen un toque mudo de sensibilidade , de polo menos crer que alguén , supera a miña realidade .A miña sinxela tristeza é como toda a felicidade atinxible canto inalcanzable .Por maxia , sen ironía de un día te digo , toca e sente -me como me miras e verás quen eu non son e o que sentín nunca tanto sufrindo , nada máis querendo , morrendo por ti a través de min por ti escribín por tanto quesufrín e nunca morrín e por ti xamais perdín só sentín serei xunto a ti nun ardente fósforo queima a dor que en min encerra cando todo queimar .Nunca te tirei , de feito en ti direi que sofres porque nunca te deixei e saber que vos ameí e sempre vos amar .É tratado no hospital Curry e Cabral onde estivo en " coma" e xorde acordado e ve -se só con unha fralda , non me lembro da conversa co psiquiatra que con todo me dá orde de liberación tras asinar o termo de responsabilidade .- Pensaba en tirar animais das fiestras dos pisos e tiña ideas de destruír ou matar persoas perturbacións increíbles sentía cortes no corpo e dilaceracións estados de espírito moi desgustado e axitados emocionalmente un desexo , pídoche dáme un bico igual a aqueles sabes?Dáme un bico oculto , como aqueles que surripiámos un ao outro cando o desexo crecía dáme un bico , suave , daqueles , ti sabes .Agarimoso , doce a saber a ti .Douche un bico meu .Co debido respecto , permita- te ti e eu !Que pensas de min e eu de ti?Eu estou- lle grata por me ler , quizais comprendido !Pasando a parte das consideracións ya me leu xa sacaron as súas elações como mínimo elocuentes presente desembrulhado á hora legal xa a misa do galo ou xogo do galo velaí o terrible question !?Reflexión ao éxtase comunicativo intelixible ao mínimo e simple eco do

silencio que nos afasta actos son palabras de dor mesmo nun sinxelo ardor de rexeitamento .Obstáculo intransponível fisicamente pero non pola química hormonal e espiritual do ser luminoso .Corpos celestes invaden connosco para o desabrochar do amor - perfecto .En busca do trébol do amor , pois a riqueza consiste na comprensión de seres multifacetados e sempre con algo que engadir a este punto de vista .Máis un engado , máis un incremento , ese desexo de compaixón e de tenrura que nos exila á autoestima representativa nos medios sociais .Vista a perspectiva do eu uno e indivisible , non se aliena calquera vontade por máis vontade que xorden no círculo .Ese círculo de ouro , alianza de boa fe , e de fidelidade e respecto , sobre todo deber a , non existe .Somos puros e salvaxes en modo de actuar , e nada máis egoísta que o eu , que só por selo lo invade sempre o outro co seu punto de vista .Inflamada a mente susceptible dun simple enfrontamento de ideas , urge chamamento ao sentido común .Cando debemos ceder ou interpor o eu co outro .Nada máis banal que rexeitar o que non queremos , é doado .Amar e amar é si sentir o outro e non eu .Actitude construtiva do elo entre nós selo.Impreso no comportamento instintivo só pensamos no eu , despois no eu , e xa agora eu outra vez .Conflitos porque un é eu transformado " eus " e nunca se sabe ben cantos " eus " debemos soportar ata ceder ao outro .É unha especie de veña a nós que é sempre a abrir .Atención aos " eus " propia que ser propio che máscara e a que nivel de egoísmo está .Pois ben a armadura do eu un día hai- de ser tan rota polo " tu's " que existen e que son " eu's " máis " eu's " que estalam a armadura .Amor: o amor vence todo.Agosto de 2007 divorcio ... Luz efervescente - cae e efervesce , diluír -se e expande -se en ramificacións dun desexo inconquistável , pois é ilusión

como todos os ollares que despois se desmoronan momento para afrontar a realidade externa .Dotados malicias e contrafeitos episodios esporádicos de tolemia de desexo efervescente como o amor que se expande e contamina , ocupa todos os pensamentos e déixase dominar e ser dominador , iso é o intercambio de enerxía revitalizadora , o contido luminoso está aí .Ceo iluminado , nada máis forte que o desexo en alcanzar o perfecto equilibrio do ceo iluminado , pois son as estrelas , que lles dan vida e moven pensamentos ideas ou feitos , do desexo ao concreto , nada máis fermoso que o ceo iluminado por enerxías constelares que apelan a unha constante interacción entre as estrelas , e o poder das estrelas é único .Asústame como as enerxías esvaecen en fume sen chama , é dicir non querer interpretar a realidade cósmica .Fico decepcionado cando a vitalidade suprímese por acomodación e cristalización de sentimentos é sen dúbida unha máscara do políticamente correcto .Ó alma transfórmase te nunha maxia e sobrevoa as mentes que non teñen corrente impulsiva da verdade dos feitos e da constante mutación das cousas , o cambio son etapas e ciclos por que todos pasan e desenvolven , pero nunca no camiño do medo e do sufrimento dos sentimentos .Libérase te e expande -te e sobre todo sofre a mutación da vida , ese cambio que nos impulsa .Luz da vida , mergulláronse as paixóns de tolemia .¿Por que?Instintivamente aman e queremos ser amados , paixóns e desilusións abren camiño a varias ilusións .Iluso e apaixonado me foco e concentrar en toda a metodoloxía do amar de verdade , isto traspasa calquera falsidade .Nu no campo de acción do ser amado estamos ante a verdadeira identidade do ser , por tanto ser amado esixe de nós unha profunda conciencia do porqué de sermos amados e con todo existe unha dicotomía necesaria de bo

agrado corresponder e amarmos tamén , esta dialéctica presume-seque $1 + 1 = 1$, cando loxicamente ninguén consegue gozar de nada .Polo tanto loxicamente $1 + 1 = 2$, correcto , pero a conduta non será produtora se o resultado non é o empate técnico das actitudes e valores e comportamento en xeral , de aí que entón haxa unha posición una no medio da vida amorosa .Entendido e será esa realidade única fonte de pracer , ou o ser individualista quere outra acción , enténdase se acción como a verdadeira liberdade .Pois ben , non vivín o suficiente para superar os seguintes pasos , lóxicas ou ilógicas quedará ao criterio de varios de vós , non quero ter a certeza absoluta , de aí que imaxino que me burro de cando en vez , e hoxe en día é difícil haber burrospropriadamente ditos , existen si os burros artificiais , que enganan quen verdadeiramente se pon por veces neste papel , saquen as vosas propias conclusións .Non estou aquí para iso , de feito sobre tolemias teño temores , e actitudes que non cometo , visto que o tolo só o é en certas circunstancias e cando xulgado por os demais , é dicir depende moitas veces do " habitat " .Desviando un pouco deste razoamento quero entón dicir que son tolo , asumo que me gustou de varias persoas e de aí , que nunca estamos cubertos , queremos máis amor e máis e máis por tanta ambición amorosa , como puxen a cuestión .Retiro dicindo o seguinte , todos somos libres de cometer loucuras namorado , somos vulnerables e moitas veces manipulados .Queremos crer que é verdade que amamos , por que, porque fomos amados , ese sentimento que esperta cariño e despoleta a sabedoría da vida

11/2007 2ª Intento de suicidio con pastillas , unha escalada no hospital curry e Cabral mal entro na enfermería son abordado polos enfermeiros " entón tenta

-se matar a estas horas con benzodiazepinas ?! " ,
despois das analices estou a intravenosas tiro a agulla
e jorro sangue .

Vivir morrendo entre vivir ou morrer ?Ai !Perdón , isto
pon -se?Obvio , quen nunca se matou ?Todos xa
deixamos de vivir un momento todos sen excepción como
pracer funesto pensa imos morrer e despois logo imos
vivir é así o contraditorio do ridículo .Tras o meu
aniversario intento ir " alén " acordo 20 horas despois
completamente desfigurado e sedado , sobrevivín , unha
vez máis .Participo nun concurso público son avaliado
para unha praza de técnico administrativo por un equipo
de 3 médicos e ten unha nota de 17,41 valore quedando
en segundo lugar no concurso , na noite anterior non
durmira e tiña fumado máis de 10 charros , a
entrevistafoi logo de mañá .Isto na facultade de medicina
do porto .Onde días máis tarde cheguei a ir porque
andaba con pensamentos suicidas e onde nin sequera fun
atendido , esperei , pero farteime de esperar .A luz
encamiñouse me na dirección da corrente de extasia da
vida cotiá , iluminou -me o futuro doentio e
despropositado para entón si , tronos abaten -se en min e
relampeja como dinamita desposuído de pracer funesto
.Entón si curado saín das entrañas calóricas de rigor e de
precisión .Pero non sei se me iluminará o pasado pois
temo que non teña enerxía .De aí que hai dous polos ,
dous extremos e eu fun alcanzado pola positiva e curativa
e non pola negra e asombrosa .Esa luz provén da
claridade de emocións e racionalidade do solpor do
inmediato e impulsivo , sen transición e opaco de sentidos
, non sentimentos embutidos nin cravados á emoción , ao
pracer de vivir e gozar na forza máxima que nos move
sobre terra e nos dá podernon , agarra o talento que tes e
forza como un raio azul folla e ventilaste de sufocos non

vividos e de pensamentos maliciosos e penetrantes que nos vitimam como sombras , todo ten movemento , pero ela está presente e como que se revela , infiltra -se nos sentidos da visión e móstranos a claridade do pensamento a través do silencio dos tempos , e como se cala endurecese a opinión e goza das incapacidades inglórias que outros transmiten a través de enerxías negativas ou positivas .Á velocidade do pensamento , do inmediato , do segundo , da fracción , do momento , e agora é instantáneo de aí que non haberá cortes no cadro nin na conduta máis ridícula pois todos teñen dereitos , sexan eles de efecto positivo ou negativo .Xa o efecto dilacerante da faísca negra pasa no polo neutro de sensatez e transporta na tolemia da enerxía vibrante e sedento de pracer e de luminar , polo que aconsellamos usa a túa propia enerxía para ser alcanzando pola luz e esbaterá un sorriso ardente como cinzas ,desposuídas de calor , pero frenética cando axitada .Doutro cuadrante temos o raio azul con pensamento imperturbábel de luces de árbore de Nadal e stressadas que nos conducen á distracción .É nesa transición que se confrontan as enerxías pragmáticas non efusivas pero obstrutivas que nos impiden de vivir o instantáneo , o trono axita -se e prominentemente afecta a onda sonora que producen velocidades supersónicas pero non tan poderosas así .O que é real e parece irreal .A vida , o eterno gardar ela aíponse e despois non hai como afrontalo la , contorno -la ou manipularlos la é o terror do disidente que efervesce e culmina nun só punto paralización da mente da creación , imaxinación ou só pintar un trazoflorecente de verde de tonalidade e coller a vida nese ton de vivir florecer , acá se atopa o marcador que sempre quixeches sinalar , vive intensamente .

01/2008 fago unha tatuaxe coas letras

Darklightning e unha faísca na omoplata e dicindo o poder da luz'08 tras esa tatuaxe nunca máis intentei contra a vida

2007-11 / 2008-01 - Comercial fast fone son o mellor cliente do patrón compra 5 teléfonos á empresa , deixa de aparecer no traballo .En Estarreja na biblioteca no espazo reservado ao estacionamento dos minusválidos senteime e Deiteime no lugar alusivo ao meu protesta referente a como o ser diferente implica non ser diferente é dicir acabou en reclamación do tamaño do propio libro iniciado e completado e foicuberto plagiado dun libro sobre " ser diferente " que estaba no escaparate da entrada o cal pasado un día estaba chea de regras de boa educación e etiqueta con máis de 20 volumes no estandarte .Na biblioteca de Estarreja 02/2008 ando co casco azul das obras e como traballador das obras públicas , escriba o seguinte na porta do cuarto : en min impera o silencio polo sufrimento .Ameaço o irmán de morte e son levado polas autoridades baixo esa acusación para avaliación psiquiátrica .Vou por iniciativa propia ao hospital visconde de Salreu onde son admitido como doente, xérase unha discusión onde e sobre estar enfermo ou non , é que o sistema informático só admitía a entrada como enfermo ?! Propoño -me a ir ao hospital psiquiátrico de Coímbra chegando a vir cos militares da GNR que me deron boleia a casa , o día seguinte .Fago folga de palabras e fico mudo máis de 10 horas .Compras aparellos de luz e son con columnas de 100watts amplificadas o cd co manifesto anti Dantas era colocado máximo volume pola fiestra do meu cuarto , sobre José de Almada - negreiros , poeta d' Orfeu futurista e todo .HUC - hospitais da universidade de Coimbra boletín de internamento - servizo de psiquiatría

homes - enfermo foi admitido neste hospital en 2008-02-02 tivo alta 2008- 02-18 - enfermidade normal , cambia a fralda ao compañeiro de cuarto , con outro discuto conel chegando a saír despois a través do tratamento .Conducido polas autoridades ao hospital son esposado e nin sequera son visto pola psiquiatra sendo forzado a unirse ao tratamento contra a miña vontade , prendido a unha mazá e levando unha inxección .Peguei nos libros que tiña prestados e lancei - os ao lago do concello tirei a camisola ese día , mostre á fronte dunha misa no exterior a miña tatuaxe que o deseño do poder da luz , cheguei a deixar 15 euros na procesión .Cheguei a ser requirido polo concelleiro de cultura de Estarreja que se non entregase os libros levados da biblioteca sería instaurado un procedemento penal o peor é o cd riscou e o día da procesión foron lanzados os libros para a fonte luminosa da praza municipal .

Cando estean mudo por mor da enfermidade concebi un plan , ir con un segredo multimillonario eu pensaba non vou falar porque non quero , vou ir mudo , o meu fillo cun libro árabe escrito a man por min terá o maior tesouro do mundo .

No papel da enfermería de Coímbra foime diagnosticado psicose esquizofrénica se cadra só xa penso que son esquizofrénico ... Escoitaba as conversas na reunión dos enfermeiros , a auxiliar máis esperta entender que eu estaba escoitando di aos compañeiros que era a miña vez... Tiña escrito na ficha ` " perigo de fuga "" manter pixama " eu a pensar aquilo ridículo , algunha vez ía fuxir de pixama ?!Para saír deste internamento compulsivo son grazas a asinar un documento do tribunal en como vou cumprir o tratamento .Na entrevista de entrada no hospital de Aveiro dixo que

quería ser tratado co meu pseudónimo " o señor da luz" , que só comía froitos caídos das árbores e non me gustaba de manteiga e doce de morango .O que había nas comidas habituais .Pensaba en formas de suicidio , como tirar- me do estándar dos descubrimentos etc ...

Vivir , sinto un sufrir que me impide ver , gustábame ser real con conduta sempre leal pero como un triste pallaso son falso sorriso , a alegría do interior , non se axusta ao exterior .Sinto un flotar que me fai saír do lugar normal , viaxar e estar nun punto onde se dista da propia vista .Sinto un paso ancho abismal , fenómeno antinatural , porén como selvático animal sinto a ferocidade e con velocidade , arranco estrangúloche e mato como unha forza innata predestinasse ao fracaso no momento .Nunha viaxe sen trazo queda a imaxe do revoltoso , odioso e deberas pecaminoso , velaí unha xura no ceo á temperatura da altura , florece e crece ese ímpeto violento non pasa dun mal momento toda a ferocidade culminada e mellorar vesti- me de pallaso econ un boné de ITN - informar Portugal no café Venezuela .Vou aos CTT levantar unha carta do tribunal , digo á funcionaria que debido á miña enfermidade non podo asinar , fago a miña impresión dixital , é dicir quedei sen escribir .En Coímbra, no hospital á semellanza dun hotel encontro un papel cartón para por nos maníbulos das portas , que dicía: non incomoda !Non se incomoda e andei con el no pulso polo perímetro do hospital dou comigo a coller follas na árbore , de follas e pole fago cigarros coas mortallas pedidas ao Tomás alcume o " paracaidista " .

Saín do hospital pasado unha semana son trasladado ao hospital novo coa historia da avaliación psiquiátrica baixo o mando da GNR de ovar - en Coimbra

poño nunha exposición dunha materia de contención coa constitución ofrecida pola asemblea da república e abro na parte de defensa en ausencia de autoridades .Acendo e apago a luz dicindo o poder da luz apagando os interruptores do hospital de Coímbra , compro a super interesante e vén un gran tema abordado sobre as orixes do diaño " hashashin / vulto " .Como a á psiquiátrica é mixta cheguei a ter sexo oral cunha paciente no baño dos homes e no cuarto .Estaba no hospital de Aveiro e respiraba pola fiestra aberta 5 cm .E só quería respirar o aire que sopraba e vía o xardín e persoas a correr e a disfrutar e só quería respirar ... Sentir a liberdade

Continuación do ser: modo de vida

Relatos verídicos de

Nelson Brás pereira

Aquel que está proclamado , polo cal está destinado ... Modo de vida , é dicir é todo aquilo que herdamos dos nosos antepasados, despois temos a misión , de procrear cando chegamos á idade adulta , a que é proclamada polas leis da sociedade , onde se vive en democracia .

Isto é, todo o que logramos adquirir , o coñecemento , é dicir , todo o que buscamos cando sabemos o que construímos .

Por que?

Porque cando lidamos na sociedade na que estamos inseridos pola forza da razón , temos sempre que vivir de forma a ser un ser aceptable para que sexamos vistos pola sociedade en si como un señor , non podemos é ser maldosos , só máis dignos que podemos ser ;é para iso que vivimos , tamén sabemos que ten haber entre axuda

.

Por que?

Porque somos seres para servirmos uns dos outros , por iso é que existe o problema adquirido , para dicir a verdade cando os males me son maiores .

Por que?

Porque podemos ser un ser social , pero podemos vivir un ser salvaxe .

Cando non somos vencidos por seres iguais .

Pero hai sempre e haberá a dúbida , a desconfianza que sempre nos persegue , pola que somos ensino , pola que se nos ensina e é por aí que camiñamos mentres ten por seguro de que realmente confiamos , entón servimo connosco ben porque practicamos o ben .

Queremos agradecer a todos os lectores que poidan ler libros , estes meus libros , que poden atopar en calquera librería onde se poidan fascinar dos temas que queiran escoitar e ler no voso deitarse .

Será unha boa compañía , xamais han ler e ver estes relatos tan certos .

Como os que senten que dar de certa experiencia de quen xa errou , pero soubo me curar de todos os males que me perseguiron .

Cal será o tema desta edición ?

Relatos voadores , quizais sexa un tema que non será moi impactante , non queremos chocar os lectores , pero os informes son certos e son relativos dunha forma que foi vivida dun xeito legal .

Porque tiven unha vivencia dentro da lei , o crer , imaxinamos mil e unha cousas , sentimos na pel o verdadeiro sentir do instinto animal .

Queremos gañar á forza , e sentimo-nos con tal .

Fóra da lei , aquel ser que todos aprendemos que nos pode atopar e peso diso vén a forma que fomos afeitos a convivir , porque a pesar de todo o mal que poidamos facer , nunca se poderá considerar como mal .

Eu creo que haberá en cada ser unha reencarnación .

Ambición de querer vivir , queremos é vivir de forma que cremos sinxelo , pero que non é doado e faise difícil , cando caemos nas barras da lei e , cando non temos diñeiro para pagar a bos avogados , pagamos un prezo máis caro .

Por que?

Se non caermos na graza , tampouco podemos ser divertido .

Porque nacemos sempre cunha herdanza de progresar na vida , para podermos ensinar tamén e transmitir unha experiencia de vida amarga , e aínda estou a pagar por iso!

Nacín en África , tiña tres irmás: a Elvira , a Cândida e a son .Tá aí un bo comezo , dunha historia que podía ser unha historia brillante , pero pasou por ser unha historia menos boa da vida .

Non sentín moita maldade dos homes que exercen esta función , os chamados gardas prisionais , sempre os xulguei inimigos por non ter que querer aceptar que realmente me podía ter Safo naquel xuízo .

Cometín varios crimes ao longo do meu percorrido mentres andei na vida .

Utilizaba ese termo que era no argot , con quen lidávamos , era unha forma de gíria , ou podemos tamén o termo orientado .

Eran os lugares que buscábamos e pola forma de vida que levávamos sempre foron o peirao , en que non existía violencia ou que non era atopada violencia de forma tentadora ou provocadora , porque realmente sentímonos bos no que facemos.Non é ben visto aos ollos da sociedade , porque ningunha sociedade acepta , que os outros poidan vivir do crime , se non é encarado como unha necesidade de consumo de sustancias que poidan parecer terriblemente malas , pero o fixeches.

E como tal todos temos os vicios , pero como tal levamos sempre a mal cando non nos gusta de algo que nos foi

sempre imperceptible , como mal , pero iso ten unha gran visión dos lugares onde todos somos creados , son os nosos medios ea convivencia fai a nosa formación querermos e termos a ambición de vivir ben e sermos mellor que o outro .

Existirían moitas Picardias como os putos da miña creación , pero no medio deses putos existía unha rapariga , sempre me gustou dela , sempre que a coñecín , facía anos o mesmo día que eu .

Como sempre me gustou dela , desde o día en que a coñecín , sempre me gustou dela, convivía moi comigo e convivía moito coas miñas irmás , tiña unha relación moi dela , non foi amor a primeira vista , creo e creía que nunca existirá mullercomo amei aquela , a primeira vez que a beijei , sentínme o verdadeiro león , todos nos gusta de nos ver na sabana .

Aquel que ten o dereito de unha vida igual a todos os homes de ter unha muller e fundar unha familia .

Mesmo ela aceptando o modo de vida que vivín e este amor só existe unha vez na vida , non me sinto o sabio , nin nunca me considerei como tal , pero coñecín -os a todos , estaban integrados dunha forma ou doutra , todostemos de conectar , paguei unha factura gran pero isto todo porque quería ter unha vida boa .

Era bo no que facía , comecei a facer asaltos , comecei nos roubos máis simple , fixen algúns de man armada .Pero despois degradei -me co consumo excesivo da cocaína , sentíame ben en fumar e non a quería deixar .

Levábame a delirar , pero nunca agredi ninguén nos meus asaltos , se non houbera reacción , non tería necesidade de utilizar a violencia , tería sempre que paliar

nas barras do tribunal .

Sei que quen anda á choiva molla -se , simplemente pretendía obter o diñeiro ou obter os valores que traían .

Variaba de lugares , como medrei na pontinha , lisboa foi sempre divertida para min , encaraba esta cidade como xa tiven oportunidade de ler libros de historia , de cidade de valor histórico e cultural .

Eu vía a progresión de ter unha vida boa , de poder vivir unha vida encordeirada , como tal , é dicir , só quería o diñeiro , sabía que estaba ben , só quería o diñeiro e sentíame mal neses actos , só pretendía era satisfacer o meu vicio e sentir -me social , no medio social , para estar ben con xente e sentir -me normal , normal no medio do convívio , na relación coas persoas .

Sentíame dominador , xulgaba me o león da juba na conquista do seu territorio e dominio de vida .Foi así que encarei a vida de ter unha muller!Ora ben ... Encarei este modo de vida dunha forma positiva no mal que podería facer á xente , nunca prejudiquei alguén nunha forma de arruinar os outros dunha forma brutal e deixalos sen nada .

Só aproveitaba a circunstancia do momento e só o facía por diñeiro , para a obtención rápida para fumar cocaína , pero prolonguei sempre o que era inevitable , que é o que non nace con un home , ou ata quizais poidamos herdar , que a causa que estudar como é o home que bebe alcohol e fuma droga reacciona na procreación dos xenes na herdanza que é deixada pola consecuencia da fecundación .

Non son o " experto" nesa materia para poder descifrar todo isto e poder transmitir ao lector esta parábola , do

tipo falar dela porque tiven que falar dela , son modos de vida .Por veces son encarados ben , por outra son encarados mal .

Por que?

Porque o modo de vida que a xente aprendeu como xa máis arriba referenciei , non sempre se pode actuar con maldade , hai que ser perdoado , para ser ben aclamado !

Por que?

Porque vivimos disto , dos patróns , vivimos do sentimento e sentimento comanda a vida , é unha forma de ambición de poder ter unha boa vida .

A relación comezou , tiña eu 22 anos , estaba ingresado no exército , pero non quería ir , pero a lei estaba dita así .E foi aí onde tiven a verdadeira relación , a paixón que xamais terei igual á cristina , e aquí comezou a relación que todos ambicionamos , todos queremos atopar a nosa verdadeira cara- metade .

Vivía de forma intensa , sentíame que se ela estivese lonxe de min non me sentía ben , e foi aí onde se cadra ela aproveitou de ter máis un pouco de poder sobre min .

Adoraba a rapariga , tiña celos , pero non era celos doentio , era un celos saudable e nese celos non existía unha certa maldade enfermiza que me puidese levar a obrigar a alguén a estar comigo por imposición miña .

Por que?

Xulgaba me só e se a perdese ía perder a muller da miña vida , pero pasou.Eu quería ir ao barrio alto e ela ir a unha discoteca no campo pequeno , discutir e foi aí que acabamos , quizais non fose a vontade dela , o irmán máis vello nunca aceptou ben a relación .Tiven unha

pelexa con el , pero foi antes de comezar a amar a tina , pero pasou foi un momento de circunstancia , pero eu me gustaba , pero el non aceptaba o meu modo de vida , nunca mo dixo , pero tamén nunca demostrou que estaba domeu lado , sabendo que eu estaba do ben .

Non prexudicaba moito, pero el non aceptaba a miña relación coa irmá del.El só convivía comigo pola circunstancia do contexto , viviamos no mesmo barrio por iso mantínhamos aquela relación , aquela da nosa creación .

A nai dela era oriunda de nelas , dona concepción , o pai non o sei, pero era bo señor , o raul .

Aprende a vivir só a costa da muller , chegamos unha altura no barrio a proclamalo lo fiscal do barrio , era un neno , pero xa tiña noción do tempo , xa andaba estudando .

E foi desa altura que axiña vin , a pesar da pequena idade que tiña , que tiña que loitar pola vida e polo que tiña : pai , nai , casa , non me faltou comida , nin nunca me faltou .Porque a pesar do baixo ordenado que a miña nai recibía , eran 11 contos que pagaba a renda e aí está o meu pai só pagaba a renda , aí está , pero nunca faltou comida .

Por iso, foi o principio do fin , é dicir , o afastamento pode levar ao esquecemento , penso que foi o que me quedou na aprendizaxe , ao perder o meu pai tivo que reaccionar de igual forma como el.

Eu miraba para el como un heroe , un home loitador fillo de xente humilde , a avoa , Elvira , foi coa que eu vivín ata os 6 anos de idade , ata entrar á escola, o que pasa ... Afíxenme ámiña avoa , estaba a formar -me,

independente do seguimento directo do meu pai , pero no momento aínda non tiña os ollos ben abertos , pero tiña a noción do tempo .

Tiña a noción do momento .

Son dos relatos máis puros que poden existir no mundo .Por que?

Hoxe en día calquera pode vir á baila polo seu modo de vida independentemente do cargo que exerce ou de xerarquía social .

Por iso parte de aí, a noción de que realmente ninguén pode ser acusado de nada sen proba concreta , é dicir de forma concreta .

Por que?

Así réxense as leis e todos temos acceso , debemos non matar , roubar e violar .

Pero podemos recuar aos inicios da humanidade e tales acontecementos se sucedían , porque a historia baséase niso .

Somos a continuidade , aquela continuidade que será sempre continua , aquela que está destinada .

E é a certeza absoluta de que vivimos por unha causa , non somos a continuación de permanecer e existir na terra .

Non sei , podería variar o tema , pero podería interferir a lectura do lector , podería desviar a atención da verdadeira historia que pasou.

Pero isto son parábolas que durante o libro enteiro van sempre existir porque imos especificar mellor e facer

comprender as situacións que foron vividas .

Por que?

Para que se poida ver que foi todo dentro dunha sociedade onde existiron sempre vidas saudables e comprensión , parte da sociedade porque aos ollos dos outros podemos ata ser judas , pero hai unha cousa moi importante na vida , o que a xente sementa é o froito que imos coller .

Pero fronte , ten que ser ben tratado , para que sexa o exemplar , o meu pai sempre me viu e quería ver como un rei , pero eu son o rei , o guerreiro que non sempre pode gañar e comecei moi novo .

Cando falamos de que o fácil non é fácil , pero difícil , foi aí que eu apelidei a caza .

Tras agredir cun estalo na cara o que eu sentín foi que a perdera , sentín mesmo nos ollos , máis tarde ela tentou reatar comigo , pero eu non aceptei e foi aí que comezou a verdadeira historia do crime , pero xa tiña antecedentes, xa estaba separado cando cumprín seis meses no presidio militar en santarém , era o establecemento prisional militar .

Na altura foi condenado o arnaldo , é dicir a historia dese individuo enmárcase no meu camiño no medio prisional , na prolongación do libro o lector vai entender o verdadeiro medio social , neste caso prisional , cumprín seis meses foi dado o perdón polo papa .

Foi todo investir para que eu puidese levar unha vida boa , xa me separara da tina .E que é o que eu fixen ?Tente sorte .

Aínda cheguei a traballar no metro da pontinha como

serviente de carpinteiro .Os negros temían -me, traballei con negros de cabo- verde , boa xente que querían unha vida mellor que non tiñan no país de orixe .

Procuraban Portugal para ter unha vida mellor , no país deles non conseguían ter por iso a demanda que os levou a imigrar do propio país .

Foi máis fácil buscar Portugal pola proximidade .

Comecei a sentir a proximidade dos caboverdianos , de convivir con eles , caboverdiano era alcumado mal porque tiveron que loitar contra a desigualdade e cando chegaban aquí a Portugal eran seres que non eran ben aceptados , pois tiña -se pasado a guerra doultramar e nesa altura aínda era puto , era un chavalito , estaba a espertar e foi que comecei o que ninguén quere dun fillo , comecei a vaguear , nunca fun vadiador , fun un vagueador .

Xa tiña o dominio da experiencia que tiña do pasado , vin a separación dos meus pais con 8 anos , xa andaba a estudar, e como tal xa sabía que aquilo non me ía caer moi ben , sentín o afastamento do home que tiña como un heroe.

Ao ver iso perdido , mesmo en tenra idade entender que tería de axudar a miña nai , pero eu amaba verdadeiramente o meu pai .

Todos os veráns ía pasar con el ata os 17 anos aínda proseguín máis tarde cando estaba no exército , pero logo comezou o afastamento aquel que é natural .

Na altura el atopábase na figueira da foz na escola práctica de servizo de transporte onde pasaba as vacacións con el .

O meu pai era un home duro , tivo unha infancia dura , perdeu o pai com 14 anos era a ambición da miña avoa crecer na vida , ter máis apoios e ter máis diñeiro .

O meu pai informou que a despedida del foi amorosa , foi de quen lle gustaba porque foi unha despedida apresurada , desde da despedida , xamais volvería ver o seu pai , pero creceu arduamente a axudar a nai , foi o fillo que máis tempo viviu na casada nai .

Vivín 6 anos coa miña avoa , pero como era duro , viñera de baixo creceu arduamente , nunca deixou os fillos pasaren fame .

Na altura era mineiro .Procuraba empresas de mineral , pero non tivo éxito por aí , foi ciclista tamén , na altura ingresou no exército e proseguiu a carreira aí .

Tornouse nun home normal , ingresou alí pola necesidade da vida , pois asegurou o que todos temos de garantir , unha autosuficiencia .

Isto aconteceu, como el era un home duro , amigo do amigo , amigo dos fillos , pero non era de moitas palabras , pero era respectuoso e honesto .

Foi iso que sempre me quixo deixar , pero foi , alí está , foi a separación , afastei -me un pouco , non proseguín cun seguimento máis profundo do xeito de estar e do modo de vida , de dificultades de superar e o obstáculo davida asegurou un posto de traballo para asegurar o futuro para poder procrear , son todos bos fillos , somos dignos de ser fillos del, pero tamén en houbo falta de comprensión e lealdade da miña parte , fixen -me en ser malandro como dixera .

A chicotada psicolóxica da sensación só me veu agravar , porque nunca máis puiden ver que o ben é para ser

practicado , pero como só recibía o mal pola separación só me tiña no pensamento o mal .

E foi así que todo pasou até ao acto da condena .Comezou por onde?

Xa pasara a separación , foi cando comecei a ingresar pola soidade , pero era o meu modo de vida xa do pasado e alí sentíame salvo da preocupación da desilusión que sentida , pero alí xurei , estás me a deixar , nunca máis me vou dar .

Proseguín a miña forma de vida era consumir e roubar e foi aí que aínda a procurei e procurei a varias veces e foi aí onde ela volveu a querer me aceptar , non sei fixeches me sufrir , non vou querer volver a ter ese sentimento, foi doloroso , pero tiven sempre de vivir e aínda a teño .

Sigo a tela no meu pensamento foi por iso que eu vivín tantos anos na cadea sempre co pensamento nela sempre a tiven presente no meu ser por iso teño tanta estima por esta paixón , non vivín outra igual .

Liño , tras tres meses de preventivo ingressei no liño cadea de condenados , a miña historia aí comeza pola bravura dun ser restrinxido pola bravura , polo que no que temos que xestione o mundo alleo , o que pasa é o seguinte , como eu sabíaque o camiño podía ser moi longo en clausúraa , virei para a selva xestionar , era o xeito máis doado de xestionar , con quen comete crimes e está dentro da cadea é un mundo , no que impera a lei da parvada , e cando a xente tratacon burros debemos saber tratar con eles , pero se somos demasiados espertos podemos caer , polo que a vida aí a vida ten que ser levada nin tanto á terra nin tanto ao mar , foi esa a miña salvación , foi este método que optei que mefixo gañar , pero o meu comezo vai ser longo e foi un comezo

atribulado porque vinme sen muller , sen liberdade vinme preso , perdido e era novo , penso en todo o que podería ser os anos que podería pasar alí .Entón, que é o que eu fixen ?Comecei entón por gañar respecto , non é fácil , mesmo non querendo entrar en conflitos de violencia , acontecen porque pasan por unha rutina que logo máis tarde vin a entender , a rutina que tras a ver tiven noxo de vivir , nunca pensei que seres humanos puidesen facer tanto mal uns a outros polo feito duns venderen droga , outros seren consumidores porque a vida dentro da cadea o que xira en torno do monopolio é a droga xa foi así que comece a fumar heroína , como xa entrara na cadea polo consumo excesivo da cocaína , decidín comezar heroína , pero dunha forma de broma , mira vou fumar heroína , pero cando dei por min estaba agarrado xa non podía facer nada , pero aprendín a facer , pero iso será informar máis tarde , entón o comezo foi este ter unha vida na cadea entanto da realidade que foxe aos praceres , só me resignei ao consumo de heroína por saber que me ía abstraerse da idea de ter sexo , estaba alimentado por un químico que non me deixaba pensar en tal .Tiven amores platónicos como é lexítimo e conseguín grandes amores , pero é unha cousa que é garantía , pero non basta só probar , non basta só querer fumar , sempre hai o aspecto de queremos ser líderes de vermos os outros dunha xerarquía a comandarem aquilo queti sabes que non dá , é doloroso , é duro de roer , decidín non ter pena de ninguén , porque tamén estaba alí , estaba a pagar unha débeda da xustiza , pero o meu percorrido foi moi malo, se aprendese esta lección máis cedo teríavencido e non perdera xa saía no medio da pena , pero a miña imaxe estaba queimada , estaba bastante referenciado , hai un relato da miña pasaxe por estes anos de cadea , foi o principio do fin un principio duro , polo cal non me podo

arrepentir polos anos que fumei a tal droga , axudou -me a liberar unha necesidade grande que todos sentimos é lóxico termos un pracer , termos liberdade de poder camiñar sendo fermoso gusto , nestes anos todos tiveron amores tamén que constrúe alí dentro, pero iso quedará para máis tarde , agora vou falar do percorrido que é longo , non sei como todos comezan pola entrada cando son condenados que é buscar un benestar , mesmo dentro da vida en clausura, pero iso é todo subjetivo , porque no noso benestar pode non agradar a quen nos mira , pode desagradar en varios puntos , primeiro pode ser roubado , segundo pode virar escravo , traballo , terceiro pode virar ama ou ama de casa a día , existe moita variedade de homes dentro da cadea que non sempre se pode saber o que vai dentro da alma ou que cada un desexa , moitos escollen o ben para non seren prexudicados , pero ademais todo hai un punto máis importante aínda , xamais , xamais se pode mercar unha amizade , mesmo sendo ela paga dentro da cadea , o enfrontamento é moi duro dentro da cadea , hai quen non teña nada , o enfrontamento dentro da cadea é frouxo , frouxo por unha banda e é forte no seu todo , daría mil millóns ou o que tivese que dar para volver atrás , para me safar pero quixo camiñar así , quixo camiñar da forma dura , foi a forma que eu sempre demorei a entender , o meu lado foi sempre máis psicolóxico .

Foi a partir de aí nunca máis atopei o camiño do ben dentro da cadea , non cría no ben , só vía o mal .Por que? Porque sentíame revoltado comigo mesmo , porque aos ollos dos outros non pasaba unha piranha , piranha é un termo da xerga que utilizávamos , que significa mandrião , aquel que non se quere dedicar a ningunha causa a non ser o que está resignado a facer , prosegue sempre o camiño aquel que dá sempre o divino , o poder vén de aí ,

da crenza da esperanza e da fe , e sempre transportei dentro comigo , vin homicidios aí dentro .

Pero como me estaba marimbar para iso , e deixárame vivir , nunca me tentaron prexudicar , a dicir verdade , e foi exactamente así que todo isto comezou , eu era moi inestable , imprevisible , e a directora da escola incentiva -mea seguir os estudos , pero iso conclúin , só que non todos estudando , tiñan apoio familiar , apoio garantido .

Ese existe sempre cando é asegurado cunha forma legal de vivir e poder reclamar o que estea mal , por iso é que se chama apoio garantido , dentro da lei son aqueles que nos dan o mal cando somos empurrados e sermos derrotados polo sistema , porque pornon termos diñeiro somos empurrados para un sistema onde se hai diñeiro todo corre moi ben , a xustiza funciona , porque se non hai xa era .

Por máis que crean en ti, nada poden facer para cambiar porque son empregados , e eles só teñen que comunicar non poden actuar , sen os requisitos que son estipulados pola xustiza , habendo unha denuncia a un oco de enquisas, pero se eles fosen abrir unenquisa estaba sempre Safo porque sabía andar no movemento dentro da cadea , coñecía os gardas corruptos , os que transportaban droga para a cadea , algúns safaram -se outros foron parar na cadea .

Algúns deles deses bófias que foron arrestados xa os coñecía , sobresa e tiven un episodio cun deles o alfredo , era un home da noite , o rei da noite , explorador de casa de alterne ese é o verdadeiro rei da mafia , ese merece unha vidamellor foi policía ex GOE só que enveredou polo camiño do crime fago moito gusto en

mencionalo no meu libro porque aprendín algunhas cousas con el , a pesar del ser bódia e ter un episodio menos positivo na miña vida con el , elestentaron matarme no establecemento prisional do liño , só que na altura xa era un veterano , tiña cinco anos cumpridos aí .Coñecía toda axente , e todas me coñecían e este episodio caeu mal á cadea enteira , relacionado cos recluídos , pois eu era un impulso para todos eles , era o exemplo que vían en min , de asegura unha continuidade dentro da clausura xa tiñamos queestar alí , e cando falamos máis arriba que os caboverdianos ían ser a miña unión , non me enganei , foron , de feito , eles quixeron desferrar aquel episodio , tentaron me matar , fun invitado a ser o home á cabeza , pero non mequixo valer da unión de ninguén só lle fixen ver que se eu quixese el estaría morto .

Pero por ironía do destino nada diso aconteceu agrediram- no só , non o mataron el redimiu -se e intentou reforzar a miña amizade con el , pero el sabía dentro del que xamais esquecería ese episodio , só o perdoei polo feito de el ter a humildadee ser enganado polo que falaban de min , non por parte dos presos , pero polo servizo de gardas prisionais , e dirección , xa que sabía que non me podía derrotar , pagaría o prezo anticipado da morte , entón así foi deixei no pisoe cando entender que estaba humilde aprendín a respecto-lo e aceptar , pois el non estaría vivo se eu non o quixese , pero non valía , só era un prezo elevado para pagar , fun criticado polos presos comúns que odiaban os bódias ,fun achincalhado .

- Nelson como ti aceptas este gajo ?

Aceptei o porque ademais de todo el era un profesional , gañou inimigos poderosos no medio en que viviu , sendo

bófia , tiña moitos coñecementos , coñecía xente de arriba e que coñecía xente poderosa que podería axudar , ameazara -me para deixar de falar conese individuo ou deixarían de ter o noso respecto e eles o noso , pero eu deixei o vivir , era un era un dos nosos , os cabo-verdianos que mencionei eran o nelson e carlos , vivían exactamente na zona en que medrei eraneles o ombreiro amigo para me desferrar e os desabafos viñeron despois , e eles querían ver masacrado ese tal individuo , pero eu deixei deixin o piso , non pretendo nada dese individuo , a pesar de todo nada teño contra el , e a historia destes irmáns oscarlos , foi abatido a tiros por un axente da psp , estaba referenciado , estaba moi batido , xogaba xadrez comigo , el era un " experto" na materia, só sabía xogar a diñeiro , eu sempre lle dixen, non paga a pena , xogamospor amor á camisola , pero nesa altura xa estaba ben , andaba a ser patrocinado polo manuel e o Romão e polo badona , lidávamos como irmáns , había entreajuda , había todo entre nós , no medio onde o crime axexa a calquera segundo ao milésima de segundo, existe moita cousa e por veces podemos ser toma-lo no medio e despois de termos feito isto , decidimos continuar o meu camiño , fixen moitas escoltas dentro da cadea , é dicir , Asegureille o benestar duns , e para gañar o meu , é dicir, unha man lava a outra .

Era o lema , o lema de entreajuda , pero había sempre o risco de nos metermos nunha situación caso fossemos chamados para iso , aconteceu un homicidio no liño , nunca puxen isto en cuestión foron días bos e de pracer porque ata andaba decidido para iso ,non puideren facer , penso sempre en min , nunca pensei nos outros .

Foi todo moi rápido ata a miña transferencia para o val dos xudeus tras oito anos cumpridos no liño , nunca me

quixeron e me aceptaron ben , querían me prexudicar , pero respectaban -me, esperaron sempre polo meu descoido , cousa que nunca lles dei.Existiu unha muller que era funcionaria no sector xurídico , ela gustáballe min e perdoei -a, pero a esta perdoei con gusto , o día en que me montaron a trampa foi exactamente na altura en que eu estaba máis poderoso que nunca , nunca falei moitocon eles cos bófias , era un perigo , eu andaba disposto a todo.

Independentemente do mal , do mal que puidese me vir a pasar polo feito de , levar unha educación baseada no futuro e con ela poder vivir , é un factor forte sermos así , e estarmos afeitos e temos o ensino que a vida é así ,vivimos a morrer só facemos levar , pero cando fun trasladado val de xudeus , pero todo iso quedou atrás comezou un novo ciclo era este o meu modo de vida e ao modo de pensar non permitir ningún tipo de abuso , tiña o meu carácter ,fervía en pouca auga , e , cando cheguei a paga de xudeus , decidín tomar un novo rumbo , quería me librar dos pesadelos do pasado , aínda que eu os tivese , do pasado , realmente non os tiña era unha forma simple de dicir , o quealí vai alí , pero non é ben así , o que alí vai , alí vai ;só se deixar ir , deixar-se embalar na fantasía de que realmente somos un ser dominador e pasamos o dono de toda a galaxia , é dicir , todo disfuncional e está todo preparado para iso , porque son entidades empregadoras e non controlan os funcionarios das súasaventuras de roubar e poder dicir que está legalizado , é unha forma de enganar , un dos momentos que máis me glorifico no liño foi a miña conquista porque ademais de asegurar o meu nome na praza .Tiña unha cousa , era o momento do todo, ou nada sen escape de vencer , ou morrer , era o lema que dentro de min , a forza de vivir e poder gozar o que non tiven mentres

estiven recluído , nunca usei violencia gratuíta para os meus compañeiros cheguei case chorando bágoas , da maldade que eu vía de ser exercida polo demais compañeiros que eran dominados pola violencia e eran se cadra obrigados a facer todo o que os traficantes querían , pero eu non enveredei por un camiño máis duro , aínda queme tivese agarrado á heroína , xurei a min mesmo que para vivir dentro da cadea estar disposto a matar e vivindo dunha forma digna para que non me puidesen chatear ao fin , ao cabo son todo adversidades do momento son aquelas que todo temos para tratar , aínda que non fose o meu desexo , crear inimigos onde non existen e andar mal comigo mesmo , houbo quen me tentase prexudicar , a dirección non lle gustaba de min , entón foi aí que fixeron , mandaron os informadores deles estaren presentes en todo momento en que estivese aberto , para se puideren informar mellor , de todo aquilo que eu puidese chegar a facer , eles tiñan a consciencia pesada , pero unha cousa espertou me a atención e fíxome cambiar , basieie me moito nas profesoras que tiven , sentín amor platónico por algunhas , e foi nesa altura que estaba a funcionar ben , pero o barco despois virou , agarraron en min e puxeron -me en val de xudeus , foi difícil despois de oito anos de reclusión no liño , deixei unha historia ampla a nivel prisional , porque os coñecía a todos e eles coñecían -me e foi por iso que nunca me quixeron castigar a cen por cento , fun moitas veces castigado con castigos disciplinares , uns por agresión e outros por agresión verbal aos gardas e foi así que eu medecatei que realmente estaba a xestionar unha mafia máis poderosa do que eu , pero que en realidade non eran máis que eu , só tiñan os libros e diploma , que facían un ser diferente de min , porque despois xa eran , xogaba moito a vez á pelota, para a miña diversión , de

feito xogaba todo o que había para xogar , xoguei o trunfo máis alto que algunha vez se pode xogar , ás de espadas , houbo quen me dixese que podía entender que tería azar con esa carta , e dizíam-me que podería azar con esa carta , os tempos cambian e foi aí que comecei a entender que a vida non é dentro da cadea , pero fóra , pero nunca quixo interiorizar , pero sabía que ese era o meu punto forte ;comezou unha historia dramática ía acabando en homicidio , eran tres irmáns e todos consumían heroína e heroína para eles era a necesidade do momento , é dicir , eran dependentes daquilo , eran toxicodependentes .

Pero no fondo , eran persoas humildes , tiñan bo corazón , porque necesitaban ser axudados porque na vida que levaban e eu tamén levei , era unha vida dura , podemos ata dicir que era unha escravitude , polo modo como a vida era feita ,todos os días tiñamos que fumar senón íamos resacar .

Pero todo isto é o resultado dun modo de vida , o que move a causa pois ata cheguei a facer poesías en relación á vivencia e ao contexto da situación , todos eles me pedían un poema , fose para escribir á moza , fose como fose elespedían sempre un poema , pero eu perdín o meu e foi na altura do consumo que adoptei este modo de vida , sei o que sei e non estou disposto a ensinar ninguén porque tiña experiencia para iso do pasado , fixo -me nun heroe de alguénque tivo no lixo e conseguíuse levantarse .

Todo foi resumido a iso , pola forma de experiencia , pola forma de vivir , pola forma que tiñamos de obter a droga para fumar , pois se tivese ofrecida e dada non ía mercar , fixen -me a ben dicir un chulo dos traficantes , para venderen, tiñan que me asegurar a miña resaca diaria ,

con po para eu fumar , foi entón que fixen -me un chulo dos traficantes , fun alcumado por iso , todos eles me quixeron axudar , dábanme droga para vender e eu consumía , tiven omaior lecer que algún toxicodependente poida ter , estar viciado e drogas para fumar .

Pero eu era coñecido polo meu deportivo , pola miña practica nos adestramentos , xa adestraba todos os días e iso baralhava as persoas que me vían e me miraban eles tiña sempre unha paranoia , a paranoia que xa referín neste libro a desconfianza e que é dubidosa ,cando practicamos o mal estamos sempre aflitos , será que o mal me ha ocorrer .

É sempre a previsión do inesperado , sinceramente habituei- me a este modo de vida e foime difícil a integración tras a prisión no medio social , porque é un medio que a xente sabe , é un espazo moi pequeno onde a convivencia diaria leva aconhecermo connosco todos uns a outros , pero fisicamente .

Queremos todos comandar porque cremos no dereito querer conquistar un espazo no que nos dea seguridade de nós mesmos, para estarmos inseridos nun medio en que lidamos sempre co receio , pero non é un temor , é simplemente asegurarmo connosco , podemos superar a situación sabendo

Por veces acontece na vida , sermos inducidos ao erro , o fatal , aquel que está escrito propiamente , porque foi escrito pola vivencia e pola forma das leis que viviu e creceu .

Por que?

A forza da razón vence sempre , e todos os xuízos que se poidan facer da vida poden , por veces , non seren os máis correctos todo pesa por un factor : a difamación , o non ser divertido e non caer en graza , ser o que todoqueren desprezar , para humillar ;senten-se ben así e cando existe a falta de poder económico estamos sempre limitados a xogar , porque tamén parte en conta que isto é un xogo , é dicir , hai quen diga que ten de se saber xogar son ditos populares para que a sorte nospoida bater nos cadra unha cousa boa, e que a sorte nos poida dar o que a xente busca , o benestar , o estar ben consigo mesmo , poder axudar porque fomos ensino para iso tamén , compartimos unha vida en común cos nosospais , cos nosos irmáns , irmás , avós e avós , pois alí está , é esta a nosa xeración , porque somos a secuencia do prolongamento deles nos veren seres xerados da súa descendencia , ou sexa , saben que temos a capacidade de coñecernos ,sabermos que son os nosos e son os nosos que sempre están do noso lado , pero nunca quere ollar , de ter un membro nunha familia que non lles poida agradar , teñen unha imaxe a preservar a vida foi feita así da progresión , da unión, do benestar , ninguén lle gusta ter , nin de ver alguén que é da nosa familia ou que alguén próximo a nós porque ao fin , ao cabo somos todos humanos , debemos tratar uns cos outros e ambiente familiar , por veces, quere nos acoller máis, senten-se donos do que xeraron e fan diso un modo de vida que está escrito en todas as lecturas teolóxicas que se poidan ler , é dicir estudo de relixións .

Todos nós levamos con leccións de moral , é propio , que quen sente unha proximidade tan fiel , que todo fan arredor de ollar o noso ben , os nosos seres queridos vên-

los ben , der no que der , e nunca querer lles mal, ante a imaxe que preservan e aquela que lles foi ensinada , os valores que se rexeron non lles permite ollar ben , para unha situación que quizais puidese ser resolta non fose , por veces , mal- entendida .Isto é, todo moi bonito e a comunicación social tamén o transmite así , igual á fachada imos amosar unha imaxe fermosa , tamén son presionados por un poder que todos aceptamos a gobernación , tema moi duro , pero que ten que ver con todo isto quese será informar , existe , existimos , seguiremos a existir , a educación tamén é dar a estes que se din donos da razón e , por veces , fan transmitir e queren a desunión , todos eles teñen en común unha cousa manter : un benestar, un benestar que lles poida proporcionar un dominio de todo o que poidan ambicionar e queren o benestar para a sociedade , pero todos eles viviron e foron creados con un pai e dunha nai , foilles dado as condicións apropiadas parapoderen progresar nunha carreira que ambiciona -se , pero tamén fallan , pero esquecen sempre e réxense pola imaxe ;eu mantiven este discurso porque a miña amplitude é enorme nesta vida , aprendín moito , desenvolvín o que tiña a desenvolver aínda estivese estado recluído nunca pensei do fin , ambicionei sempre de ter o contacto directo cos funcionarios dos establecementos onde me atopaba , a miña carreiraprisonal podo apelida la disto , será mellor interpretada no canto da palabra así , pero terá que ser , de ser interpretada de forma máis honesta e sincera que hai na vida .Está relacionado existen relacións bilaterais , son relacións que se rexen todas as nacións , son asuntos de interese comunitario para salvagardar os bens , para que se poidan dar un benestar que así foi instituído no mundo , a liberdade tema máis duro de falar ,poderemos dar toda a nosa liberdade ,

cousa máis bonita do mundo , é o maior pracer que se poida ter na vida , é estar en liberdade , temos é que saber superar todos os obstáculos que a xente ten pola vida fóra e os poida atopar .Existe unha variedade enorme deles , poderei comezar polo principal: o ben social , todos temos unha cousa en común , gústanos de nós mesmos , podemos ser feos , fermosos , non interesa , habituamo connosco á convivencia , o aspecto non é todo ;por veces , por detrás de unha boa aparencia podo atopar un lado menos bo , pero era o lado de apolo , o lado da beleza , descrito por Nietzsche que acompañei a autobiografía del, non hai razón de maior , o lado da beleza é aquel quenos fai soñar , que nos fai adorar , trae todo de bo , pero alí está , o ben camiña lado a lado co mal , como Nietzsche describiu existiu o lado dionisiaco , é dicir , o ben e o mal encarnado no instinto do serhumano , cando falamos de todos os seres que existen á cima da terra sexan eles quen foren , sexan políticos , sexan xuíces , sexan presidentes de cámara , sexan presidentes de asociacións todos poden ser , presentadores ata de televisión seren o carisma e teren unha gratitude ,pero tamén ninguén pode ser perdoado , dita propiamente da palabra , perdón todos temos unha razón e cando nos son postas as cuestións debemos asumir todo o que facemos en prol das devanditas leis que rexen unha sociedade e que se poida facer jus á palabra lei .Foi aí que conseguiron o dereito de non seren castigados e seren definidos pola lei porque todo isto se enmarca , o abuso existe , existiu e existirá é o prólogo .

E o prólogo advém da transcendencia , unha aprendizaxe do alén , vivimos todos porque sabemos que a transcendencia é máis que o alén , é poder ser , é poder estar , é poder ensinar , é ter todo , pero hai unha palabra clave que designa todoisto : filosofía , modo de

vida , pracer de vivir é isto que compón un dos factores da transcendencia , seguimos a ser e seguimos a vivir do xeito igual , na evolución do ser o ser xerado , o ser abandonado non fai de ninguén mal bendicido ben que nos poidamos practicar é o divino , aquel que aprendemos , é o noso destino aprendemos todo énos deixou unha herdanza valores grandiosos , así eles se enaltecem nas palabras en que escriben , pero iso é todo glorificación de manter o poder e estarna exaltación , pois todo isto podía ser bonito , se realmente fose todo cumprido e está escrito era moi bo .

Por que?

Estariamos a entrar no camiño máis amplo da podremia humana , somos os escravos da democracia legalizada , o aproveitamento da situación de estar recluído e estar subxugado a regras máis ríxidas ;por veces , non reaccionan do mesmo xeito que o normal dunha forma apaziguadora , está chamada a transcendencia do ser , a transformación para o lado máis cruel do ser , foi iso que sentín , aprendín por experiencia que a rabia é un sustento de vivir, para vivir e sobrevivir é vista e así ta probada polos valores da ciencia que está dominada como unha forma segura de se vivir cando así ten que ser , non podemos fuxir á cuestión , as nosas características que nos compoñen son diversas , pero todas proveñen damesmo , a mistificación , non existen seres máis perfectos que ninguén , todo o mundo sabe vivir , para iso precisan dos apoios garantidos e credíveis para todo o ser , traballamos en colaboración , descontamos para que outros poidan ter unha vida mellor , o desemprego , unha causa xusta, esta é unha experiencia que todos vostedes van compartir comigo , chamei esta historia da continuación do ser , será a prolongación desta edición .

Todo comezou tras a separación dos meus pais , fun internado nun colexio de monxas de son miguel era o nome do colexio , pasaba vacacións co meu pai era preto de alí , pero tras a separación non encarei unha boa relación co meu pai , efoi a partir de aí que todo comezou , a miña nai fora vivir a pontinha tras a separación , tiña eu preto de 10 anos , cando cheguei e fun coñecer a pontinha , fuxín do colexio , non aceptaba aquel modo de vida , pero apanharam-me , era un inocente , sabía que a forza da lei existía , o meu pai era militar atrevía me polo camiño polas historias que o meu pai contaba , de ser un home de estar integrado no servizo militar , servía a nación , un home duro como xa referín , pero deixábase levar pola súa paixón de amar outra muller , un home bo fisicamente poderoso , intelectualmente tamén , goza diso de herdar os seus xenes , tiña -o como heroe , isto foi todo a aprendizaxe que máis tarde seveu a transformar .

Por que?

O dominio sabía eu que podía facer , desde o momento da separación , como quedei coa miña nai fíxenme independente , arranxou un amante a miña nai , un home traballador , traballaba nos correos e traballa , é un home de valor , comezou tamén por aí , necesitaba axudar a miña nai e fíxenme o dominador da causa foi todo ben tratado , arrepentín me , chorei , pero vencín , creo que sexa este o tema máis apropiado , amaba - as como ninguén , por sorte elas están ben , teñen unha vida propia , era normal haber discusións , pero elas sempre tiveron razón , eu é que estaba durmido pola transcendencia de querer máis , quería ter sen nada facer , pensado tanto que era doado .

Comecei a traballar para axudar a miña nai , pero pronto entender que eu non estaba a deixar dominar , comecei a

traballar como casqueiro é dicir , axudante de estofador , que é o que fai a estrutura para ser moldeado e estofado , traballaba , era aínda nomeu barrio na pontinha , traballaba alí xunto do Toninho rapaz da miña xeración , tiña varios irmáns , pero eu era o preferido .

Traballaba alí un individuo que era o casqueiro o home da estrutura para poder estofar o sofá , era robusto de aparencia , e eu xa non o quería máis de aturar , formas agresivas de falar , xa vivira iso co meu pai , entón , optei por inverter a situación , sentíame con capacidade para a progresión de vivir , non me pesou , pero podía me ter desgraciado aquel día , por unha cuestión de non o querer magoar nin ferir , pero me salvagardar a min mesmo xoguei unha pedrada tamaño dunha man , pero eu lancei desviado , quixo dar o aviso .

Aínda me aceptaron alí , continúe a traballar despois saín por opción , pero tamén o dono faleceu consumido pola enfermidade hiv , foi unha situación que non me gustou , vin -o sufrir na enfermidade , pero sempre o respectemos , perdín o emprego , comecei no activo ,é dicir , no argot é utilizado como estar orientando , e non aturar patróns , queremos a independencia , sentíame fillo dun león , e actuaba como tal .

En marzo de 1996 fun atopar , no metro da avenida , xa tivera unha serie de asaltos no metro , había denuncias dos crimes que se estaban a pasar alí e calhar a ocasión pasou un psp que nos veu pedir identificación , e foi aí , xa había un antecedente , unha semana antes estivera na superesquadra de benfica acusado de roubar un lector , pero o rapaz que me acompañaba , o ricardo , era cauteloso , inexperto , tiña vindo ovar non coñecía a cidade, pero sabía - orientarse, era toxicodependente , e na altura como eu consumía cocaína , penso por ben ter

unha muleta de seguridade , é dicir , salvagarda -me ben para o futuro , é dicir ter unha forza , unha unión para a progresión .

Pero agora entra aquí a estrutura , un dos factores principais da capacidade de lealdade de cada un , comeza a divagação , foi así que descubrín o que eu xa sabía que non se pode confiar se non se coñecer , pero a miña experiencia era ampla , era enorme , estaba seguro de min mesmo , era bo no que facía , xa fixera varios asaltos a man armada , optei por un camiño de non prexudicar a ninguén , só obter o diñeiro .

Para que?

Para vivir , ingresei neste modo de vida e en marzo de 1996 , máis propiamente día 28 fun avisado dun mandato de captura supostamente denunciado , falta só engadir a introdución deste tema , unha semana antes fora preso na superesquadra de benfica , atopábase medurmindo dentro dun coche , o dono daquilo era un tenente coronel da forza aérea , un home que xa pasara polo ultramar , eu tiña por habituación dormitar por alí , pero aínda tiña a casa na pontinha , realmente nesa noite estaba coricardo , e roubamos un lector e adormecemos dentro do coche , fomos sorprendidos e acordados por axentes da psp , pertencían á superesquadra de benfica , pero eu non me amedrontei e dixo ao ricardo para non asustar -se tería que ser forte e dicir un non atafin , non había proba en contrario , pero advertiu -me que a bófia podería aparecer , pero tranquilizei - o , díxolle está todo ben , bebín moito whisky e tiña ganas de durmir e non me estaba a apetecer ir a casa evivía preto de alí. Pasou isto, foi a peor dúbida que un home pode sentir cando ensina e adestra a situación do momento que se poida pasar , ese día safei me. Conseguiu obedecer á miña regra de non ter nada que

dicir , pero eles non se convenceron e foron buscar todos o arrumadores de coches dos arredores para saber se sabían dalgún asalto , dun lector de cd azul , pero xa tiñamos cometido varios crimes antese estaban todos inseridos no roubo e secuestro , fomos a enquisa no metro da avenida , a comisaría situaba no marqués de pombal , comisaría metropolitana de lisboa , fomos enquisados , eu nada dixó , non sei a conversación do ricardo , pero como xa tiña antecedentes depasando por unha semana anterior nunha situación idéntica , confiei .

Ese día , saímos da comisaría , nada tiña que dicir, confiei na declaración del para que me puidese safar , estaba a sacar na altura o carné de conducir , traballaba , pero xa me atopaba a recibir o fondo de desemprego , continúe a sacar a carta, fun facer o código , pasei , xa estaba na condución , sentinme ben , divertinme me inmenso e foi na altura que fun servido , levei cun mandato de captura da xudicial , foron me buscar a casa , viñera do ximnasio, adestraba a máis de un mes , cando entrei na xudicial , entender , cando fun inquirido na comisaría do marqués cando fun inquirido na comisaría do marqués de pombal eu nada dixó , pero o ricardo todo falou , proseguín a declaración , na fase de instrución foia enquisa da xudicial , nada lles para dicir , nada fora comprobado polo factor flagrante .Polo que non podía aceptar tal decisión , sería como me entregar , quizais ata fose mellor ter unha actitude diferente , de falar a verdade , ser cooperador , arrepentir -me , pero xulguei - me pola miña sabedoría , quixo xogar tamén coa xustiza ,o xuíz que me condenou era un home que tiña dissabores na vida , unha das fillas morreu por sobredose e outros fillos resto tamén andaban agarrados á droga , eu fun avisado pola avogada , ou falaba a verdade ou ía ser duro de roer , pero confieien

min .

Ela non me defendeu como debía ter defendido , non soubo ser operativo no lexitimidade dos deberes que ten que cumprir , como representante da lei , na altura non tiña avogado persoal nin nunca me foi dado , tiven de contratar tras a prisión , despois de sercondenado , tras ser condenado , contratei esa avogada , foi todo de enerxía que eu quixen acumular , sabía que estaba na encrucillada había testemuño non o quixo asumir , paguei un prezo caro , pola falta de colaboración e resumiu -se en todo á miña grancondena ata pensei mesmo en matarme .

Foi un día triste para min xurei a min mesmo que ía sobrevivir a todas as situacións adversas que me puidesen aparecer , foi o principio da miña fin por todo, perdín a liberdade xa a algún tempo , levei unha cadea pesada e conseguín sobrevivir .

Foi altura de vencer que aprendín a arte de poder recadar defensa propia a través de min , todo me respectaban ata o poder administrativo que é o que exerce as funcións do establecemento prisional , pois é con ese cando queremos gañar algo debemos tratar , son os donos do anaco , é dicir , son donos do territorio que dominan , xúlganse se así , son comandados para facer o que ten que ser feito , continuar o camiño na lealdade , independentemente , de maneira que poida parecer , poida ser e que todos poidan ter , pero hai unha subjugación que é a descalificación , cando exercen este cargo xulgan que se poden ser os donos da situación , non resignan ao ser máis sinxelo e que ten que vivir , é o prognóstico do que eles estudaron e dos desastres que cometeron , non foron un , nin dous , nin catro , foron diversos , variadísimos apelidei - os a crucifixión dos máis desgraciados , pero eu levanteime a

miña moral porque sempre estivo en alta , comezou todo na miña entrada cando cheguei ao ipAo liño foi unha entrada dura , durísima , eu ía cheo de rabia e ganas de vencer , pensaba ata en fuxir se tivese oportunidade para iso , conseguín me manter , todo porque conseguín o respecto dos veteranos que se atopaban do ip , e foron elesos verdadeiros alicerces para eu aprender a vida en clausúraa , guerreei , batalhei , conseguín , se non fose así estaría no esquecemento , todos me recordan , todos quere me lembrar , eu era a imaxe característica , fíxenme un líder sombrío e frío quenon sabía amar e foi así que conquistei a gloria dentro da cadea , foron actos fríos de quen tiña que saber vivir e permanecer á cima da terra para vencer.Présa demostrei aos educadores , aos asistentes , aos gardas e ao directo que me axudasen a vencer a batalla difícil , non sentín apoio só mirei para a circunstancia do momento e asistencia era bárbara , pasou o que non podía acontecer , virei o demo enmin mesmo , pero non buscaba o sarilho só quería vivir e sobrevivir , era o momento da circunstancia .

Isabel era o nome da directora da escola en que eu mantiña o respecto saudable e agradable acompañou sempre me , axudou -me sempre , pero máis tarde veu a tornarse unha furia en min , pero sempre a respectenos .E isto todo debeuse á forte presión que estaba a ser exercida polo sistema administrativo cuxo nome do director era João g .O home que viñera de ultramar , safou -se cando o intentaron matar , é a historia del coñecido , tivo varios anos ao mando na administración do liño , ata despois da miña transferencia , coñecín o ben ata era un home que se podía falar, era comunicador interesouse polo asunto , interpretouse me mal quizais por culpa dos adxuntos, eu era ben - visto no ciclo profesional , a nivel de compañerismo todos me

respectaban e ese director pretendía o auxe da carreira , é dicir , estou aquí paradorinar , estou aquí para gañar custe o que custar , ficarei ben visto era ese o obxectivo del, entre outras cousas podía dicir máis .Unhas das causas que máis defendía era o tráfico de drogas , el gustáballe axudar os toxicodependentes , pero esixía unha moeda a cambio , xogaba coa lei , tiña un poder influenciable para a apreciación de aplicación de saídas de precaria e condicionais e saídas deréxime aberto , non era mal tipo, só quen sae aos seus non dexenera e eu optei polo camiño máis difícil o camiño que ninguén desexa seguir , pero eu optei por seguir , seguir o camiño que me estaba predestinado , cando se fala no destino por veces acertamos , non andaremos moi lonxe da realidade , tiña moitos soños cando era neno e eran soños tornados nun pesadelo , unha pasaxe no deserto xa previra , xa vira o meu futuro , pero foime todo retratado en soño , cheguei a terseguimento polas bruxas que eran apelidadas de tal , pasaron me os soños porque tiveron que pasar , o poder da muller era grande , axudou -me , pero a curiosidade esperta tras a miña detención , tiña gran disputa co meu irmán e quería ser mellor que el , unha disputa saudable el quería ser e é igual a min .Nesa altura , adoitabamos ir cazar contra cobras de auga para facer puntería , iamos xogar snooker , por veces , enfrentávamos adversarios difíciles , pero ganhávamos sempre , eu sabía que era bo ;hoxe é tenente do exército .O meu pai xestionou os apoios máis directos que me podía dar , entregouse os , axudou -o na formación , todo isto porque por haber unha separação.estamos no medio da miña entrada do liño , foi bravo , logo na entrada os gardas quiseram-me coñecer a fondo , foi unha entrada normal falarse - mos do ambiente que se vivía alí , era un ambiente de busca , tanto gardas como presos querían gañar , existía alí un bo

director , o manuel , pero era corrupto , pero non prexudicaba ninguén limitábase a gañar e facendo o traballo del e tamén axudaba , durante tres anos estiven debaixo alzada dese director desde 1996 a 1999 , foi retirado do cargo de director , pero pasou a presidente de xunta de freguesía , pero nunca máis se podía librar do que o levara a saír do liño , era un bo home , quería o benestar de todos e á vez non prexudicaba ninguén había necesidade de facer obras , na á b considerada a á asasina , estaba apelidada de ala asasina, por todo, pola infraestrutura enriba e ao recibir unha visita no Parlatório caía auga era o resultado da falta de envergadura da infraestrutura , tiñamos que estar de paraugas aberto , pois vivía -se nun medio corrupto ao punto deo director aceptar unha proposta alicerçada por diñeiro que podía explotar da dirección xeral dos servizos prisionais , safou -se ben , a proposta foi baseada no arranxo do campo de adestramentos , é dicir , do campo de fútbol , era terra batida lamacenta , bue de pesadaera o alcume del tamén lle podía chamar esguiça , pero era bo tamén sabía andar , sabía como manexar o sistema , se había corrupción instaurada hai que aproveitar o momento , saía ao medio da pena de unha condena de 16 anos , cumprín oito pola confianza dosegreedo , pero isto non ía rematar da mellor maneira pois había quen fose prexudicado pois así tería que ser , forma parte do sistema , o sistema está instaurado deste xeito hai que haber unha xustificación , e con isto pasou a ser máis un ano , era oterceiro ano que me atopaba no liño veu o verdadeiro dilema da corrupción a venda de drogas autorizada pola dirección de dirección, manobravam todo mediante o recluso , da confianza deles , era poderoso un traficante que se axeitado na vida coa venda de droga nome del luís torres , chegou a facer un fillo dentro da cadea , houbo unha proposta da empresa

skip ao faceren e encher as bolsas pagaban xis , cheguei a ser invitado a traballar aí , non aceptaba o traxe que homes que estaban para exercer esta función o autorizar o pagamento en drogas e eles ficaban co diñeiro que era pronto trasladado vía informática , foi aí que se deu o verdadeiro problema de manuel t .Director ata entón ;non había moito que facer , houbo unha enquisa da xudicial , houbo transferencias propositadas é dicir , imos limpar a nosa imaxe , pero non conseguiron borrar toda , foron á barra do tribunal , a enquisa da xudicial houbo acusados , e unha gran amplitude de testemuños ,pero eu non presenciei , nin sequera fun chamado para tal , tampouco ía dicir moita cousa , ía só salvagardar o meu ben , sentín que valía máis manear á causa , podía gañar algo con aquilo se me mantivese en silencio , mal sabía que eu ía pagar o prezo duro de roer .

O garda pardal quedou fóra dos servizos prisionais , o xefe Amorim debeu ter a xubilación anticipada , manuel t .Aínda conseguiu chegar á presidencia dunha parroquia .

Houbo cambio de dirección , João G .Foi o seguinte nome que se seguiu na administración do ep Traía unha ambición , demasiado grande ata ao contexto , como comezaron as obras na A B para remodelación das condicións , a metade da A estaba pechada para obras , atopábase me na cela co carlosera fillo da nai dunha profesora universitaria , era secretario da directora da escola , pero era toxicodependente , de cando en vez , roubaba a maleta da profesora para poder ter diñeiro para consumir , era un toxicodependente crónico sentía compaixón do ser del, polo feito de ver sempre a perder , non podía evolucionar estaba resignado ao consumo , pero era intelixente , era unha persoa astuta só que no mercado do tráfico os negros é que mandaban , tivo

problemas con eles chegou a pedir protección estando eu con el na cela ,pero é divertido nunca ninguén me falou ou esixiu diñeiro , débedas que el tivese a pagar, ata defendín - o , pero foi traizoado deixoume unha débeda de consumo de heroína ao home que xa o tipo golpeado por débedas , eu aceptei e estean adeber , non temi pois a heroína fixo -me nun ser salvaxe , dominio total , foi a partir de aí que tiven de levar unha vida dura de roer , foi o auxe da miña furia de ver alguén sufrir pois todos eles me deron a razón , tiven varias loitas corpo a corpo , non me conseguían gañar , gañei a causa , todos eles precisaron despois do meu apoio para funcionaren e venderen e estaren ben con eles mesmos , tiña a heroína gratis , satisfacía me porque tiña valores espectaculares , era compañeiro , era amigo e defendía a causa , pero tiña unha cousa moi brava que ninguén me contrariase mesmo estando no consumo de heroína .Todos eles aprenderon a respectar -me eran caras da vida do crime , todos se coñecían no medio onde estabamos inseridos , eran respectados , eles mesmos me detestaram , ofrecíanse me heroína para ir estudar , era o único xeito que eles pensaban que tiñade ter unha ocupación saudable e aprender , foi a continuación do ciclo do consumo estaba a sentir -me ben , estaba afeito e tiraba me a vontade de me alimentaria e ter sexo , era a forma ideal pasar o tempo en clausúraa sen ter que mechatear co problema de ter sexo e me alimentaria .

Fun trasladado val de xudeus en 1998 , fun tomar un curso de carpinteiro , non o cheguei a concluír tras dez meses regresei ao liño .

Entrei directamente ao castigo era o chamado réxime 111 o réxime duro , no que esperamos unha enquisa que poida vir a dar en sancións ou consecuencias disciplinarias

, paguei , paguei o prezo de reivindicar un dereito que eu tiña que era o de ter televisión , radiopero a min quitáronme todo isto , e todos se coñecían do nome que chamaba á miña televisión , Susana tíñame foi ofrecida pola miña nai , foi espectacular pois tiña a televisión sempre da miña cela .Ás veces inventei , pegaba nela empeñábase a , alugaba a para poder consumir os días en que me sentía máis débil , pero tiña un amor infinito a ela , estaría disposto a matar , se alguén me estragase , fixen iso poucas veces non me sentíaben .

Entrei en 111 fun oído polo xefe da cadea , o xefe Amorim descendente mozambique , pero portugués , un home alto , pero fraco, non era mal tipo quería só ter o territorio dominado , quería aquilo tranquilo , foi así que el me dixo deixa defalar dese xeito ou xente chateava -se , eu dixen que si podería chatear estaba disposto a iso, foi na altura que saín dentro oficina do xefe , é dicir , da súa secretaria , xa facía servizo hai moitos anos , o garda baptista ,bebía moito, pero honesto , non pretendía o mal de ninguén era como o xefe , quería ter un benestar , fun sorprendido por este garda , intentou me agredir non conseguiu , había algúns gardas que estaban alí no lugar , no PBX e virona confusión , rodearam- me tentaron me agredir novo , non conseguiron , prolongouse máis uns minutos , pero a insistencia deles foi a miña resistencia , foi entón que xurdiu un garda xa na casa dos seus 50 anos , o garda ferro , faloucomigo , díxome para parar e que ninguén me ía agredir , pero eu xa tiña agredido o garda batista e xefe da cadea , o xefe Amorim , non lles causei gran mossi , sabía que ía perder , el díxome , vasesposado ao pavillón de seguridade , fun esposado pola presenza do xefe , é que ordenou , ordenou o garda ferro e dirixinme ó pavillón de seguridade , o xefe mandoume sacar as algemas e mandoume entrar dentro

da cela , pois quedaría en réxime de seguridade ata a enquisa estar concluído .

Sinceramente , gañei respecto ao home , foi home foi xefe , deu o exemplo , como as institucións que representan as forzas de represión , deben ser ben comandadas aos de todos , para que todos se sintan ben . Para min foi o xefe máis humano que coñecín , cumprín castigo como sería lóxico , tería que pagar polo acto en si, senón tamén gañei o respecto deles , deixaron -se de inmiscirse na vida directa , a de ter que sobrevivir , mesmo dentro da cadease vive , chamei -lle o lugar inhóspito , o ser idéntico pola frase en si , a un lugar onde non hai nada , estamos vivos só por vivir , pero debemos crer , xa tiña oído o homicidio , sucedéronse varias mareacións , isto é palabra do calão para utilizar na vida do crime , é dicir quere dicir propiamente homicidio , polo tanto eu xa cometera algunhas situacións que poderían caer mal no medio prisional , acompañado co hugo rasta , rasta é alcume , entrou con 16 anos dentro da cadea, vivía no barrio dos húngaros , coñecín o nunha altura en que cumpría un castigo no pavillón de seguridade , vin un novo xa algúns anos do liño , e travei un contacto con el dáme un cigarro , pero deixei no de over pois estabamos moitas horas fechados , foi un momento de circunstanza , foi un momento , pois ben tíñase o visto alí , estaba alí , na á b , a á considerada asasina , estaba na á a , unha á calma , albergaba os reclusos que traballaban e querían estar tranquilos na cadea , pero había consumidores , había traficantes e había un que aínda hoxe está preso que o nome é delfín , eu xa explico a historia del , procurou -me , axiña vin naquela primeira vez que me atopei con el , era astuto, chavalo bo , pero tiña levado unha infancia salvaxe tamén , polo camiño que os pais fixeron , remonta a cabo- verde , buscan -me

unha vida mellor , polos lazos históricos que existen no coñecemento e visto como tal tiñan a dureza de viviren, non levaban unha vida que fose moi fácil , tiveron que vivir no barrio dos húngaros , un barrio con persoas maioritariamente oriundas de cabo- verde , a construción das casas non eran moi boas , pero ofrecían as condicións mínimas de non durmir na rúa , terun teito , por máis miseria que sexa tiñan educación , as casas eran mantidas limpas e tiñan unha arrumazón propia de quen tivo unha verdadeira educación , pero alí está , había a desigualdade social , tiñan que traballar moito e estas persoas son xente boa , gustáballes

Pero veu a prolongar -se por moito máis tempo , dura ata hoxe , pero el nesa altura tamén xa consumía heroína , e foi aí onde me lembrei que xa o tiña visto no intendente , facíanse alí negocios escuros , o mercado negro enque todo está todo ben , sempre que ninguén prexudique a ninguén , foi nunha altura brava que entender logo que a primeira vista que o rapaz era astuto , tiña alma , o seu aspecto presentaba un rasta grande, salvaxe , pero ben tratado , foi esa a imaxedo primeiro momento cando o vin , e entender que era un rapaz que aos ollos da sociedade , era visto como tal , o fóra da lei , o home que vive á marxe da sociedade , pero todos nos gusta que ter un benestar asegurado paranos podermos asegurar , para nos podemos precaver do noso benestar , a igualdade humana onde é digna de se dicir que todos nós vivimos con todo isto que creamos , pero sabemos tamén que o ben camiña lado a lado co mal , as accións quese poden derivar traen o camiño máis difícil de vivir , el viñera trasladado da á a par a á b , quedou na cela á beira da miña , estaba co Tiquinho na cela , outro caboverdiano ,

bravo tamén xa estaba na celaa un tempo , despois de que o coñecer , sabía que estaba na cela xa a bastante tempo , virían a ter historias diferentes , máis tarde , relatarei a historia do Tiquinho , nesa mesma mañá despois da noite de transferencia o Tiquinho volveu á á a , fixera un acordo coa dirección , colaborar metendo outro á cabeza do touro , é outra expresión tamén utilizada no calão que quere dicir deixar o outro colgado , para el salvarse , non quedou mal visto foi dentro do medio e dávamo- nos ben, pero o hugo quedou na á b , nesa noite falamos pola fiestra pudemo connosco contactar desa forma , estabamos moi preto , e oín moito ruído na cela , chamoume a atención , dentro da cadea temos que ter a percepción do perigo é esa que nos fai vivir e que nos axuda a gañar , tráenos a alma do querer do ser , a alma que todos nos gusta de encarnar , unha alma forte chea de coraxe e destreza e astucia .

Nesa noite que antecedeu a mañá seguinte , falamos pola fiestra , como oín ruído preguntei :

- Quen está aí?

Oíra ruído que se pasou , el díxome:

- Son o hugo , estou aquí máis o Tiquinho .

Foi a forma do sancionarem , polo feito , que cometeran ese mesmo día que foron trasladados para a ala b , foi rotineiro foi entón que el me dixo cando abriren as portas neste caso as celas veñen comigo á á a , pero disse-me para estar calado , pero eu penso , tratábase do hugo , era a estrela , era o home do momento , estaba viciado na heroína , esixía aos traficantes que lle fornecesen droga sen diñeiro , era unha obriga , el así o esixía , un rapaz rebelde dunha forma enorme , foi aí onde sucedeu o asalto , eu deixei as portas abriren non saín ,

pero sabía que sairía , sabía que el tivera algunha brasa na á a , palabra do calão tamén brasa , que se pode entender como un argot do crime un acontecemento de rutina de quen anda á choiva mollada -se .

Despois sae da cela , fixen a miña rutina normal de tomar o almorzo , despois ir adestrar , ir á escola , ir a escola , nesta mañá do almorzo , estrañei non velos porque a miña rutina era esta era a de buscar tamén , estaba viciado , pero aínda non estaba verdadeiramente adicto , pero xa tiña feito uns asaltos e tiña xa extorquido algún diñeiro , durante a mañá viñeron me contar , os rapaces que tamén eran consumidores eran chamados de pirañas , buscaban a vida dunha formamáis honesta , pero sempre enganosa porque o vicio tamén os levaba a iso , o hugo foi para o pavillón de seguridade co Tiquinho , pero apareceu outro o zé balón , angolano moraba chelas nunca tiven bo " feeling" con el polo feito de lledar unhas pantalóns de feito de adestramento , ao Emílio barrio alto e el quería roubar o Emílio , el sabía que os pantalóns eran miñas xa me provocara varias veces , pero eu nunca chamei , nunca dei importancia tiveron unha pelexa fea o Emílio barrioalto creceu aínda aí no barrio alto era atrevido , eramos da mesma creación e quería defender aquilo que era meu , quería defender o honor de ser bairrista de termos dunha conexión de infancia , a continuación seguíronse varios outros , o profeta , tamén do barrio e foi aí onde se deu a pelexa fea : o zé balón era robusto o pesaba preto de 90 kg . , o Emilio era un rapaz seco , típico africano como era máis delgado defendeu a honra , afrontou a situación , o zé balón quería-o mandar do 3º piso foi onde se deu a discusión , non foi fácil , pero el sabía que tiña a astucia de vivir e ter de sobrevivir á cuestión .Tras o zé balón tirar os pantalóns do traxe de adestramento e estar con elas na man , discutiron ;eu

sabía que o Emilio ía gañar , pero nunca pensei que aquilo ía acabar así o zé balón quería mandalo do 3º piso, agarrou -lle nas pernas , o Emilio fixo aquilo que aprendeu , en último caso , son eu que me teño quegardar , agarrou -lle o pescozo obrigou a romper , é dicir , no momento en que agarra o pescozo non o ancha , aquilo tiña un pasamáns queda de fronte ou á entrada das celas , como queira que sexa e non ofrecía gran seguridade , neste casotornouse o imprevisible , desde o primeiro momento pensei que ían caer , é dicir Prevín a anticipación da acción , pero despois pensei e aínda tiven algúns segundo despois de ver e previsto e penso que aquilo non ía ocorrer , pero aconteceu , oEmílio agarrou -lle o pescozo e non o deixou máis , e coa forza que o zé balón fixo , el conxugou dúas forzas monumentais , non fuxir cando se ten razón , foi sempre esa a nosa educación , caeron do 3º piso ata penso que oestrageo fose maior , ata pensei que algún deles podía morrer naquela situación , pero por sorte salvaron -se , a forza da razón vence sempre penso que a vida é así, eu fuxín agora un bocado ao tema , para poder explicar todo o percorrido que se fixo, dentro deste contexto no que imos sempre atopando persoas , imos mantendo os contactos porque son elas que nos axudan a falar a discutir situacións é todo agradable de ser visto e feito desa forma , podemos ata ter unha vida ligada á toxicodependência , pero sentimo-nosben , porque estamos dependentes de drogas , pero somos persoas que debatemos temas , de variadísimos temas , desde o tema máis banal , desde os máis simples como fútbol ata o máis científico , lemos bastante para podermos despois discutir , foi sempre o noso forte foi ler, ora así como deixei máis atrás aquí só quixo demostrar o porqué de eu dicir que nunca tivo bo " feeling" co zé balón , o zé balón

partiu o brazo , ao Emílio non lle pasou nada , quedou ileso , pero foi ese día durmirao hospital , por prevención .O zé balón aínda quedou unhas 3 semanas no hospital prisional , meteron lle platino no brazo , foi a mazela maior que el tivo , sinceramente quedei contento de ver que se safaram , perdoei -lle a acción , pero eu sei que quedou sempre con rancorde min , pero pronto, comprendín a situación , deixei o piso .

Foi nese día pola mañá , serían talvez unhas 11 horas da mañá que tamén o zé balón fora para o pavillón de seguridade , eu sabía que o hugo andaba con el , xa o tiña visto algunhas veces , estaban no pavillón de seguridade levaron a sanción máis rixida dos medios prisionais chámase manco , é o illamento , non tes que ter nada da cela a non ser as cousas básicas , teres unha toalla , teres uns sabas , teres un libro para ler , non podes ter chisqueiros da cela e estás pechado 23 horas ao día , sempre duro de superar pero acaban connosco por habituar a estas sancións , pois xa pasamos isto antes , de estar no castigo , o estar no castigo o vivir aquela situación , pero non gostávamos de vivir daquela forma , sabiamos que quen anda á choiva molla -se .

Todo o mal fose este e aos que tivesen cumprido o castigo e as cousas irían estar por alí , pero non , o hugo no asalto esfaqueou dúas veces o delfín no estómago , trataron o home mal , para o roubo pouca cousa , uns gramos de heroína e uns 30 contos , serían uns 10 gramos , un home que viría a pagar o prezo da súa alcume delfín , o Patinhas , Patinhas porque estaba preso por asalto ao tren , fixeron un morto , foi moi falado e coñecido na altura , un asalto de arriba, porque envolvía moito diñeiro , era unha cantidade exorbitante , na altura eran os trens que transportaban o diñeiro dos bancos entre sintra lisboa

.O asalto sucedeu mesmo aí á saída do tren de sintra lisboa e houbo un morto , pero nunca lograron demostrar que foi el que cometeu o crime do homicidio , nunca conseguiron demostrar que el foi o verdadeiro mentor do homicidio , pero foi condenado e ao longo doseu percorrido prisional levou con varias rugas que lle ían e collían a droga , non daba droga a gañar a ninguén , é dicir , el vendía , el gardaba a propia droga , el arranxaba arcas dentro da cela , só por unha chibadela poderían alí chegar , pero isto é polo momento .

Como tiña o alcume do Patinhas , foille dada esa alcume polo feito de non fiarse nada a ninguén , non dar a ninguén , el sabe que unha man pode lavar a outra , é dicir , podería dar a gañar , podía axudar candoa xente lle pedían axuda e o hugo era un rapaz rebelde , estaba agarrado .Seguiuse unha secuencia tras estes acontecementos , delfín foi trasladado para coimbra , Tiquinho val de xudeus , mentres tamén eu ;estabamos no ano 1998 máis propiamente xuño , día 27 , xa me separara do hugo estaba noutra cela , había factores que levaron a facer tal , os outros propios compañeiros que o buscaban eran pirañas , porque todos os días roubaban uns 30a 40 gramos para fumar e consumían , atraían a multitude polo feito de estaren sempre orientados , chámase a raíz da toxicodependência e foi nesa altura cando saíu do manco , decidimos que iríamos estar na mesma cela , pero estes pirañas falaban sempre mal de minporque para eles era unha pedra no camiño , tirara - lles espazo de manobra porque sabían que eu era o verdadeiro piranha , atraía amigos porque sabía me dar ao convívio .

Sabíase me dar ao convívio do contexto da situación e era iso estas tales persoas que convivían comigo na

circunstancia do momento , dicían mal de min , falaron mal de min , todo na intención de conseguir gozar do que o puto arranxaba , querían as atencións para eles e querían ter as atencións para eles para que puidesen ser eles a estaren ben , é dicir , ter sempre a resaca tirada , eu non me incomoda con iso sabía que a vida era así todos queren estar ben e estaren gratos polo seu proveitos por beneficiopropio , pero foron sempre os que eu sempre precisei , eles tamén precisaban de min , tornamo connosco unha forza unida , é dicir , estaren asegurados se quixesen algún asalto terían a nosa axuda , pero para iso tamén terían que pagar e foi a altura que fun trasladado para sacar un curso en val de xudeus , xa tiña dous ou tres meses de curso cando o hugo rasta foi trasladado para val de xudeus , chegou recibín o como irmán , pola amizade que xa mantiña con el , existen catro bandas en val de xudeus ás a , b , c , ed , eu atopaba -me na d , estaba na á co delfín xa fora trasladado de coimbra para val de xudeus e foi aí que eu dixen ao hugo se quería permanecer na miña cela, el quería , só que había outra cuestión que tiña medo , xa que xa tiña tentando matar delfín no liño , ademais de lle dar dúas puñaladas quería mandar o home do 3º piso acá abaixo e primo del, o bento , impediude facer tal , pero el non quixo ir comigo na miña cela , non porque non quixese , pero temía a vinganza do delfín , xa tiña feito moitas cousas na cadea , tiña respecto, era un home que se vingaba facilmente era coñecido como tal , pero eu díxenlle esquece iso o home non se vai vingar de ti, ninguén se vai vingar , tiña unha boa relación co delfín díxolle varias veces que non me gustou do que lle fixeron e tiña me dixo que xa tiña esquecido.

Eu estaba a sacar o curso , e estas transferencias viñeron dunha mareação sucedido no liño o hugo rasta e o cadete

quedaron acusados nun proceso de homicidio que pasou no liño .Eramos moi novos que tiñamos benvida do liño podería mencionar os nomes deles todos, pero non vou só mencionar o nome de algúns, o Tiquinho , o Jonhson , o certo futbolista, representaba as seleccións das cadea onde estaba ou pasara , tonigaivota , fora trasladado por ter feito varios asaltos no liño a traficantes , estaba tamén o zé tó , este eu vivira bastante con el , aínda non estaba preso , vivín con el debaixo do mesmo teito , con umasraparigas , chavalas que eu tiña miña tiña a el.

Pero a curiosidade desta historia inverteu -se para min , andaba cunha rapariga que consumía cabalo e ela prostituía -se tamén , de feito eran as dúas prostitutas , non me gustaba de vivir dependente dunha muller , pero gustoume dela ao punto de vivir con ela .Eu na altura só consumía cocaína , non aceptaba moi ben ela consumir heroína e cocaína , pero mantiña a relación , gustábame dela e o zé tó e a ana tamén eran toxicodependentes e o curioso desta historia é que me dicía sempre ao zé tó para el deixaro cabalo , sempre dixo que non ía consumir heroína , máis tarde vin -me a viciar dentro da cadea e nese tempo que estiven en val de xudeus , estaban alí o rasta , o Tiquinho vivían -se tempos bos , había moita abundancia do material nomercado , é dicir , había moita droga e paga de xudeus é unha cadea respectada , por onde pasan moitos homes condenados a penas máximas e sempre tivo fama de ser unha cadea perigosa , sempre existiron e aconteceron alí homicidios , por iso era unha cadea conunha fama pesada .

Como había moito material no mercado todos querían vender para seren facilitados con máis material , comeza aí a disputa entre o delfín e o Pinocho o certo atopábase detido por tráfico de drogas internacional , era o cabecilha

e como o home xa tiña xa un catastron as cadeas de norte a sur de Portugal , e foi aí que comezou de novo o que non quería ver ou saber .O Pinocho pagou ao hugo unha cantidade grande de drogas para espancar delfín , el entrou niso agrediu violentamente o home nos balnearios , todo por unha cuestión de envexa ;o delfín vendía os paquetes maiores e os deles eran máis débiles , foi por iso que o Pinocho pagou para espancar delfín .

Foi un acontecemento que non foi moi agradable , pero tamén chegou o momento , como tamén xa tiña un catastro interno e xa cumprira varios castigos , comecei a ter problemas , comecei a ser perseguido por un individuo de alcume Marcão , el atopábase presopor asasinar o irmán , e como eu necesitaba fumar todos os días comecei a facer cobros e foi nunha destas cobros que ese Marcão apareceu , non me quería deixar levar o diñeiro , pensaba -se no dereito como estaba alí a máis anos do queeu , montou -me a barra é dicir quería me evitar a non levar o diñeiro do cobro , xa que tiña aí tamén diñeiro a recibir .Tivemos un intercambio de palabras na cal el mostrou o poder físico , pero non pasou nada sae con om eu diñeiro , só que iso foi o principio de gañar un inimigo , cheguei a facer un partido de fútbol no que estaba en xogo un volume detabaco para o equipo que gañase , el xogaba no equipo adversario eu atopaba -me a xogar coa clase que viñera do liño , a miña era composta polo toni gaivota , o jorge , o zé tó e o luís e eramos atletas e sabiamos xogar, queriamos gañar nin que para iso tivésemos de subestimar o adversario e foi iso que pasou , perdemos , perdemos o partido pois eu fun o cabeza da aposta , tiña empeñado a miña televisión na ganancia de gañar un volume , tíñase a empeñado no ramon ,o xitano , xa longo catastro era un home batido no medio , como non quería perder dixo que non pagaba , eles chatearam -

se todos comigo e esixiron o volume de tabaco , pero calaron -se, foi entón que ese tal de Marcão seguiu que quería o volume e aceptei porque non tiña razón fora o combinado do xogo , era un atleta , loitaba sempre pola razón e evitaba problemas cando así tivese que evitar .Continúe , pero ese rapaz seguiu sempre coa tentativa de me provocar ;hai un día que estaba para ir ao curso de carpintería , era por iso que eu fora para aí , para paga de xudeus , ese día pasou o inevitable , o garda foime abrir a cela , era raro eu estar na cela ,pero ese día estaba errado , non tiña fumado droga suficiente ía para saír polo gradão para baixar para o curso e vou a pasar aparece -mo Marcão , deume un encontrão pois como estaba errado e como xa houbera antecedentes , materia provocatória paracomigo , non dubidei desferi un zócolo e el reaccionou , pero non tivo hipótese xa o estudara , era un loitador , pero estaba desesperado en provocar o que aconteceu , foi sensacional , é dicir , non cumprín castigo ningún porque se atopaba alí ese día oxefe da á , eduardo , era o nome del , un home con preto de dous metros de altura , forte físicamente , era un home honesto , era un home recto e deixou as cousas así .Continúe no curso sempre atento a calquera investida por parte del , pois quedei atento el levara algún tempo a provocar -me e como tal , precavi -me, o que todos temos instinto , o sentido común apelidou as mulleres do sexto sentido , perotamén os homes o teñen .O sexto sentido é o imprevisto , é o saber xogar e sabelo estar e respectar , non pasou nada tras iso , tente a seguir provocar , pero non puido xa que o meu núcleo era forte , estaba asegurado polo hugo rasta , un dos homes máis respectados notempo que eu vivín en clausura, só non o consideraba o primeiro porque o primeiro , eu ;todo aquilo que aprendeu , a coraxe que demostraba , xa eu

tivera a bravura e xa me pasara , absorbín , absorbín a coraxe de saber que tiña alí un guerreiro , un home leal , un poeta , un home que lle gustaba de poesíaspero ata niso eu era mellor que el.Gustábame oílo , compuxen varios versos , un deles dedicado a el , eu era o mellor , era a figura carismática dos tempos en que corría , era astuto , era forte , era desinibido , conseguín vingar no medio , onde habitaba co resto dapoboación prisional , collín moitos , pero era todo xente pacífica , xente que traballaba , pero eu non .Cando deixei de traballar e tirei o curso , fixen -me o que non me quería facer , o león das tebras , volví ao liño , foi aí que todo progresou a meu favor pois volvera a casa onde eu xa estivera e dominara ,aí foi a confirmación do meu ser , o renacer do dominio que eu xa tivera aquela casa , pois mantivera o respecto , era duro de roer , entón decidín buscar formas máis fáciles para sobrevivir das difíciles que xa atopara .

É unha cadea central de lisboa , albergaba de todo tipo , fillos da nai que existen na vida , uns enveredaram polo crime por coincidencia , outros envergaram polo crime por conciencia , existía sempre o factor bo e ben , non temía nada senón a minmesmo , pois xa fixera todo, dende ser o bo , o amigo , o protector , o conciliador , aquel que comprendía todas as situacións , que eran amargadas , que eran ditas por aqueles que desabafavam comigo , pois eu sentía unha gran compaixón , tiñatomado o sentido de unión e non quería entrar na desilusión .Proseguín o meu camiño para conseguir unha condicional , pero aínda faltaba moito tempo para poder gozar da condicional , tomei unha decisión non vou facer nada que me prexudique , senón vou traballar para obter a liberdade , converteuse en todo complicado porque enfrentei unha orde benestruturado pola dirección , pero eu podía ter ganancia todo con esa dirección.Na altura

non aceptaba que o motivo que foi levado por esa dirección fose tan duro , fose un réxime autoritario , pois non estaba para aceptar ese réxime , pretendía librar -me máis rápido da cadea , pero tornouse aínda máis difícil , pero iso deixopara máis tarde aos lectores para que poidan entender todo un percorrido que non me canso de repetir , duro de roer , pois ben foi na altura da transición de manuel t .;o director que eu tiña atopado, foi substituído por João g .O home que viñera de Macau , un ex- inspector da xudicial , un home que xa vivira un atentado por parte da mafia que estaba instaurada en Macau , apelidada de 24 kilates , houbo algúns gardas mortos , no exercicio da función pois aquilo pertencíaá administración portuguesa , aí a razón de enviaren reforzos públicos para servir a nación .

Sufriu o atentado , escapou , pero o gardacostas foi morto , subiu , chegou á administración do liño , home recto , el gusta de min cando me viu , mandoume avisar que tiña confianza en min , pero eu non chamei xa tiñanoción da transformación do ser , considerei me rei escorpión , aquel que ten veneno no sangue , non lle chamei e por non chamar , perdín .

Comezou nun castigo mínimo na cela de vivenda , era un castigo , non era duro , era considerado un castigo normalíssimo no ritmo sociable dentro da cadea , pero para min tornouse nun pesadelo , non aceptei tal castigo .O director João g .Dirixiuse á miña cela , para falar comigo , para me axudar , non aceptei tal axuda , desconfiaba da crenza que tiña , pois estaba seguro , el esixía a cambio dunha colaboración directa do que el quixese saber , eu non estaba disposto a iso, pois nunca foi de min colaborar nestes servizos , pero quedou o xustificante del de como era un home bo .Dese castigo ,

xurdiu o peor , tomara dous psicotrónicos , á miña fiestra encontrábanse: o cazador , o chibanga e o piranha , foi o cazador que me deu os dous psicotrónicos , pasou un graduado de servizo , era o home que me tiñalevou a estar no castigo de cela , sampaio era o nome del .Como o efecto dos psicotrónicos aínda estaba en min , enfurecíome ver o sampaio pasar fronte á miña cela , partín a cela enteira , cheguei lume ao colchón , saín , cando os gardas me foron auxiliar , fuxín , fun para o patio , peguei un pau e dúas pedras e escribira no brazo dereito , vinganza , desexo cruel .Aquel día , estaba disposto a matar , os gardas ou fose quen fose que se metese no meu camiño , pero eles foron espertos como sempre , viñeron falar comigo , eles non tiñan outra saída , pois sabían que eu estaba enfurecido e tiña unha á enteira para defenderme se eu así proclamase , pero non quedei pola miña conta , como non sabía loitar sen ter razón , ao fin de unhas horas aceptei a redención , é dicir , é o período no que acabamos as negociacións e para que eu non cumprise moito, aceptei que me desen 20 días de cela disciplinar , é dicir manco , pois foi alí onde coñecín alfredo m . , o psp , o ex GOE , malandro era bairrista , aproveitou o estado para exercer funcións como tal , para comezar a función na mafia , era un home duro pois xa fora campión de boxeo medio pesado , coñecíase o ben , e foi aí que cando caín na cela disciplinar , tiven un episodio , que non quería ter e que lle podería tirado a vida , pois xa antecedentes cos negros que habían ir cumprir sancións disciplinarias , foi unha altura brava , eu xa sabía que se estaba a pasar sobre o sucedido e xa dixera en voz alta que eu non estaba papar tal número de ser golpeado por el , pois a dirección era dubidosa , estaba feita a mafia de todos os negros que caesen no castigo e cometesen ou levado algún castigo en función de desrespeitar os gardas

ou servizos , funcionarios ou dirección, irían pagar mediante alfredo m . , fora ex-pp , ex bódia , coñecía moitos deles e eu xa o coñecía como tal , pero ao proclamar en voz alta e falar directamente co marine , deume a cana , caín no castigo , eu sabía que alfredo m .Ía ter comigo , pero foi aí que me enganei .Intentaron me matar cando me dirixía ao balneario para bañarse , non conseguiron , con el estaban dous bódias na protección que nada conseguiron contra min .Foi na altura que mostre o querer da miña razón de vivir , fora inculcada por unha cuestión de ser bairrista , pois xa tiña , vivín no barrio .

Pronto perdín o meu pai , fíxenme adulto máis cedo , iso veu -se repercutir na vida que despois levei , alí está é vivencia é transcendencia do futuro , cae sobre ela o modo de vida da creación e cando é dura , somos obrigados a ter unha educación máis severa , precozmente atrás o que provadamente ninguén quere desexar .

Foi nesa altura que xa pasara a fase do Marcão , foi nesa altura que comecei a querer máis a razón , tiña que ter unha decisión a nivel de compañeiro e da dirección , pero eu sabía que no medio se intrometía a vixilancia que era composta por gardas e direccións , conseguín , conseguín adquirir e mesturarme nun outro ser , pero que non era máis que un ser igual a min , por veces é unha cuestión de oportunidades , eu procurei , busco e procurarei ter a alma do lusitano , son descendente da raza lusa da raza brava , xa comandou o mundo , é obvio a herdanza existe .Por veces facemos a seguinte cuestión , porque existimos , quen somos nós , onde vivimos , son cuestións que traen a dúbida de vivir , pero sabemos que temos que gañar , foi todo programa para así ser , proseguín , o meu camiño prisional , máis tarde despois da loita do Marcão

seguiu -se a aparición do grupo que compuña os servizos de vixilancia chamados gardas prisionais , collín bos individuos , collín de todo, pero sinceramente eles tamén só querían vivir , nunca quixeron me prexudicar e eu quixen ignorar , alí está , pronto non aprendín que non sempre se pode gañar , estaba nun lugar inhóspito , un lugar no que a vida nada valía , non tiña interese en valorar o verdadeiro sentido do home que non sexa o de servir.

Servi , servi todo o que tiña que servir , fun obediente , sabía que no poder político , no poder social , no poder represivo existe sempre unha cousa , debemos saber perdoar .Podería ser un heroe aclamado por eles , regreso a paga de xudeus ata ser expulsado do curso , regreso a de val xudeus , ao liño atopei a mesma dirección xa que eran o que eu non quería atopar , rebelei me contra todo e todos por todo o que pasara , se fixo así , vivín con todo o que eu podería ter que facer para ter que sobrevivir a todo o que puidese afrontar porque os inimigos eran poderosos eran as máquinas consumidoras de todo, eran apelidados de pirañas , é dicir, tiña que sobrevivir a todo, existía a parte diplomática , o establecemento das relacións , é dicir , temos unha educadora , temos unha asistente , unha psicóloga , unha médica e unha avogada , que nos vale iso realmente non hai nada que dicir.Só o convivir o momento da circunstancia do momento , son simples humanos que se satisfán a seu belo pracer e tiveron amores , amores platónicos que se intrometem no medio do ser , neste caso un home , xa tivera todos os praceres da vida , amei unha muller que aínda permanece no meu espírito na miña alma no meu vivir , foi unha paixón intensa , das relacións máis duradeiras que poidan existir , que son prolongadas .Amorosas , divertidas , amar o ser é a necesidade de amar o ser a seu belo pracer para

sobrevivir .O relato é directo á última circunstancia do ser , xa todos me coñecían , quixeron me meter a proba , enfrentei todo o que tiña que poder afrontar , desde os peores pesadelos , que aprendemos antes do deitarse , son historias contadas do pai e da nai ,para que poidamos vivir en harmonía e benestar para poderen prevalecer o benestar e poder - mos preservar os dons da herdanza dos inicios do ser , todo aínda que estea absorbido polo tamaño , a amplitude é inmensa se falarmos da unión , a igualdade dos dereitos de ser .Todos nós fomos designados nunha misión , ela persiste , continuará a crecer , seguirei a vela crecer , con garra , precisión dos momentos da acción , para iso terei que ter exactitude .É con perdón , continúe a vida segundo tiña que seguir e collín xente honesta , verdadeira , foi todo gran , collín xente capaz de todo , estaban determinados a todo, pois eu tiña o sentido de vivir como eles tiñan , pero eles querían ser máis espertos, ultrapassei os en todo, eu souben conxugar a experta deles comigo coa miña sabedoría , eran astutos , pero quixeron ser sempre máis do que eu , pero eu conxuguei a experta deles , soubo xogar , xoguei tamén co saber deles co meu.Proseguín vivindo reclusión , recluído , foi un tempo duro , por máis beleza que eu puidese ver , por máis compaixón que tivese que ter , sabía que o camiño era un , saír .Nunca quixo prexudicar ninguén , só desexei que me deixasen vivir , partín entón para a batalla que era constante , pois todos eles eran fortes , todos eran seres , pero eu quería saber diso , nin tiven nada que ver co resto da historia que se vaipasar .Fun duro para os meus compañeiros , para todos eles , non escollín ninguén só quixo manter a xerarquía da prisión e mantiven , todos me obedecían se eu así quixese , pero eu tamén os deixei vivir , foi á miña maneira , drogas para eu fumar epodían andar ben ,

houbo quen me chorase para eu deixar pois o camiño era bravo , un camiño duro para facerse dentro da prisión , non tiña outra hipótese , era sen escape , vencer ou morrer .Foi todo feito pola condena que eu levei , conseguín a pesar de todo iso , atopar o camiño duro , sabía que podería saír no medio da pena , podería saber que tamén podía saír ao final da pena , inverti todo , é dicir , non me preocupeí ,porque estaba ben , tiña a cadea baixo meu mando , foron todos os meus compañeiros , foi aí que me enfurecí máis polo sentido do ser , sabía que tiña aliados .Proseguín o camiño da maldade , fun interpretado como tal , xulguei me o león , pero estaba viciado na heroína , unha cousa dura de facerse , de consumirse .Parti para o combate , o combate que non existe xeito , enfrentei : xuíces e educadoras e asistentes , xefe de gardas , beneficieí algunhas veces con eles , pero non foron moitas , pero non foron suficientes para dicir que estaba ben , pois o seguimento da cuestión, trouxo -me un problema , o problema máis grande de todo o ser , son ou non son , quero ou non quero , é dicir , todo o que podemos ambicionar , foi a continuación de todo , aprendera , mellor aínda , vivira unha

Volvinme no que son , un ser humilde , pacífico que sabe vivir , son considerado un tipo , aquel que camiña e ten de se alimentar , fixen -me na verdadeira fera , nunca máis encarei a cadea do mesmo xeito, fixen -me o asino perfecto de todas as situacións xa estaba a vivir , e eles sabían que eu estaba disposto a matar para vivir , escolleron como sempre o verdadeiro tipo, aquel que domina todas as situacións , xurei a min mesmo que non lles faría mal se non mefixesen mal .Proseguín ,

enfurecido , sempre atento a todos movementos , ou reaccions , fosen eles quen fosen , a nivel global de compañeiros , cara a nivel de todo o que engloba todo o ser no mundo da xustiza , por todo iso paguei un prezo difícil de pagar portodo isto foi todo posto no meu acontecemento , todos me coñecían e eu tamén os coñecía a todos , era a perfección do xogo , era a unión , a unión de quen convive e está en contacto diario coa poboación , independentemente , da situación ;como tigre que era non sabía perdoar , eles temían me en realidade , eran respectuosos para comigo , non era de nada facer , estamos falando dunha prisión , estamos falando de moito , engloba un valor que é difícil de gañar , liberdade, a non ser que non teñamos que pasar por situacións máis difíciles da vida viciacións , habituacións que poden traer a esaxeración cando falamos do consumismo , como seres consumistas , como tal fíxenme a fera invencible autointitulei me de león , loitei contra feras iguaisa min , con sabedorías ata máis duras , pero eu non sabía perdoar .

Sabía que había moitos fillos da nai e as experiencia da vida foran diferentes , uns foran fillos de boa xente e outros foran fillos de mala xente , como todo isto quero confirmar a presenza de todo o que a sociedade ten para dar , deixan camiñarsituacións idénticas sen nada facer , cada un ten que ben- estar , vivimos nunha sociedade na que todos queren ben , con todo é a beleza de ver o seguinte , a proximidade , se viñeres por ben , vou che recibir ben , se viñeres por mal, mal che recibirei e levarás con todo, de todo o meu mal de ser , pero tamén sei que teño que camiñar , non podo ser tan duro , son máis que s nais , eu tamén tiña que respectar , implantei unha regra para todos estarenben , sabendo que o crime persiste e a necesidade é grande , deixei -me levar polos

acontecementos , fixen -me no chamado toxicodependente , aquel que todo desprezan , pero tiña valor e era recoñecido , ninguén , ninguén me ía faltar ao respecto , independentemente ,da debilidade que sentía no momento .Todos eles me aclamaron e respectaron , querían máis de min , tería que ser o exemplo , tería que ser bondadoso , máis dócil e afectuosos .

Paguei o prezo de non lles mostrar o que eles querían ver de min , fun duro , fun mal educado , fun todo en prol da miña decisión , podería ter ganancia máis , podería ata beneficiarse máis en todo, gustáballes min , chegavame a contar ata os propios soños , pero eu fixen -me a fera e quería ser .Foi por forza da situación que vivía , do enclausuramento , do illamento , tiña mulleres tamén era todo subxugado co amor platónico , ameí - as , amo - as .

Foi todo unha cuestión de vivir o momento , tiven grandes paixóns platónicas e amorosas tamén ao punto de ter o contacto , pero eu evitei sempre romper a vida de alguén para me obter o fermoso pracer , non pensei necesidade diso , eu xa estaba preso , non ía romper a vida de ninguén se non estragassem a miña .Continúe namorado , continúe a amar como só sabía ser , foron todos , pertenceron ao meu amar , porque eles amaban me , sinceramente , respectaban -me, eu é que non vivía ben , estaba preso , sabía que tiña que loitar para conquistar todo o que perdera , a liberdade , pero foi aí que eu non souben parar, direccións , asistentes , educadoras , gardas quixeron -me facer amansar , tería comprendido , pero eu tamén tiña que parar , parar con todo , o roubo , o consumir , o desgrazar a vida do outro , pero sempre fun bo , nunca maltratei , nunca espanquei ninguén se non tivese razón para facelo e aínda que a tivese ía ser difícil eu facelo , pola humanidade en si , levei sempre en conta

os valores morais ,os valores de cada escena , pois eu tamén son ser , pero eles sabían que ían ter a maior fera que algunha vez atoparon , pero foi todo programado por min , porque eu así o quixo , deixei os na esperanza , no temor de que virenperdendo .Tratábase se todo de expediente , era un expediente de levantar , consumir e dominar , pronto entender iso , mesmo antes de entrar na cadea , foron horas difíciles , días que nunca máis pasaban , anos que eu tiña de cumprir , dominei porque tiña que controlara situación que viña a seguir , cheguei a xogar , pero a broma íame saíndo cara.Porque o mono a xogar , a xogar foi o mono á cona á nai , eu ía morrendo nunha broma , pois eu sabía dominar .Estaba no exercicio do día , quería adestrar un bocado e propuxen -lle que viñese adestrar comigo , era unha feble figura , era só por diversión , apertei -lle o pescozo , perdeu os sentidos , pero naquel momento sentín un aperto en min que non quería facer , como estaba a ser demostrado , brinquei , mirei para el levanteime me e el camiñou comigo , díxolle se estaba todo ben , non houbo resposta en contradición , pero cando o mirei quedei coa sensación de que realmente tiña -sepasado algo, por el perder os sentidos .Foi un exceso de confianza , non sabía a miña forza e aí comezou un inferno que xa tivera , levanteime me e olhei para el e díxolle:

- Estás ben ?Deixáchesme preocupado .

Sempre lle mostre compaixón polo momento , non o quixo magoar , mirei o quixo tranquilizar todo o mal , tíñase o mal entendido do adestramento , foi esaxerado da miña parte , el acabou por matar -se , foi todo coa esperanza de un día enval de xudeus .

Quedei coa esperanza de que en val de xudeus ía vivir , foi unha simple diversión para min , é dicir , foi un

adestramento ao cal eu non estaba preparado , a miña forza estaba en auxe, dominaba , porque sabía dominar , pero como na vida ten o seu prezo , paguei un prezo elevado por home máis dentro da cadea , cumprín ata 5/6 da pena , é dicir , calquera recluído desde que unha pena superior a seis anos pode gozar do 5/6 , é unha lei .

Pero temos o medio da pena , uns 2/3 e a continuación segue o 5/6 .Saín no 5/6 foi todo un programa feito en prol da miña biografía en vida de reclusión , recluído , lidei con boa xente , xente con quen eu negociaba , formaban parte da dirección , xente ata que eu podería amar así quixese , despois desdetabaco e non pasou de aí sentía un odio inmenso por aquela xente .Eran persoas que nada me dicían , só a dirección polas propias funcións que desempeñaba .Había un subxefe que eu moi estimaba , foi a primeira muller en ter un reto meu , fun leal , pero despois pensei que errei foi ela a que me rexeitou a primeira saída precaria en 10 anos de reclusión .Ela non me apreciou e esixiu o meu exame de consumo a estupefacientes , pero era astuto máis para entender que o ía estar por alí , se me concede a saída precaria tras unha petición que fixen á doutora Xuíza .Ela concedeu - me catro días de saída precaria , na súa condición de ser oído pola dirección , e eles riba ordenaron , doutora Xuíza concedeuulle catro días de saída precaria , prolongada na condición de facer a proba de despistagem de estupefacientes , é dicir , amanobra , eles sempre souberon , e eu tamén o subestimei moitas veces, pero respectéinos o sempre , porque merecen o meu respecto .Eran seres que desempeñaban a súa mellor función , pero pasou, a proba foi dado positivo polo consumo de opiáceos , isto é heroína , cannabis , consumo de haxix , pero eu xogaba a meu favor cando metín a solicitude , aleguei todo aquilo que tiña de alegar, pois era

consumidor , pedira un medicamento á miña doutora ana f . , pois foi debaixo , ou por encima dunha discusión acendida que lle busquei axuda , por todo naquilo que me axudara , pedinlle o medicamento , chamado tramal, foi o momento en que sentín que tiña unha aliada doutora ana f .Ou o tramal acusaba opiáceos nas circunstancias das rutinas , esta era a situación na que estaría limpo .Acusara opiáceos , na proba de despistagem de estupefacientes , foi aí que conjuguei 2 + 2 , é dicir , limpar de despistagem de drogas a través da miña médica , ela axudou -me , pasou o documento de afirmación á cuestión , o despiste de estupefacientes como eu interpuxo recurso da decisión que fora feita , o meu dereito era recorrer , recorrín e requeri á instancia máxima doutora xuíza do tribunal de execución de penas , é a instancia máxima para que os reclusos sexan mandados en liberdade , co beneficio de gozardo medio da pena 2/3 , xerouse aí unha batalla , agredi fisicamente un garda prisional , non foi porque eu quixese , procurou a miña fama era grande dunha plenitude nun medio prisional , respectado , pero tamén constrúe este respecto , respectar, ao respectar sabía que non podía xogar contra o sistema .O sistema prevalece por si porque ten que haber orde social , todo aquilo que a xente poida querer , o benestar , as decisións foron diversas , tiven todo, todo ao meu alcance para conseguir gozar do medio da pena 2/3 , como amiña fama era ampla no medio dos gardas e no medio dos compañeiros , había gardas que tamén me querían desafiar e todo a nivel psicolóxico , físico e todo máis que se poida pensar , pois sabía que podería acontecer nas instancias que de seguir , son chamadasas audicións para no medio da pena 2/3 e 5/6 tamén , a solicitude baseouse na limpeza do meu informe cara á cuestión do despiste de cannabis ;nese

requerimento dixo á doutora xuíza que as análises tiñan acusado Chamon ou haxix , pero como eu son un ser social , nunca vivín en protección dentro da cadea , é dicir tíñame que relacionarse co resto da poboación prisional e dixo á doutora xuíza que eu non consumía nada na altura , só deu como resultado o haxix , polo que era lóxico si acompañaba con persoas que consumían e convivía - mos nun espazo pechado , era normalísimo eu acusar haxix pois respiraba o aire .Adiaron me a decisión da saída precaria , pois era na altura do Nadal , e doutora xuíza ía pasar fóra dúas semanas , é dicir , vacacións de Nadal , pero ela deume a razón e deume a precaria pasados case dous meses emedio , foi un tempo longo de angustia , pois ambicionaba saír de precaria , pois xa estaba dentro de moitos anos , dez anos .Pero ultrapasei e aguntei me ben ata o día de saír de precaria , deume catro días de saída de precaria prolongada , pola que foi cumprido con éxito .Pero ía ser , un tema máis duro para min , pois tería que ser máis respectuoso e non me meter en problemas , pero logo cando entrei , pasados dous meses despois de ter gozado a precaria , habería alguén que me desexaría interferir a vida e pasou.Envolvín me nunha pelexa na que o rapaz quedou un pouco maltratado , pero tiven a sorte de que sexa unha persoa, ser un individuo con repertorio de home , fomos pechados nas celas , á orde da enquisa , con isto fomos oídos , eu enviei-lle un papel a pedirlle desculpas para que non me entalasse , non había necesidade diso .Fomos oídos , o xefe que nos escoitou , era o pastor alemán , o alcume del, ao principio non quería escoitar o rapaz , porque dicía que aquilo non podía ser , non podía ser unha broma , xa que tiña me tentado dar concoitelo .Despois alí conseguiu aceptar a versión do rapaz e chamoume a min e eu conteille a mesma versión , que foi un adestramento ,

unha broma, que podía ter rematado mal , el tampouco aceptou moi ben a versión que eu lle dixera, é dicir , como el era un garda batida , xa moitos anos de servizo e a xestionar " casdatrolas " , é dicir , é o nome dado a quen xa ten moitos anos de cadea , nada me pasou nin a min , nin aorapaz , tiraron -nos do castigo .

Proseguín unha vida normal , comecei a evitar aínda máis os problemas , conseguín gozar catro saídas precarias con éxito , e aí xurdiu de novo , marzo de 2007 , faltaban me 11 días para poder gozar unha saída precaria , na entrada do mes de abril, eu tiña enganado un individuo con droga , é dicir , deille area no canto do verdadeiro material , el veu á carga , eu non o podía agredir senón sería sancionado esta vez , xa fora advertido , Limiteime ma defender e ascousas quedaron por alí .

Pero un problema nunca vén soa , deixei pasar aquilo , foi o que pasou no advém desta razón , desenrolou -se o que non podía ter desenrolado , de novo unha riga , pero esta vez non me ía safar , irían me cortar as precarias e foiiso que pasou.Chamei un individuo á miña cela para sacar información pois tamén este individuo non lle gustaba a miña forma de ser , e xurara ao home que me deu a información , o nuno maluco , un verdadeiro guerreiro , el tamén gozaba precarias como eu , tíñallexurado polo meu sobriño , que eu non ía facer nada , que só quería saber o nome , insistín durante un día enteiro na promesa que nada ía facer , estabamos case na hora do peche das celas , chamei o individuo á miña cela preguntei -lle a razón de el andar a falar dunha cousa que non vira , el desmentiu eu sabía que o nuno maluco xamais me ía mentir nunha situación destas , foi un dos homes que sempre respectenos , pois el tamén era un verdadeiro guerreiro , sentín rabia del medesmentir e desmentir o

nuno .Agredi -o e foi na altura que o garda entra na miña cela e ve o home inanimado no chan , polo zócolo que lle desferi , pero o garda nada viu , só viu o home caído , non podía afirmar nada sen presenciar , pero ese individuo era un chibo , iso é que ía complicar a miña situación , pero aínda así eu sabía que non me ía safar moi ben , pois eu nunca tiña chibado ninguén , e eles de min, a dirección, a xefatura estaban desexosos me sancionar portodo , pois eu nunca me calei nas reivindicacións que os presos facían para reclamar fose o que fose .Fun sempre visto como tal , un incentivador para estas causas ou formas de loita e foi aí que me deron cinco días de castigo , cumprir- os na cela , foi un castigo menos pesado , defendín me alegando que o individuo se sentira mal ecaeu e el dicía a versión del, de que realmente fora golpeado e isto acontece nun momento no que estaba case para ser apreciado os meus 2/3 .Tería grandes posibilidades de saír non habendo nada que me prexudicase , é dicir , sen sancións disciplinarias no medio .Pero esta vez tería aínda que alegar , inocencia cando fose oído para os 2/3 , dixo á señora doutora que estaba inocente que non fixera agresión ningunha , que non levase en conta , sentíame prexudicado pola situación , pero esperei pola decisión decisión foi cortada a posibilidade de saír aos 2/3 pasando directamente só poder gozar de nova apreciación , de apreciación dos meus 5/6 da pena , é dicir , sairía de obrigación nos 5/6 porque aí a lei favorece , favorecíaneste caso , sairía de calquera forma nos 5/6 , pero vai custar case máis de 3 anos de reclusión , en vez de partir para a insistencia de interpoñer un recurso que anulasse a decisión da doutora xuíza para ter nova apreciación antes dos 5/6 ,para iso tería que andar como mínimo seis meses tranquilo .O castigo se me deu en marzo , fun oído en maio do mesmo

ano , a apreciación da condicional , aínda non chegou a decisión da corte dos 2/3 , foi aí que a miña vida se podería complicado aínda máis , sentia-me angustiado , triste , pero sabía tamén que xa pasara o groso da miña condena .Foi cando pasou unha situación , esta vez con un garda , podería ser unha situación que podería ter pasado , non fose o feito do garda me falar dunha forma áspera e dura , non acatei a orde del, desferi -lle un zócolo norostro , estaba só comigo , pero apareceu outro garda , el xuntouse se moi rápido ao compañeiro e xuntáronse en min para me agredir , xa non lle desferi máis zócolo ningún , eles tamén axiña deixaron coa tentativa de me agredir , sóme pediron para ir á sala de espera da enfermería , viñeron xefes falar comigo , a preguntar o que pasara , eu disse- lles que non pasou nada , só que non tiña acatado a orde , pois como o garda aínda sangraba da boca, sabían que fora unha agresión fose de que xeito fose , dunha simple agresión ou a unha situación accidental e foi iso que eu lles dixen, non tiña razón para agredir o garda , ata falaba ben con el , díxolles tamén que tiñafoi un accidente e foi con esta materia que sempre aleguei .

Puxeron -me pechado á espera da enquisa , chamada sección de seguridade de val de xudeus , chamada de admisión .Pero estaba disposto ir coa miña tese adiante de que realmente fora un accidente , non podería recoñecer que foi un acto involuntario , perdería .Entón tiven que me basearse no sentido de que se quería levar esta tese adiante , tiña que haber unha contradición entre os gardas .O garda leite foi o agredido , pero tamén nunca escribiu de que realmente lle agredi , quen fixo a participación foi outro garda , que levara alí un rapaz que estaba na protección , tiña ido á enfermería tamén , é a rutina ,estando o recluso en protección , deberá ser

acompañado por gardas , realmente sei que el viu o que eu fixen , xa que presenciou todo, entón foi el que me fixo participación para ser castigado cunha sanción disciplinaria que me levou a tribunal tamén.

Pero o día en que fun oído no ministerio público , quedei a coñecer que fora instaurado un proceso por unha suposta agresión ao garda leite , pero quen me acompañou ese día , foi o garda oliveira , a historia deste garda comigo , foi unha amizade que creei dentro da cadea , frecuentaba un curso de aplicacións de oficina a nivel informático , tiña unha monitora chamada lina , eu namorei -me por ela sen querer e ese garda , o olivo , tamén lle gustaba dela e levou o corte dela .El sabía que eu lle gustaba dela e ela gustáballe min , por iso comezou aí o lazo , gañou me amizade , podería falar mal de min na intención de querer ir con ela , comezou a falar máis comigo , e el a escoitar asmiñas declaracións no ministerio público , e el anotou todo o que eu tiña dito , mantiven a tese de que fora un accidente , pois nunca ía imaxinar que ese garda me axudaría , quedou a gusta de min , despois diso foi parar a Monsanto, unha cadea que foi remodelada dunha cadea común para unha cadea de alta seguridade , foi aí en maio de 2007 que a cadea foi inaugurada , mentres fun a Monsanto por ter que agardar polo desenvolvemento do procedemento , unha cadea complicada foi feita para albergar terroristas, crimes máis violentos , organizacións criminais , somos sempre vixiados , constantemente , pois vivimos nun réxime máis severo , é dicir , a principio os presos eran todos esposados para saír da cela , só tiñan unha hora de recreo por día .Pero eu só fun para alí en maio de 2008 , levei tamén con ese réxime de estar moito tempo pechado na cela , pero eu xa non collín as esposas , collín xa un réxime que non está aberto , pero que tiñamos

outras ocupacións , tiñamos fútbol ,balonmán e ximnasio , podiamos acudir á biblioteca tamén , pero era todo intercalado , non era todo o mesmo día .

Fun responder e volví a defender a mesma tese , pero cando saín da furgoneta para me dirixir á sala de audiencia , vexo que o garda leite , o ofendido estaba acompañado do garda oliveira e estaba lonxe de imaxinar que tería unha sorpresa fermoso cando comecei a escoitar o testemuño do garda leite , oín a tese que defendera cando fun inquirido no ministerio público e foi aí que sentín que o garda oliveira me axudara .O tribunal tamén alegou que non quedaron convencidos de que realmente foi un accidente , pero fixeron o que lle competía , non habendo proba en contrario , ninguén pode ser condenado .Fun absolto e a miña avogada foi excelente tamén , como quedara á espera do xuízo na cadea de alta seguridade de Monsanto , fixéronme unha avaliación , faltaba -me exactamente dous meses para saír en liberdade e trasladaron -me para o ipDe Alcoentre , xa alí pasado nesa cadea , tiven unha transferencia que foi no seguimento de varias reivindicacións que eu xa tiña feito na cadea , é unha cadea de réxime aberto chamada a colonia prisional , ao faltaren - me dous meses mandaron -me de novo paraalí , para saír á rúa , saín .

Como a miña vontade era grande de estar nunha cadea de réxime aberto , pois levei un ano e medio en Monsanto e por máis ocupacións que nós teñamos alí , é un réxime moi pechado .

Difícil de superar , mesmo eu que xa tiña ampla experiencia dentro destas casas prisións e foi exactamente aí en Monsanto que cambiei a heroína , era imposible entrar alí droga porque non entraba xéneros alimenticios nin nada que fose do exterior , a visita tiña

un cristal que non permitía o contacto físico , pero sempre dixen para min de todo o mal que me pasou tiven un beneficio cambiei o consumo de heroína .

*** Peche ***

Pink Floyd - us and them

" Us and them

And after all we 're only Ordinary men

Me and you

God only Knows

It 's not what we would choose to do forward he cried
from the rear and the front rango Died

And the xeneral sat and the lines on the map moved from
side to side black and blue

And who Knows Which is Which and who is who

Up and down

And in the end it 's only round ' n round have not you
Heard it 's a battle of words the poster Bearer cried

Listen son , said the man with the gun

There 's room for you inside

" I mean , they 're not Gonna kill ya , so if you give 'en a
quick short , sharp , shock , they will not do it again .Dig
it ?I mean he get off lightly , ' cause i would 've given him
a thrashing - i only hit him once !It was only a difference

Of opinion , but really ... i mean good Manners do not
cost nothing do they , eh ? "

Down and out

It can not be helped that there 's a lot of it about

With , without

And who 'll deny it 's what the Fighting ' s all about ?

Out of the way

It 's a busy day

I 've got things en my mind for the want of the price of
Tea and a slice "

The old man Died

Copyright © pink Floyd

fragmentos

fragmentos i

Recluído e exposto nun norte xeado un lenzo antigo esperando se enrolar unha luz queimada en tons laranxa un cobertor Calefacción canto esquecido o alma que esixe e tolera os fríos electrizantes dunha memoria solta , non ligada ficcional e existencial , o son propágase seo quente do ritmo solta -se tempo de invadir o eu e explorar sen calor nun mundo quente en refrixeración , a atmosfera non era a mesma a esfera rula para un canto un punto inclinado baixo o océano da superficie , ao interior do magma escaldante á selvado explotar e impresionar o impresionante do lecer e non ter outra forma de dicilo son palabras , palabras quentes ou moi frías , como o cadáver sombrío moi frío , sempre xeado un soñar quente dunha nacente e un val, un río sen riso unha esperanzamutilada esperando atoparse e amosar o que ilude e alude ao crear a modo e dar a coñecer o que só se imaxina sen distancia e coa debida ecuación se problematiza toda a cuestión quente moi quente , mesmo escaldante o son da guitarra

que vibra de sede de unha cultura na que nace os seus froitos e máis ou menos astutos sen perdición resolven a situación agora existencialmente parado , afectado pola morbidez das palabras que transmiten a xordeira do silencio , que din coidado aos máis a coidados isto é levantar a sospeita do non dito pero eficazmente transmitido sentido e escrita . Toda a verdade é que non hai feito entre o pensamento á acción e forma de atoparse a través dos comportamentos que xeran artificios e manobras ao propio condutor , e ve -se rendido á ilusión da palabra sen sentido pero dita con razón , é increíble porén todaa forma ten un acto subxacente ao puro infortunio do inoportuno ver crecer e saber o que facer nunha situación que carece dalgún sentido da propia descrición , visión ou sentido , moitas veces dicimos o que non pensamos e ver que é saber facer e aprender dos demais e con sinais de igual ou parecido ou en forma de adición velaí un exemplo de misión calquera sentido abstracto de forma non realista era na súa realidade un totalista unitario como carácter fragmentado pero unido dun mundo que é parecido e como sempre temos a semellanza pero non a súa igualdade aí estea un fondo de razón e perdido no seu afastamento, velaí un carácter pola forma de estar e sentir os calores que proveñen do mesmo seu interior poderá ser coma un pintor dunha forma de marco tan recta como arquitecta , da razón absoluta non definitiva que relativa a calquera subjugación ou subversión do imaxinario dunha simple realidade na que saía con naturalidade a sagacidade e acutilância sen importancia , transportado polo futuro que todo ten de puro , como a realidade dun pasado duro inconscientemente e considerablemente exercía na súa ferocidade a vivencia dunha palabra que imaxina sempre unha imaxe

desolación velaí un momento captado pola atención
munido fragmentos velaí que se xunta o consciente ao
presente invade en min ser de escribir , omnipotente de
non ser claro tan recto como asliñas dun horizonte onde o
sol se pon e esconde mergullado e durmido víase vencido
, pero nunca arrepentido pois había que volver a nacer e
ser o máis brillante pois era o único , o sol manterá a
nosa vivencia luminosa e de xeito enerxético sepon en
marcha no que todos os detalles son descritos á mínima
sensibilidade só de pasar e memorizar cada palabra co
seu sentido e mantido no silencio da súa paciencia , unha
escura clarividencia , non proxectada , pero minorada de
calquera instinto non racional , o ser que meinvade non
son o que el mesmo se constrúe e manteñen os piares
como un aquiles , sempre actual no mundo ficcional que
nos presenta , sen que alguén estea atenta eses espías do
eu son os meus loanzas da notoriedade , a áspera
realidade , de só quentarnos motores da locomotora en
que facemos esta viaxe moi tolo e profunda en que o
túnel , é posible que non volver a ver o tan interior do seu
escuro coa saída desta imaxe e un fin luminoso , a espera
só dun fin o que nos motiva enos impulsa e unha forza
inquebrantable algo tan fascináveis como nada fiable ,
difícil de saber e nunca aprender era unha tea que se
rompe todo, volvendo a formarse a tea , era resistente e
como que un accidente na narración , había un tiro de
profundidade que o matara en tenra idade , o odio
subxacente pero nunca indiferente a alguén ou da súa
mente ou calquera xente , así de forma intelixente dicía a
toda a xente que somos todos a nosa suma , e que veña
máis xente diferente e semellante igual ,ao seu carácter
orixinal , de feito hai un monicreque a calquera acto e da
peza que represente , unha viaxe perdida no espazo das
letras a arte de crear o espazo á propia morte de calquera

punto final , a culminación nunca foi o final, o morrer paranunca acontece só acontece aos que nos coñece e cando morremos nunca sabemos era unha palabra que non tiña fin mais simple e enxeñosa algo manhosa como o raposo que se quere alimentarse dunha fame inconmensurable do que é aprender , e quere sempre máis saber ,aí esta a fonte da lonxevidade , nunca saber o que non acontece , e porén no pasado gardado foi alpinista e moveu a fe da súa montaña , e os límites son só o inicio dun precipicio unha mocidade de actitude , supera calquera altitude e cando descendemose vemos o que xa alcanzamos na conquista só de coñecer , un pouco máis de ser e nunca querer perder e todo conseguimos voar a calquera punto en que nunca caemos por- que aprenden a voar e imaxinar todo, pero todo son palabras fragmentos, ideas ,e pensamentos .Augas fondas de tan profundas as artes de eludir aludindo a un tema sen seguro a maresia xorde e como por maxia da lixeireza da enerxía e sentimental embebecido e ternurento un pouco de máis dun engado vindo dun só momento inconfundible e xamais invencible pois asúa vitoria era sempre a súa derrota e como que máis aprendía só de ser un vencido de máis dun batalla en que nada di e sente o sabor deslizante daquel a quen deu vitoria , pois basta connosco aprender e saber vivir con todo o que nos rexeitan.

fragmentos ii

Mergullado , afundido , ao lonxe unha luz de escaleira range os chanzos metálicos un trapo de limpeza , un balde no chan , cadrados en mármore , nas paredes unidas en catro , un pinga a pinga cae e na profundidade , levemente , alguén axita oandar luz fosca , desamparada , un só entupir da superficie dun raio de luz con efecto de sombra , reflecti- do no vidro un rostro ,

unha mirada ao esnaquizar , un só mergullo , naufragado , emerxente a boia que me salva do sufoco , tolo ,evadido e perdido entre estrelas e o baleiro de abismo virtude en termos de actitude , en plenitude do sufrir e ser , antes de temer , entón praza o piano na estrada baixada sobrevoa o alcatrán o piano estaba no chan e entón que toca o primeiro son,a primeira imaxe o son do eco profundo do baleiro dunha aleta que nada en auga , finalmente salto , encorpado de mo movemento e todo o que sopra e é arrastrado para unha ilusión desvaneceste , era diferente , por un momento nun océano de profundez ,líquida e salgada a escrita do lapis sen cor , era un actor o espectáculo culmina festa dun presente que me deixa contento , un pixama na cama , un leito derramado efervescente e diferente , era unha imaxe sen paisaxe , todo dunha inhalación , modificaciónda percepción , e a transmutación era evidente , sen trazos , sen liñas , sen normas , sen algo falta todo no nada , un conto , que non medra non aparece , dificilmente se narra e estamos atados , verdade , correntes e cadeados por todas as partesunha fisga , un branco e queda -se estupefacto como unha frecha sen alcance, un lazo nun nó unha escrita derramada , incontinente , unha escrita borrada , nunca borrada , todo o que vía quería e quen ten quería sempre ter , e no fondo non pasaríadun ser , folla e laminada a áspera barba , un só bigote , un pelo , un e outro de cada rostro , un toque , de cada insolvencia seu pecado , da súa intemporalidade ata o presente e velaí que totalizar só e só un pano

o , entón na area estendido , vin terra e vivín , desde aí o momento do mergullo , todo o orgullo incandesce e descíamos ao fondo dun mundo , de ver unha simple

canción , facela en satisfacción , de súpeto un golpe , unha visión, todos vivimos a realidade dunha entre outra premonición algo que ía ocorrer e ía suceder o espasmo do liberado e esperto ao ser que sente e dunha letra dun soneto nunca perfecto dunha rima desanexada , corría unha soa frase daquela fase , polo tanto onde iríamos sen sairmos e onde estabamos sen entrar , na liña da desaparición misteriosa un po na suciedade un punto de verdade na ilusión de toda imaxinación entón explota o cometa , e neste planeta vivir non sempre é treta , cunha base sospeita intriga estaba montada, o plan non aborta entón oio unha voz absorta , e o uivo da letra é lobo da historia , da perfección á destrución era contido dun foguete nun protagonizar á beiramar tan esquisito aquilo que xa fóra dito e comezo a descender a escaleira en vando baleiro nun só botar dun chanzo , entón o pasamáns de metal era automático e só un pé no río , descalzo e frío , todo o que non parece é por ser todo desaparece e esvanece .Todo o universal é tal e cal , entón só unha lingua , nunha boca aberta polo pracer sedento de te bico velaquí bico e desexo , un trincar do teu ollar cando na viaxe do teu barco encostar e un ver con certo unha cousa , que non é irreal senón un imaxinar , do teu nariz petiz un quente de sensación , e voa e conquista plutón , co corazón unha pedra no charco unha vida separada un retrato non sempre fotografado velaquí a tolemia ía ter unha sanidade mental ía ao punto onde todo creara e dun bico solto esperando se prender , cunha forza só do existir , cunha convicción , sempre amarrada ao seu corazón , unha vontade de bombear e dun fluxo se imaxina a cadea na que o caixote eran catro paredes e unha mirada dun filamento sen razón á espera de iluminar a forza , que non teme , non vence , nin perde , é a vontade de crear e do vago mar cun pincel

pintar todo o alfabeto con cada cor , a súa sílaba e aforza , culmina na vontade de ir e ir e deixar -se ir , sobre todo construír un castelo na pedra baixo a fervenza e o río na cadea levar todo fronte , sobre todo tiña algo en mente , moi diferente do xeito e un simple conto da viaxe, da sa virtuosidade do que non se ve pero se propaga entón subín máis un chanzo aínda a escaleira andaba atrás no avance dun paso e un levitar e só un tentar subir cada chanzo a súa firme e convicto aire de imaxinar o piano que separtiu no chan do alcatrán só tiña unha tecla , e non era dó nin re era ter fe no crer sempre un divulgar de estar e conseguir só máis un instante perfumado da paisaxe quente no brillo do mar vexo -te a amar , no meu mergullo ,fuches a miña boia no naufraxio o meu barco no pano lavado que limpa o piano montado nunha sala de estar onde ninguén quería estar e eu só quería era alí entrar entón na porta estaba a saída de todo o que imaxinara e nunca profundará , era o desexote ter nun lazo o corazón ea túa parella , el todo bombear e entón o turbulento , é menos sensato e no acto do bombardeamento xa era acontecemento da guerra pola paz todo unido con varios sentido un dende o ir e ampliar o que volvía edespois o paxaro que canta e encanta só hoxe aprendeu a súa música nas letras , todas ordenadas sen coordinada a tarefa era levar e ao final temer non crer e en fin non volver esa viaxe de todo o percorrido xa era profundidade de gota no tellado , a fiestraentreaberta e do frío , na escuridade dun acto dun feito , nunca acontecera pero informar e suponse se inventou para ser pensado aquel emerxer era só desabafar aquela auga era só sede do teu bico nun desexo só a ti tocar e piano era partedun plan para te tocar a nota que che conquistará un sentir agroma unha lámina sen corte era unha escrita forte que non golpeará o xa sentido unha amarra na noite

solta de estrelas nunha viaxe sobre o futuro que non chegará , o presente diferente do pasado eera o golpe , era só unha historia que todo profanava e ao final deixaba o que viña de plutón para , escribir só o amor dun só corazón entre dous muros imposibles de ir , onde a uns nada afastaba , nun círculo aberto , dun cadradorectangular aquel nó aquel aperte, do sacudir o po e ver o piano só tocar o teu dó e no cuarto escuro dunha imaxe fotografada , pola película do rolo , pequenas imaxes , en tons de fragmentos vexo que es ti reflectida nun anaco en que todoúnese porque che quero , reflectida á miña imaxe , só ti es o marco do espello .

O vulgar

Como saír desta dor que se imerge e agudiza o sufrir un doer só e único .Bastaba unha mirada a sen matar , problematizar e toda a pinga de bágoa é descuberta dun corazón mergullado e profanado entón xorde a corrente que me enlouquece e me acorrenta os pulsos e todo o impulso de estar condenado á alma enferma e tenebrosa ese po que nossacode irrompe -se polos sentidos e máis que fisicamente omnipresente do vapor da alma esa turbulenta raíz alheamento está atopada nun só labirinto , o eu ti arrastrado pola corrente somerxida a apatía de máis dun día , esnaquizado a corrente que me aperta , solta -seno momento case urxente , todos esperan a alegoría de vivir , transportada de bucólicos momentos .

O facho a arder , fulminará , velaí un fulgor e acéndese a chama que por ti queima o meu pobre corazón , un cabalo solto esperando se amansar gozo de todo o que sinto , pois sentirse te como te sinto , nese tempo infinitoque se cruza co pasado entorno e que marca calquera vida de ser vivida .

O noso reencontro Debulla -se en maxia que é só o te ollar e ver o teu rostro materno , a sensación de cariño e tenrura só me levantan toda a amargura só teño de vivir e sempre che ver ata morrer un escaldante movemento de beizos aunha sensualidade , unha felicidade transparente como un abrazo sentido á espera de ser vivido , unha unión forte sobre todo alén te quere, ambiciono que sexas tan feliz como un petiz unha raíz sementada , alimentada e fortificada a amizade é o máis nobre do amordeixa o meu corazón bater o teu ritmo .

Pai nun ai fun pai o momento máxico da aprendizaxe maior sempre de esperanza ao maior amor de ter un fillo amor maior só de nai amor de neno é xigante sempre atento e intelixente pai e fillo o meu fillo estoura -me de alegría a sensación , a emoción , a afectividade , amor e cariño , é unha forza que nos alude á alegría eterna , a vontade de afecto , compartir , lección e debido ensino de ambos reborda de felicidade ao que cal de nós aspira en ser eternamente mozo aprendiz pai novato.Quería dicir como te amo , como te sinto , como cada cal momento de ansiedade dunha pregunta e só un pouco máis porque me fascinas .O teu brillo será para min sempre unha imaxe de éxtase nunha moldura onde cabemos os dous , pero ti es sempre o máis bonito .Lonxe viñeches do simple nacer ao pensar só a ti encher , como me enriqueces , es unha tolemia a verdadeira tenrura

bágoa

Un día se tivese unha bágoa depositaria no teu rostro para non máis chorares

Soño quixo mergullo intensamente acordei no medio do mar dun soño que perduraré anos a fío, o sonámbulo soñador , dunha alma de noite que á tardiña o vulto da

sombra se invade e esperta o escurecer da ilusión pura e crúa , do máis eterno espertare ver o que o sono profundo del un día se hai - de espertar e crer no mito do soñar sempre para chegar e alcanzar só máis unha peza , ser unha liña infinita co teu guión ...

par

Quixo un bico un sono tranquilo que nos entorpece e desexamos por máis quizais non queiras saber o doce que hai en ti e en que dis palabras suaves e nos refrescam o palpitar dun trasfega dun corazón que te imaxina axustado , trezado e nunca máis desatadoson unha corrente nas veas que o teu corazón bombea son un sopro de aire con lixeireza e claridade ritmadamente nunca sufrindo ou mal batendo son como choiva no auga e pedra na area son o teu , o que non se desprende e que pronto che saborea sen teprobar velaquí son unha media en busca do seu par unha bota mergullada desatada esperando se amarre e un lazo que nunca desfaço porque es o zapatos do meu par que teño gusto de amar .

vida

No eterno gardar ela aí ponse e despois non hai como afrontalo la , contorno -la ou manipualos la é o terror do disidente que efervesce e culmina nun só punto paralización da mente da creación , imaxinación ou só pintar un trazo florecente de verdede tonalidade e coller a vida nese ton de vivir e florecer , acá se atopa o marcador que sempre quixeches sinalar , vive intensamente

amar

Velaquí, axiña se reencontra do desexo ao conquistar vai indo e embatendo nas pedras do mar salgado e bañado en profundidade e mergullado velaí que sobresa

O frío que entra polo nado tranquilo e abstraído vinme involucrado coa auga da nacente quedando a poñente o paso a outro lado nada é difícil simplemente pisar nunca o mesmo paso e avanzar deixa o teu corazón tocar a música que chama por ti vento, mar e un terreo conquistar basta amar .

muro

Se fose acontecer non estaba saber sopra o frío , irrequieta a mente xeadada profanada , vendida e alma , esa arma pura de sentimentalismo sen camiño , atada a un corpo que alucina e vai estando nunca chegando , porque a alma non engana , o interese superiorizapero ela é pura aí que prominentemente expone nun círculo pechado , medio entreaberto para que coa subjugación a ilusión e benvida da inmensidade xorde un trono e todo para no momento da luminosidade do efecto porén a enfermidade do espírito esas necesidades do corpo e queconscientemente nos mergulla no abismo do propio ser e levita , remanesce e como un apéndice que perturba os estados de alma e a enfermidade do espírito está nun tumor soportou dor e como que negligente o efecto e impacto sobre quen está a metros e camiñar é o encontro da alma , o espírito , do corpo agrupados nun vivir en que todo destabiliza os factores ou porque o corpo non aguanta máis a ferida da idade ou enfermidades das maleitas e entón ese espírito do eu e do noso egoísmo veñan á nosa vontade porén perturba a alma e esta en expoñente máximo do pensar actúa sobre o espírito corrompido e invadido puro , duro forte como un muro incapaz de sobressaltar .

pensar

Un líquido de imaxinación vertido , un derrame de

fascinación unha tolemia somerxida e profunda ela soporta amistosamente través de feixes de harmonía e un corpo de maxia invade e penetra o consciente inconsciente do mundo das aparencias velaquí vivir se fai a beleza dun puro respirar eo infinito se fai límite visible e expande entre palabras sentimentos e un actuar sen emendar o seu pensar provoque o pensar e imaxinar sempre imaxinando superiorize o estando , pensando e actuar para cambiar .

amizade

Crepuscular ao anoitecer ver todo a acontecer no refuxio lonxe do imaxinario inimigo , a batalla estaba atravesar unhas treguas , con tranquilidade , volvendo á tranquilidade , a noite estaba a caer , e eu comezaba a sentir ese toque ese sentir na pel suave a vontadee enerxía amizade sen idade o puro xesto de cariño máis forte que calquera paixón ou amor e calquera que sexa o niño só o Preme un polgar e basta imaxinar o que se sentía e pasaba a cadea de toda a enerxía .

aprender

Deslumbrado fascinado e co caldo entornado , de feito deberas macambúzio ou afrontado porén sentado , en alerta de estado , sen o mínimo do sentido do minimalismo velaquí roda pola cidade enteira , entón confundido ou mal comprendido non sei se estaba decidido porén todo nos fai sentidono momento do simple pracer de te escribir a solicitude non esixe , cando acontece permanece e esvanece todo o que sentiu e viu , con todo só ollar , ler e escribir interpretar , assimilar transportar e ensinando a aprender , velaí que crece o alento coa forza do vento ,e entón a desaparecer, voando 7 mares poisando o dito por devandito velaquí mergullaba

, ía aprofundava , todo o correo do teu amigo ese amigo indivisible e porén non visible era unha alerta , un pensamento do talento que voa corre , percorre e imaxina alí e non estandopero sempre presenciando volve nacer o que un día un cada un só pensa porque xa , hoxe , agora é futuro e o escrito duro do usufruto dun simple bafejar e sobre todo crear e imaxinar e volver recrear e volve ao seu lugar polo cal nunca saíra de alí , pero así acolá , xa está ollo para o reloxo de preferencia , puntual actual e feitos presenciados , son asistidos e nun orixinal sentimento , de pracer que vén co enternecer e o escurecemento tan normal tan banal , só e simplemente omadrugar e o espertar así como o escurecer e o acender da noite máxica e pragmaticamente era levitando e remando nun bote cun norte , un rumbo estridente e escintilante era ela , aquela nun só punto , con retorno e un mar tan difícil de imaxinar era inmenso e tremendo furia dos océanos ese para que se dirixe á viaxe clandestina sen acollida era a esfera cadrada dun triángulo revertido como unha pirámide dun sarcófago de espírito de alma impenetrable ... como un esquecido vivindo , pasando do web unha imaxe dunha folla que non seca, a irrigación para a pluma e a escrita do noso planeta cada antena , satélite ou simple fío que manteñen contacto co outro planeta e viaxamos como arvores en que nacen ramas e as flores do xardineiro que brillan o día son como un brillo noluar ía ocorrer e despois un salto , máis un pulo de ver un puto nacer e sobre todo velo crecer e aprender e aprehender o único que observa e transformado acto , que na lingua do neno é pel suave en supremacía dos fillos en relación aos pais e debido ensino do dúo convivencia de aprendizaxe observadora e dun aprender e saber como un xemelgo que teñen un par no que aprender é mutua moi miña e túa reto -te imos

crecer e sempre aprender saber e moito vivir .

Sinto un sufrir que me impide ver gustábame ser real con conduta sempre leal pero como un triste pallaso son falso sorriso , a alegría do interior non obedece ao exterior sinto un flotar que me fai saír do lugar normal sería viaxar e estar nun punto onde se dista da propia vista sinto un paso ancho abismal , fenómeno antinatural porén como selvático animal sente a ferocidade e con velocidade , arrinca estrangula e mata como unha forza innata o predestinasse ao fracaso no momento e en avance e nunha viaxe sen trazo queda aimaxe do revoltoso , odioso e deberas pecaminoso velaí unha xura no ceo á temperatura da altura , vén o fresco alegre e sereno malmequer que di para, florece e crece , ese ímpeto violento non pasa dun mal momento toda a ferocidade de ser culminada e mellorarde súpeto deixar que nada ou case nada o incomoda e ao máis puro ímpeto dille fai o ruído do aire e póñense te pensando , irei todo vencer sen temer , sen nunca aprender a non vivir coa trampa ese odio que posúes noné teu , no teu eu humano ves que boas accións te farán a estrela na terra ao caer o pano pido que toquen o piano pois teño un plan imos iremos partindo ao chegar nunca te impida te realizar e voa plana e sobrevoa a nube tempestuosa é unha condición multifactorial que nos fai en choiva dilacerante da terra e húmida fronte terrea serena a lectura parece unha conxectura unha arquitectura sen enxeñería na súa potencia , alude ao fantástico , ao inalcanzable realista , porque temos todos os poderes que cremos , sobre todo habíaun vidro contorno escuro pero en tons afumados absolutamente transparentes os valores son como as flores teñen de regalos constantemente e aquilo que é semente medra na mente ser diferente do xeito ao que todos temos instintos e ferocidade a propia alma de home

ademais da debida pozamáxica é o túnel vertixinoso no que se ve a entrada unha luz e cuxo final é o descarrilar dun pozo sen fondo todo o que temos de puro aprehendido e executado .

Velaquí, ninguén vencerá no seu mundo o túnel é o paso vive a luz da entrada e ilumina o teu camiño pois o que temos é a liña da vida e esta é para ser conducida .

Amor profundo amor sufrido foi sentido tamén esquecido no fondo medio perdido arrependido e vivido .

Máscara vivindo término como acabar e todo finalizar , velaquí por certo , nada tan seguro como o que non ter nada incerto inserido unha liña ínfima e continua dun límite que non deixa antever o infinito , tanto como as liñas temos dous puntoso nacer e o só infinitamente só a cara da morte vai chegando lentamente como dun vento todo o que se sentiu , acabou porque xamais viu outro rostro senón o fin a máscara do tenebroso .

lembranza

Por ti sufrín por ti sentín contigo amei contigo vivín nunca amei outra que beijei en ti vi en ti entrei o amor que sempre lembrarei sentín nunca tanto sufrindo máis nada querendo morrendo por ti a través de min por ti escribín por tanto que sufrín e nunca morrín e por ti xamais perdín só sentín .

Amante nun correcto instante parecía afastado un día só lonxe do amor de alguén xa amante .

reflexións

Á espera de algo nacer ao espello son eu e meu reflexo como é bo reflexionar só e non só a súa imaxe tamén esta simple reflexión sen espello foi transmitida .

Noite clara nunha noite escura tan clara como a madrugada en que cantos polo teu encanto se fan como o verdadeiro asubío do paxaro que voa e todos aspiran a liberdade .

escrita

Eu ... e o maior ben que podo ter un papel e unha irresistible pluma sobre todo aspiro só ao pensamento

Morte

Morrín !Si, foi o principio do fin o inicio do volta cara sen amargura , pero tamén sen tenrura era a viaxe feita sen imaxe , e sen coraxe contrapondo menor e maior era o momento de partir ou ir neste lugar , imaxinando todo e nadacando en cando partía , e ía ao fondo ao extremo que di non temo , nin tremo a viaxe ten regreso nese mundo inmerso na fondura da beleza que todo o que teño , é todo e de todo, nada quero , pois cando partirei nada levarei, foi isto que penso .

Abismo estou nun precipicio onde o abismo é o final .

Espera e el andaba así , desexando e querendo pulando , saltitando e fumando era camiñando sen percorrer destino a ansiedade varía coa idade aínda se viva sempre de xeito ansiosísimo esperando por algo , queremos sempre algo , todo en nós interponse como vontade propia involuntariamente.

escaleira

Senteime , equacionei , porén o resultado , non estaba preto do esperado , descendín a escaleira polo ascensor e entre luz e escuro e presione velaí que se manobra segundo propia vontade de aí que subiu e lentamente baixou nunca caendo .

sede

Dun trazo , unha intuición ou destrución , ese pensamento é fermoso un trago do cantil do frigorífico e traio ao lugar da sede e todo queda saciado e magnifico existencia .

Sen ganas de acabar , acabando así é en que ela vén escoito as palabras ademais vin ese aterrador como gañador unha vez máis non quero ir e por iso existo e fico lonxe

sol

O que foi pasar sentín polo amencer nun traxe entristecer que viña co anoitecer vivín , revivi e renasço son el o poderoso o sol .

Renacer na cortina de fume velaí que aí naza sen pergamiño do acontecemento velaí que era momentáneo e que o forxado se afasta e só basta para vivir unha vida por unha imaxe é simple consulta cada instante á súa imaxe e renasça

Ollar o perfume , o cheiro da demencia , loucura tortura do pensamento todo desvinculado sen parente , un orfo do corazón , a dor dun só amor por tantos outros que fere a mirada e mata o desexo ea saudade culminar só máis un instante , un momento benvida dese teu pensamento , probablemente todos existimos non só como imaxe virtuosa pero en función dunha aparencia ou estado a mente non morre no momento de toda a existencia física e de súpeto todo se apaga , ou poderá culminar .

vivir morrendo

Entre vivir ou morrer ?Ai !Perdón , isto pon -se?Obvio , quen nunca se matou ?Todos xa deixamos de vivir un

momento .Todos sen excepción como pracer funesto pensamos imos morrer e despois logo imos vivir é así, o contraditorio do ridículo

Leaver

Dear friend ... I write too far ... you were gone ... my little friend ... tonight my soul ... Cries for you!Take my heart a oportunidade ... please Forgive Me my friend ... my freedom ... lost away in heaven ... You were taken ... return'sa pleasure ... so quiet ... Silence , the half-way to who were Died ... forgiven ... last word ...

interrompido

Se en min evaporasse a miña alma , nada restaría ademais cascallos secretos , alleo á fantasía .Dunha subversión emerxida , flutúa a ociosidade de máis dun momento , particular .

ser

Un son , un cerna de boca , un toque suave , unha cor un só soñar para encantar nun só momento , único desesperado e inspirado dunha acutilância , sen distancia , sen límite o corte do sufoco , supera o imaxinario nese cadro Pinto sangue , redor avermellado e inflamado polo sentido , de non posuír un enigma , senón unha realidade , unha visión .Cando ao outro nos xuntamos e vemos como crer dun ollar aprobador e alentador dunha existencia , adulterada , invertida e espelhada .

De toda a mágoa que sinto que a alguén debo pertencer , sen temer a paixón , tolo , sen paixón e de pura alma dun nodo sen corrente , pero trezado , e unido , dun só sentido , dun querer e fin ter , eao final nada ser ...

ausencia

Se tocase e vise o teu mundo , quedaría imundo , sen un toque mudo de sensibilidade , de polo menos crer que alguén supera a miña realidade .A miña sinxela tristeza é como toda a felicidade atinxible canto inalcanzable .Por maxia , sen ironía de un día te digo , toca -me sente , como me miras e verás quen eu non son e que serei xunto a ti .Nun ardente fósforo queima a dor que en min encerra cando todo queimar .Nunca te tirei , de feito en ti direi que sofres porque nunca te deixei e saber que vos ameí e sempre vos amar ...

O vulto

Ámote máis veces que aquelas que o meu corazón poida bater ...

Eu expiro | ti inspiras | o mesmo aire | de amar

Son todas as cores para pintar o teu mundo ...

Por min , por ti e por quen gusta de min

un día

Plantaste unha raíz no meu corazón hoxe , esa árbore

Chama-se amor para unha vida xamais , pode ser arrancada pois vive dentro de min

transformador

Equilibrio de forzas relucentes que transforman a realidade .

Cadro eléctrico comanda as posicións e destinos da cadea universal .

luz solar

Ilumina as entrañas

Escuras da natureza terrestre .

Fonte luminosa cae como pingas no chan nesa fonte de vida e de iluminación.

faro

Busca incesantemente para xiratorio o movemento da anormalidade .

Electrocussões

Nervios ruidosos pestanejam con electrocussões cardíacas

.

ondas electromagnéticas

Van e volven os pensamentos ondulares arredor do círculo das ondas .

corrente eléctrica

Percorre me o corpo esta corrente que me leva ao circuíto das ondas

impulso eléctrico

Son abanado por impulsos que circulan de modo eléctrico

.

A luz da verdade

Brilla intensamente a verdade cando descuberta por impulso .

apagón

Calan -se as voces atormentadas polo sentimento luminoso do ser .

vela luminosa

Acende -se a dor

Acumulada da cera derretida .

portas eléctricas

Abren suavemente tocando , pero pechando -se sen tempo para abrirse .

Motos serra eléctrica

Corta coas raíces de odio vibrantes de enerxía escura .

electrocutado

Electrocutado en fume luminoso que borra a memoria .

turbulencias electromagnéticas

Fervilham nas mentes turbulentos electromagnetismos infinitos .

raio electrizante

Como un raio electrizante que paraliza a mente enerxética .

luces diabólicas

Cada ser posúe unha luz diabólica electrizante de intermitencias .

luz intermitente

Luces intermitentes asolan me

O paso da corrente ininterrompida .

luz opaca

Luces opacas iluminan seres mirabolantes na luz escura .

fíos eléctricos

Fíos eléctricos percorren me o corpo vibrante de enerxía .

10º circuío eléctrico

Subo e avance en dirección ao 10º circuío eléctrico e hai un fallo de enerxía incorruptible .

caída eléctrica

Caeu eléctrico sobre as palabras de extasia e de sensacións .

corte luminoso

Cortantes e luminosos ecos ,

Resplandecentes de luz agarran a voz que rompe .

escuridade relampejante

Relampeja escuros os seres andantes con orientación ocular .

fluorescencia

Florecen e caen que nin tronos en todas as direccións e sentidos .

" Ofusculência "

Lóstregos lancinantes ofuscam o pracer alleo de sensacións e de miradas .

Incandescências

Crúzanse se arcos profundos na túa alma que se suxeitan a electrodo - choque dinámicos e incandescentes .

Electrocutáveis

Como un laivo que me martela as incongruências dos sentimentos que apelan a unha luz forte e determinada .

ausencia crepuscular

Enrolo me suavemente nas luces agudas do meu ser ,
suavemente me deleito cun raio .

reminiscencias

Segundo absorto nun día luminoso , preparo -me para
saír das tebras e co poder da luz , distribuirei forza e
enerxía para toda a comunidade constelar .

luz ameazante

Ameazan esas luces convalescentes que nos atormentan e
deixan antever o perigo .

Luz de presenza

Esa luz que che acompaña en momentos bucólicos e
incapaz de a confrontar te intimida en segredo .

luz vermella

A luz vermella intensa e bloqueadora de nervios
aceleradores .

choque

Choque zarpaes e contaminadores de mentes sen
impulsos alastram -se .

Luz de compañía

Iluminado o que non se dá nin sente luz de compañía .

tronos

Tronos range e estilhaçam ruídos sedentos de pracer .

luz potente

Luces poderosas condenan vidas alleas á instrución por

vozes

raios

Como raios poderosos e lacerantes que cortan lazos imposibles de atar .

luz fosca

Encandearon a conciencia en que penetran voluminosos feixes de luz .

luz intensa

Intensamente se iluminan as brumas da luz negra

cósmica luminosa

Como un cosmos penetrante e profundo que alivia os esquecementos da alma .

Poder da luz

O poder curativo da luz iluminou -me os filamentos da razón no prepucio do desespero , estou lle grata .Esa luz encamiñouse me na dirección da corrente de extasia da vida cotiá , iluminou -me o futuro doentio e despropositado para entón si tronos abaten -se en min e relampeja como dinamita desposuído de pracer funesto .

Entón si curado pola luz e movemento dela curei -me e saín das entrañas calóricas de rigor e de precisión .Pero non sei se esa luz me iluminará o pasado pois temo que non teña ningunha luz que execute enerxía .De aí que hai dous polos , dous extremos de enerxía .E eu fun alcanzado pola positiva e curativa e non pola negra e asombrosa .Esa luz provén da claridade de emocións e racionalidade do solpor do inmediato e impulsivo , sen transición e opaco de sentidos , non sentimentos embutidos nin cravados .A luz é forte , é intensa e

queimará todo , cos seus raios en quen nela opuxer , xunta -te á luz , aos sentidos .

Deixará de haber enerxía e forza impulsiva , agarra o talento que tes e forza como un raio azul folla e ventilaste de sufocos non vividos e de pensamentos maliciosos e penetrantes que nos vitimam como sombras sen luz que as alimente .Quero así dicir que hai luz en ti e hai tronos , treboadas , enerxías e luz , esencialmente luz clara , e pura na súa forma máis primitiva o lume ese lume que nos cruza e nos alimenta e por veces nos queima , así é a vida feitude luces transitorias e opoñentes contra a propia razón ou sentido de enerxía que nos dea forza e vitalidade para aguantar os seus choques esbatidos e sen forza que se recriminan e atópanse en causas desculpas do seu compromiso , non hai luz sen enerxía e todo ten enerxía ,todo ten a súa luz e movemento e corrente , isto é o propio ser , que nos intimida e tantas veces nos confronta con acusacións estrañas que non entendemos porque non son dirimentes nin se atreven chocar con outra enerxía senón tentar borrar a súa luz , pero elaestá presente e como que se revela , infiltra -se nos sentidos da visión e móstranos a claridade do pensamento a través do silencio dos tempos , e como se cala endurecese a opinión e goza das incapacidades inglorias que outros transmiten a través de enerxías negativas ou positivas.Pero é un feito a luz do raio azul intimida , pero acolle naquela enerxía quen nel se quere transportar e isto á velocidade da luz , do inmediato , do segundo , da fracción , do momento , e agora é instantáneo de aí que non haberá cortes nocadro nin na conduta máis ridícula pois todos teñen dereito á enerxía , sexan elas de efecto positivo ou negativo .Xa o efecto dilacerante da faisca negra pasa no polo neutro de sensatez e transporta na tolemia da enerxía vibrante e sedento de pracer e de luminar , polo que aconsellamos

usa a túa propia enerxía para ser alcanzando pola luz e esbaterá un sorriso ardente como cinzas ,desposuídas de calor , pero frenética cando axitada .Doutro cuadrante temos o raio azul con pensamento imperturbábel de luces de árbore de Nadal e stressadas que nos conducen á distracción .O raio azul coñece o seu camiño , dirección , orientación e ten discernimento para enmarcar enerxías e fotóns , posibles curtos circuítos , pero vibrante e impulsivo viaxa sempre á velocidade non da luz pero do raio azul .É nesa transición de enerxía que se confrontan as enerxía pragmáticas non efusivas pero obstrutivas que nos impiden de vivir o instantáneo , o trono axita -se e prominentemente afecta a onda sonora que producen velocidades supersónicas pero non tan poderosas .Como confrontación directa e oprimida polas xentes luminosas engrosan as luces opacas que desvirtuam o que é real e parece irreal , pero hai luces ficticias tamén iso é o poder da luz da imaxinación .

raio azul

Enfurecido o raio azul invádeme selo resplandecente de enerxía que a brota nos poros sucios de prexuízos e intolerancias a que este raio azul vai acadar .

luz láser

Esta luz láser é penetrante e de xeito invisible penetra ata o non visible e imperceptible .É unha luz vidente e mestra nas suposicións e encrucilladas alleas ao propio vidente .Imperceptible e inócua provoca a través do seu feixe unha succión de pensamentos e ideas preconcebidas con veneno ao propio veneno eo seu antídoto .

Luz de faiado

Ese fume traspasa a luz da mente encuberta de trapos de

memorias desfeitas en cabezas soltas de dirección e acción , acción esa motora que arrefece o rango do pensamento frenético de lentitude e massificador amente descoordinado .Penetrante no ocio do momento entusiasmo -se e distribúese polas luces cerebrais e excitantes en estímulos de corrente eléctrica deambulante .

Lembranzas esas que quedan a iluminar o faiado para sempre e uns están sempre aberto ou pechado en baús .

lóstrego

Quenta e escurece e pasa a ser inmóbil e silencioso , pero range e ruído cando pasa é ofegante e avassalador que contaxia a rabia de vivir e estar presente entre outras luces e iluminaciones ou incluso simples escuridade pasaxeira senón marcante de suspiros e que rompe os silencios máis electrizantes .Ese lóstrego que che borra a conciencia marcada pola emisión de xemidos elocuentes e que precipitan a acción negligenciador de sentido de oportunidade de estar inmóbil no momento en que caín outro lóstrego nese mundo .Cinzas de luz esas cinzas que che marcan de calor a ferros bravios e fortes só dunha golpeada están contaminados polas cinzas de luz do pasado e do futuro omnipresente que non esqueces e que che rebeldía .Corta -te o impulso do momento e propágase lentamente dilacerante e efusivamente dicindo -te controla -te , e che arremessa para dentro dun pozo de luz que se afoga na memoria das palabras incontinentes e que derrama a súa sede de luz .En polvorosa están as cinzas ardentes dun corpo magnético que asubía e pestaneja no teu corazón ardente de desexo de algo , viril e másculo ou feminino e sensual , esa dobre

personaxe afronta -te como unha dobre personalidade que non cede nin para un lado nin para outro .Esas cinzas de luz quentan o sombrío e o frívolo e teñen no seu calor a protección das choivas devoradas e que se alastran polos continentes e espazo intemporal .

Á luz do pracer

Esa luz que nos invade e nos regala de luxosos discernimentos e lévanos aos numerosos praceres deprimentes e da ansiedade da química do pracer sedentario , pero non encrostado senón impreso nas caras inxenuas de pracer alleo que iluminan o ser ou do sentir ou da emoción.Emoción esa que sente pracer mirabolante e resplandecente e alivia as contraccións sentidas polo exceso de pracer , exceso ese que nos redirecciona a outros sentidos e praceres .En canto á luz do pracer desenvólvese e aliméntase de vicio que non recúa e non oscila e embate en cabelos tolos de pracer da negación .

luz hipnótica

Apalpadelas sentidas na cara hipnótica da luz presenciam sentimentos que deixan antever o desexo do vicio desa luz que nos leva a dinamizar e crendo que hai luz .Por ela somos levados sen crédito e sen débitos , estancado como a vida hipnótica de seres transcendente que se viciam en fontes de pracer hipnóticos .Vicios eses que deliram polos cabelos e cellas cargadas de pudor e ocio .Transcendente esa luz que nos leva a novos retos iguais en pensamento diferentes en reacción , reaccións esas desmedidas e puras que afrontan o puro desexo de ter a luz , no seu poder para ser alimentado por ela e conducido polas pedras soltas que se xuntan como barro encalefacción .

luz intensa

Intensamente esa luz divídese entre corpos alienados de movemento e oscila entre dous camiños fáciles de iluminar , pero sen ningunha corrente eléctrica , é autosuficiente e subsiste na amargura e no desalento da hipnose sistemática que nos alimenta e desenvolve .Pero conscientemente é unha luz tan intensa que se apaga e auto transmite poderes mesmo borrada .

tronos psicadélicos

Psicadélicos entrecruzan -se no ruído dos bravos tronos que soportan e potencian a anormalidade que provén do feito de sermos cubertos por esta trovoa- da psicadélica .Pois ben aquí se irradia luz coherente , sen potencias ou escalas , iso sería só un pretexto para a anormalidade do trono negro , que se enjaula e grunhe nos sentidos máis estraños e profundos de absorvência da razón porque se apaga , range e desprázase sesen o mínimo de secretismos aparentemente mundo de luces psicadélicas aflixen quen nel se quere despistar , ou gozar de praceres graduados preconceituosos tingidas polas cores oblicuas estancadas , sen ganas de creación ou de mera indulxencia .Imbuído do espírito dos fragmentos do pensamento , de feito fragmentados están todos os que imaxinan outro mundo , distante de perturbacións , que nos irritan como cando coçamos o ollo , ou simplemente pestanejamos .Ese movemento alienado doutro movemento , incandesce e pulveriza as mentes distantes e alheado ao simple feito do que é ser movido ou axitado .O trono é psicodélico e escorrenta espíritos , sen que se manifesten , como non existen, é unha realidade paralela de rumores e intransigências como o bicho Papa , e aquí ninguén se alimenta de personalidades bizarras e cognomes da preexistência aínda que non exista de feito

.De aí que todo o que é irreal ten historia intemporal , pero ten , calquera cousa , ten medo , medo ese nos deporta nun horizonte de 5 dimensións , polígonas e lineares , pero non susceptibles ou sequera susceptibles de calquera trazo , trazo ese que representa os hemisferios do pensamento transcendente e apoteótico .Non florece nin medra nos filamentos da razón abstracta ideas , nacen si impulsos de personaxes xa vistas , e decoradas , movementos de imitación e adecuación ao instante , pero todo consciencializado e minimamente calculado .Sen cálculos o trono é real e imprevisible de aí que sexa dunha xenuína espontaneidade que é absurdo pensar en calquera outra fonte de enerxía psicadélica .Range e moem as cabezas de outrora e xa desvanecestes en follas amarelas e comidas polos bibliófagos , e sen ningún perseveranza intimidan os obsoletos da memoria e do feito e contrafeito á súa medida .Rodeados de aparellos de medida, congratulam -se os rotulantes abexins e rin -se os tronos da Abissínia .Á luz do pasado exhortan a aqueles que viven á luz do pasado , estes moribundos do alén invaden corpos celestes no destacado feito de pasar , do inmediato .Pero todo son cuestións luminosas , de luces máis intensas ou menos , pero son radiacións enerxéticas que non son compatibles co pasado , nin mesmo do momento anterior .Luces pasadas emiten tanto radiacións nefastas que porén non ofuscan calquera luz luminosa e radiante que se queira acender a calquera instante , impulso ou momento .Pois o pasado crúzase co presente , o instante , o impulso , segundo ou fracción , pero non inflúe na súa corrente enerxética nin a súa luminosidade .Estamos polo tanto sempre a tempo da luz poderosa e límpida de corrente de extasia que corta o vento na cara praceres ata aí desposuídos de intencións de movementos xiratorios arredor do pracer de facer luz

ou ser iluminado , pois o que conta é certo é a potencia
ouvoltaxe da intensa corrente que desencadea o impulso
eléctrico que a través do simple ollar transmite á luz do
seu pasado , luz menos intensa , radiacións de vidas
pasadas , pero que non norteiam o principio de luz
desencadeado do movemento do impulso da luz sen
máscara , vivido dosegundo , do instantáneo ,
simplemente un simple clic e listo fixo -se luz no ollar
folla e perigoso e queima miradas de envexa e odio que
simplemente rastexaren arredor de luces do pasado e se
agarran a corpos celeste con radiacións .Pois ben
radiacións son radiacións e iso é contaminación , de aí
que nada máis forte que acender a luz no momento , en
todo momento con toda a cadea sen radiacións , pois
ningunha luz é máis forte que outra , é mesmo unha
cuestión de radiacións, e non me veñan con estas de
luces inatas pois cada un ten a súa luz pura , sedento de
vontade e imaxinación e pura enerxía de
desenvolvemento e creación .Maxia luminosa que ten
cores na súa luz , reflectida en tons de amarelo de sol ,
enerxético .De feito non hai moita luz , existe só focos de
existencia residual e equilibrada de objectivar o que non é
passíbel de visionamento .Polo tanto non existe , non é
real , é froito do raio potente que nos alude a concienciar
.Pero raios o que é a conciencia ?O que é realmente
consciente ou inconsciente velaí unha barreira que non é
passíbel de materializar por moito sentido que faga e que
se entenda que todos nos diriximos ao instante .Esa
decadencia de materializar barreira preconcebidas e dinse
se correntes intransponíbeis cando no feito non hai
barreiras no real .Todo iso é imaxinario e real ou irreal
todos vivimos nesa mesma cadea de ilusións , de sede
doutros espíritos que non nos afecta en realidade xa
existe , ou de feito non existe ningún barreira entre o

desexo ea luz do inconsciente sempre presente no consciente e que reservas - mos só para nós porque pensamos nas correntes , pero aquí tamén non hai correntes ou impulsos , existen si imaxinarios de criaturas celestes aeroespaciais que viven conforme se di á luz do pasado , por maioría esa que deliberou que a luz tiña que ter potenciaou medida , pero unha vez máis quen son eles para interferir na luz , na luz non se toca obsérvase a luz e queda -se a ollar ata ela borrar .

luz natural

Nada máis natural que esa luz clara e natural , xa que é natural que se conforme .Conformidades , adversidades , conflitos , meras indulxencias que serven de acumulador de actitudes e problemáticas conscientes pero non tan profundas pois son naturais .Entre natural e luz non hai mínimo choque de aí que o natural implica connosco e fainos sentir á ganas e tranquilos , pois todo é normal e natural .Aire , alegría natural que nos rodea , ese que bate e foxe e sobre todo toca , toque amable para quen aprecia bafaradas de lixeireza .

Luz de enerxía nuclear

Orixe potente de enerxía irradia connosco transformacións , mutacións psicolóxicas , que nos consideremos entón afectados por esa potencia nuclear .Esa luz vibrante de enerxía crece ó impacto luminoso do ser transcendente de mutacións e que en realidade non as sofre pero como que un pavón infiltra -se nos impulsos apreendi- dos e que nos levan ao acto .Impulso ese dinámico e límpido de radiacións explosivas .De aí que teremos o expoñente máximo na súa forza de enerxía , serán axentes nucleares que corrixen e desmoranam a luz imposible de desequilibrar pois ela é o expoñente máximo

da forza da transformación .E nada máis forte que transformar , ese cambio que nos eleva e nos potencian en relación a radiacións .

lucos psicotrópicas

Como por maxia ou harmonía elas púsanse e flotan e baten ás esas lucos psicotrópicas que nos fascina e trocan a realidade que se quere como un bo desexo pero auspicia -se por un mal agoiro cando volvemos dese mundo , onde como máquina do tempo nos afastada dimensión real e nos transporta a un mundo de fantasía , irreal ou praceres .De aí que exista unha terceira dimensión de actividade sensorial e enerxía escura cando visionada desde a perspectiva de outros tolos por realidade nefasta á osixenación e flúen as lucos psicotrópicas que gañan terreo en varias perspectivas e dimensións voluptuosas e que se esmeram aqueles que se reteñen en episodios esporádicos .Nada oposicións entre mundo ou lucos ou realidades pois a propia natureza son as lucos .

trono

Como que unha brecha amarga e brillante , enfurece o trono que alimenta a terra dos sobreviventes da luz amórfica e transparente .Refuxiados en corpos celestes da amargura eles botan rabia imparable potenciada por esa lava de luz e de poder .Queima e alimenta a luz do ser que se deixa invadir por eses nefastos apagóns na escuridade ausente de luz e de poder subserviente e que se deixa acalorar polo magma do trono enerxético e potencia a felicidade da luz .Felicidade da luz en feixes luminosos de seres incharacterísticos do ser .

Xerador

Amor xerador , ou xerador do amor!

O que alimenta ese desexo carnal non virtual , e ese enlace emotivo de bico transparente e sedento de algo vital para o desenvolvemento de enerxías de lazos emotivos e eléctricos .Este xerador alimenta egos e personalidades con ocultas caras na representación diaria como na toma do almorzo , ou da cea , ou da auga que alimenta a enerxía do día a día.Sen máscaras ou pensamentos dilacerantes , enquadramo connosco en realidade a enerxía do amor ou o amor da enerxía electrizante e folla de miradas penetrantes e representativos do amar e da soidade que se vive alimentada por un cabo que nunca se apaga , unha enerxía incorruptible , pero verdadeira , sempre!Sempre electrizante a mirada sedento de desexo e de paciencia inventada pola monotonía dos días e das caras oblicuas que nada representan nese medio eléctrico , son fíos soltos .Aventura -te á imaxinación do motor innato e recorrido de realidades pero con afogo do contacto instantáneo .Contacto imprescindible á vida motora , motor ese da realidade do consenso do estar e de non estar presente , senón alheado doutras realidades case imperceptibles ao desexo do consciente , pero está aí ! Está aí presente sempre no sentido de oportunidade do inmediato , tanto os medios non poden ser acuosos senón escorregas nos pensamentos do xerador de amor de medios e de recursos dispoñibles ;canto ao amor xerador está sempre conectado e á espreita de calquera outro medio non virtual e controlado con ese propio ser do condescender , non pode entón alien -se do pracer que xera , e prolifera nesas caras sempre presentes do anaco de alma que sempre quixeches abafar.Pois non se pode alienar calquera anaco de enerxía , pois a enerxía é unha e multicultural no seu sentido de satisfacción ,

satisfacción que desenvolve varias realidades , pois somos virtuais imaxinarios , só na presenza doutros ou no propio espello escondemos a nova enerxía reguladora do espírito da enerxía dos neutróns , que son eses os verdadeiros animais de luz .Dragóns luminosos poden acender -se!

corrente eléctrica

Esa corrente que nos percorre e nos revitaliza diariamente dá-nos forza e mímica de seres relucentes e andantes , si!Andantes pois nela pode estar a forza da luz ou da opresión enfermiza e convalescente que se afronta coa realidade dualista e opresora .Non te abatas sobre esta cadea de polos negativos que se incorporan nas dores profundas subconsciente e redutoras da personalidade crítica e negativista , aliméntase te si da positividade e realidade transcendente de químicas e anti químicas de circuitos alimentos do espírito da innovación e realización , realización esa que é persoal e intransferible como alimentos de corridas frenéticas ao pracer ningún , pero que arrastra a mente para as ondas magnéticas do pensamento e da transmisión deste .A transmisión de pensamentos é real e magnetizadora e desenvolve circuitos que ninguén pode negar e eses circuitos posúen cadea que se alastra no aire intemporal das sensacións e praceres oprimidos , pois somos todos á partida betabloqueadores de enerxías exterior pero que potencian a nosa sede de vivir .Estes impulsos afectan tanto o noso raciocinio e por veces acontecen ou desenvolven conflitos no pensamento , pero que poden traer a felicidade eléctrica , que coa excitación das portas nos levará á realidade externa .

luz azul

Desencadeado de emocións fortes a luz azul atravesa pontes e escaleiras e infiltra -se no poder dos sentimentos de que se alimenta e desenvolve ese potencial espirituoso .Acolle con seus feixes ultra sensibles a beleza da transparencia da amizade elocuente que desexa algo máis azul , máis forte , máis intenso , e desenvolve en nós constelacións con ramificacións profundas de sentir e de estar alienados nesa onda hertziana .Ese poder afecta mentes oblicuas desposuídas de sensación de vivir en tons de azul , azul-turquesa que afecta a amizade profunda e duradeira , el transporta en si feixes máxicos de tolemia e pracer amantes da beleza rara e azul tonificante .Nos filamentos da intensidade crepuscular ela desenvólvese e transmite enerxía acolledora e protectora de males e praceres con ago- nia e silencio , non , non é unha máscara que nos ilude e nos alude ao pensamento abstracto , é si unha luz azul forte e intensificadorade pracer real e imaxinario , pero que afecta e afecta sempre quen nela transportar e ir sen límites para a amizade intrínseca e duradeira .Ela namórase e como que desposuída de razón pero que serve de alimento á emoción , vén e trae delicias de pracer e luxuria , ese pracer é calórico e invade todo e é un frenesí de excitación con esa luz azul que se deita e enrola abrochado acumular de enerxías que se baleiran co tempo pero que non desaparecen no futuro presente , é dicir está sempre presente esa luz protectora que non nos deixa evolucionar a nivel de pracer luminoso imparabile .

cable eléctrico

Corrente vibrante de ansiedade , percorre corpos a través de cables eléctricos alimentos de esperanza e de algo novo e abraiante que nos deixa estáticos de movementos pero con pensamento acelerado e ansioso .Paralizado de

movemento , sobe a tensión que nos enmarca na realidade e con movementos controlados e medidos descendemos as escaleiras do pensamento onde nos une uns a outros .É nesta escaleira de pensamentos que categorizamos comportamentos , caras e movementos e nos enquadramos na baixada e subida dos momentos da vida , a luz alimenta a escaleira mecánica que sen parada te leva á tolemia da realidade que entrar no sec .Xxi , enerxías , maxias , fantasías , todo con aparentes harmonías , pero coidado cos chanzos , non todos van pola escaleira mecánica da vida , hai seres que soben chanzos que se elevan e sobre todo alguén os apoia , será iso suficiente ou será unha cuestión de equilibrio .Equilibrio de forzas é fundamental ao equilibrio de movementos e de baixadas e subidas ao nivel de cada ser , pero non todos merecen que Descendamos ou que nos apoiem na subida , o esforzo e a perseveranza é fundamental , elévase te entón ao espírito do sacrificio ,sen lesións ou paradas e ela te levará á luz do ser pensante .Sen equilibrios de forzas exteriores que poden ceder , os chanzos son sólidos e alimentados por cables de esperanza chegarás ao cable eléctrico máis importante o ciclo da vida , esa enerxía que alimenta a terra .

luz efervescente

Cae e efervesce , diluír -se e expande -se en ramificacións de luz dun desexo inconquistábel , pois é ilusión como todos os ollares efervescentes de luz que despois se desmoronan momento para afrontar a realidade externa .Dotados malicias e contrafeitos episodios esporádicos de tolemia de desexo efervescente como o amor que se expande e contamina , ocupa todo pensamentos e déixase dominar e ser dominador , iso é o intercambio de enerxía revitalizadora , a efervescencia que caluga

apágase, o contido luminoso está aí .

ceo iluminado

Nada máis forte que o desexo en alcanzar o perfecto equilibrio do ceo iluminado , pois son as estrelas que lle dan vida e moven pensamentos e ideas ou feito , do desexo ao concreto .Nada máis fermoso que o ceo iluminado por enerxías constelares que apelan a unha constante interacción entre as estrelas , e o poder das estrelas é único , como digo nada máis forte que unha alma co ceo iluminado de vontade e desexo de cambio e interacción e toquede estrelas magnetizam pensamentos .

Fuga de enerxía

Asústame como as enerxías esvaeecen en fume sen chama , é dicir non querer interpretar a realidade costa mica .Fico decepcionado cando enerxías vitais suprímense por acomodación e cristalización de senti- mentos é sen dúbida unha máscara do políticamente correcto .Ó alma de pura enerxía transfórmase te nunha maxia e sobrevoa as mentes que non teñen corrente impulsiva da verdade dos feitos e da constante mutación das cousas , o cambio son etapas e ciclos por que todos pasan e desenvolven , pero nunca no camiño do medo eda sofrido dos sentimentos .Libérase te e expande -te e sobre todo sofre a mutación da vida , ese cambio que nos impulsa .

Luz da vida

Mergulláronse as paixóns de tolemia .Por que, instintivamente amamos e queremos ser amados paixóns e desilusións abren camiño a varias ilusións .Iluso e apaixonado me foco e concentrar en toda a metodoloxía do amar de verdade , isto traspasa calquera falsidade .Nu no campo de acción do ser amado estamos ante a

verdadeira identidade do ser , por tanto ser amado esixe de nós unha profunda conciencia do porqué de sermos amados e con todo existe unha dicotomía necesaria de bo agrado corresponder e amarmos tamén , esta dialéctica presume-seque $1 + 1 = 1$, cando lóxicamente ninguén consegue gozar de nada .Polo tanto lóxicamente $1 + 1 = 2$, correcto , pero a conduta non será produtora se o resultado non é o empate técnico das actitudes e valores e comportamento en xeral , de aí que entón haxa unha posición una no medio da vida amorosa .Entendido e será esa realidade única fonte de pracer , ou o ser individualista quere outra acción , enténdase se acción como a verdadeira liberdade .Pois ben , non vivín o suficiente para superar os seguintes pasos , lóxicas ou ilógicas quedará ao criterio de varios de vós , non quero ter a certeza absoluta , de aí que imaxino que me burro de cando en vez , e hoxe en día é difícil haber burrospropriadamente ditos , existen si os burros artificiais , que enganan , pero quen verdadeira- mente se pon por veces neste papel , saquen as vosas propias conclusións .Non estou aquí para iso , de feito sobre tolemias teño temores , e actitudes que non cometo , visto que o tolo só o é en certas circunstancias e cando xulgado por os demais , é dicir depende moitas veces do " habitat " .Desviando un pouco deste razoamento quero entón dicir que son tolo , asumo que me gustou de varias persoas e de aí , que nunca estamos cubertos , queremos máis amor e máis e máis ... por que tanta ambición amorosa , como puxen a cuestión .Retiro dicindo o seguinte , todos somos libres de cometer loucuras namorado , somos vulnerables e moitas veces manipulados .Queremos crer que é verdade que amamos , por que, porque fomos amados , ese sentimento que esperta cariño e despoleta a sabedoría da vida , o acto de amar e transmitir ese amor

de xeito claro e espontánea , dicindo quero porque teño o dereito de ser amado, pois entón amen -se e dean luz á vida a través dun esforzo uno e sentido nun camiño sen bágoas ou dores .Gocen dun marabilloso ser que vos regala a enerxía máxima progenitora .A luz reproduce -se en feixes que iluminan o propio sistema solar , crean .Nunca nun horizonte afastado se capta a luz do amor , xa que propágase polo contacto , estimulen esas enerxías revitalizadoras .E fagan crecer a ecuación e sexa $1 + 1 + 1 + 1 + \dots = \text{máis infinito}$.Pois ben no campo amoroso hai forzas magnéticas , forza sedutora e atrae o desexo de coñecer , e satisfacer o desexo ou simplemente gozar .

asociacións enerxéticas

Luz: calor : sol : poder: segregación : saliva : bico :
compartir : sentimento : alegría : festa : aniversario :
anos: idade : vellez : paciencia : perseveranza :
conquista : sacrificio : dor : cura : médico : saúde:
vitalidade : enerxía:potencia : impotencia : frustración :
sufrimento : caída : vertixes : tonto : doido : maluco :
hospital : internamento : privación : desexo : vontade :
querer : vencer : conquistar : batalla: guerra: morte:
perda : desaparición : ausencia : soidade : pensamento
:creación: invención : mentira : crueldade : inmoral :
castigo : castigo : repreensión : multa : vixía : protección:
seguridade : estabilidade : equilibrio: desequilibrio :
anormal : enfermidade : psiquiatría : axuda : terapéutica
: clínica : inxección : enfermeiro : morfina : drogas
:ilusión : desilusión : ansiedade : nerviosismo : tensión :
loita : loita : loitador : gañador : carreira : competición :
adrenalina : medo : medo : dubida : interrogación :
cuestión: resposta: pregunta: curiosidade , interese
;satisfacción : pracer : orgasmo : sensación : conciencia :
responsabilización : culpa : culpable : inocente : libre:

liberdade: xustiza : honestidade : verdade: sinceridade :
transparencia : invisible : irreal : inexistente :
imaxinación : creatividade : soño: sono : descanso :
tranquilidade :tranquilo : parado : stop : sinal : símbolo :
deseño : lápiz : goma : pneumático : estrada : viaxe:
transporte: tren : liña : agulla : alfinete : costura :
operación : intervención : cambio: transición : etapa:
escalonamento : clasificación: indexación :termos :
palabras: frases: dialogo : comunicación: expresión:
demostración : presentación : introducción : preámbulo :
introito : libro: folla : árbore : natureza: vento : aire:
mar: lume: terra: sistema solar : enerxía: luz: poder:
raioazul :)

enerxía revitalizacións

Vive a insatisfacción con satisfacción

Luz da prosperidade

Son todas as cores para pintar o teu mundo

luz paralisante

Algo nos fará parar se non queremos seguir , pero por que parar se é acción que se desenvolve e xera emocións , sensacións e estímulos , por que cando alguén nos responde e reacciona , acción meus amigos , paciencia e intelixencia para entender o outro ser confronta- dores .Velaí a cuestión por liberar enerxías que nos paralizan como se fóssemos nenos sen resposta .Coraxe meus caros a palabra é unha orde de ser xulgada e quen será o xuíz da razón , quen será normal e anormal ... ninguén!Todos temos fe e teño fe en quen ten fe dade que subsista a dúbida do querer e do desexo omnisciente e presente , senón como unha arpa que alude e ilude transmite sons de serea con ecos alucinatórios .Nada máis que relaxarse

e escoitar temos 2 orellas e unha boca para ouvirmos o dobre do que falamos e o silencio é acción e non inxenuidade ou descontrol , poucos resisten ao silencio has - de probar pode incluso ser atormentador pero responderá a moitas cuestións subxectivase sociable silencio é mudo pero pode funcionar como arma perfecta aos incontroláveis desexosos de impulsividade e desexo por iso calma te e escoita escoita o silencio que hai en ti !

Un día fose un raio

Un día fose un raio , sería destrutor , asustado , ruidoso , implacable ou sería luminoso , fermoso , radiante e enerxético ... Cada raio ten como os seres humanos de diferentes características , modos de acción diferentes, luz diferente , é dicir cada raio /ser único e exclusivo .Pois ben se un día fose un raio mínimo era orixinal .Cada raio ten a forma de acción , como nas persoas en calquera momento xorde esa acción en fraccións de momentos .Teremos nós acción sobre o raio / ser , púidose se cambiar a súa dirección e destino .En relación a destinos e por primeira vez vou invocar o nome de Deus , un certo día xurdiu ter unha conversa de crenzas e fe con un seguidor do alcorão que me contou a seguinte historia que paso a describir : pasan -te un dato de xogo paraas mans e pides vehemente a deus que te saia a puntuación máxima e saíu -cha mínima .Meus caros a historia resume -se mais quen ao final lanzou o dato ?Pero tirando esta historia quero dicirvos que temos acción e temos raio / ser que actúa co medio e cada un lanza o dato coa súa enerxía / forma / comportamento .

Ensinanzas dun pai diplomado na luz da vida

Gracias a meu pai este contribución aos meus ensinamentos tamén ... un pouco de todo ... é así que nos formamos

... cando estamos atentos á vida ... Ao que nos rodea ...
con sensibilidade para todo

luz reflexiva

Reflexiono logo estou tolo

mañá luminosa

Como é bo así espertar no meu mundo , co canario cantando , o peixe a nadar e a árbore a osixenar .Presento vos os meus cómplices : o canario pintas que encanta co seu canto .O peixe smartie que nada e desliza sobre a auga .E o bonsai amazonas que respira e inspira .Ademais deste tres seres relucentes e inspiradores do meu mundo , detenho un globo do mundo baixo a fiestra que totalizar o mundo como era hai 20 anos, só a modo de exemplo existía aínda a unión das rep .Socialistas soviéticas .Posúo aínda dúas rosas do deserto , as dúas compostas polo tempo en gran de area do deserto que me fan idealizar un globo unido , baixo o globo están estas rosas unha na súa cor orixinal que para min significa perseveranza e outra pintada en tons verdes fortes quesimboliza a min a esperanza .Neste meu mundo escribo , imaxino , e síntome como que imperturbábel .Nun perfecto ambiente quente e coa mañá luminosa escribo para algunha alma amorosa que aquí queira imaxinar a rosa da unión fraterna .

200 días co " vulgar" filipe moura

Espertei nunha realidade diferente do habitual e explorar campos da escritura a través deste libro ía ampliar o meu ser .

Reflexiono sobre a forma de transmisión do pensamento e igualo -o a unha luz e ao seu poder .

Como todos nós pensamos sobre varias perspectivas hai que seguir unha corrente .

A alma ten momentos de perturbación .O modo como nos miramos non sempre é inxenuo .

A enerxía expande-se .Mentes perturbadas con malas condutas quedan perpetuados .

As voces en unísono soan máis alto que unha voz .

As palabras son unha arte de expresión .

A partir deste momento haberá inspiración .O bater do corazón ten o seu ritmo que se expande polas veas .

A represión faise pola calada .

Todo ten o seu q .Todos pensamos no mal .As veces fannos calar .

Todos pensamos .As lembranzas non sempre están presentes .

Non pratiques o odio pois é malo .Non todos tempos a oportunidade no tempo certo .

As veces só sufrimos porque deixamos .Todos temos a liberdade de expresión .

Nada máis honesto que a verdade .Teño varias formas de expresión .

Estar ben é ter equilibrio .

O equilibrio é un ciclo de rutinas .Estar nervioso é un desequilibrio .A xente quere comentar.

Todos temos pureza .O sol é fonte de enerxía .

O amor universal xera compaixón .O anormal é non pasar nada .Todos esquecemos cando queremos .Sempre hai

varias perspectivas .Moitas ideas poucas conviccións .

Hai cousas irremediáveis .Todos están suxeitos á inxustiza .

O amor é fonte de pracer .

Sempre soa e protexido .Hai xente que non lle gusta de pensar.

A conciencia é unha lanterna que nos aclara .

Todos temos vicios .As veces temos medos .Todos dicimos asneiras .Non escribo para ninguén .

Todos temos algo que non queremos recordar pero é bo saber cando estamos tristes e admitín-lo sempre e non ocultar nada .

Todos temos vulnerabilidades .Todos sentimos o pracer de algo .

Cando a oportunidade espreita ábrelle a porta .Existe sente unha sensación en relación ao outro .Ninguén é de ninguén e por iso todos teñen o de direi- to de brillar .

A amizade é sempre un bo principio correo outro eu .

Segue o teu instinto do que ves de positivo .

Todos podemos ser amados e amar - mos o amor é xerador de luz .

Cando somos amados debemos respectar ese sentimento .

Amen -se e aumenten a taxa de natalidade .Sempre coas palabras en xogos de encrucilladas .

reflexionar !Captar é aprender !Percibir é realizar !
Realizar o eu!

Eu son , ti es , é , somos , son !Somos todos eu!

E eu somos eles!E somos nós!

E ao final quen somos nós?Somos porque existimos !

Existimos porque fomos creados !

Creación a través do deseño !Luz de vida!

Luz de creación !Imaxinación e realidade!

Dualismo entre o que desexamos e que é de feito !Feitos
que son interpretación da realidade!

Realidade que nos rodea !Hábitat onde fomos creados !
Medio que nos transforma !Transformación / mutación !
Innovación e cambio !Cambio ciclos etapas !Fases de
transición !

Transición barreiras !

Superar ciclos e traspasar dificultades !

Dificultades creadas e imaxinarias ou realidade!

Dificultades / problemas interacción entre o subconsciente
e consciente !

Consciente e realización !Inconsciente e proxección !
Proxección do eu!

Existencia !

Eu existo logo nós existimos !Somos un eu!

Un mundo !

Un mundo , nun eu transformado en nós!Nós actuamos sobre ese mundo e sobre eles nós!

Eu actuo baixo parte de vós !

Vós actuais sobre eles !

Son o mundo!

Mundo de seres !

Seres , que son ou non!Vivos ou inanimados !Producen luz captan luz!Luz enerxía!

Enerxía poder!Poder é desexo !Desexo é querer !Querer é real !

Todos conseguimos acadar o real!Real é os feitos e comportamentos !Comportamentos son acción !

Acción é resposta ao mundo!Mundo en acción é transformación !Transformación é modificación !

Cambiar é real!Cambio é un desexo permanente ! Permanentemente estamos no encalce dun desexo !

Desexos poden ser oprimidos !Non todo o que desexamos hai no mundo!Insatisfacción !

Polo que non podemos ter e non existe !Inexistencia irreal !Pensamento non factual !Non factual non atinxible !Non atinxible desesperación !Desesperación sufrimento !

Sufrimento polo que non existe !

O que non existe atrae o desexo !

Se desexamos que non existe !Non imos alcanzar felicidade !Felicidade realización de desexos !

Infelicidade irrealizaçã dos desexos non alcanzabades !

Non alcançável !

Produce depresión !

Depresión estado psicolóxico do que non se realiza .

Non realizado , non factual irreal !

No mundo hai feitos irrealis que existen !Forzas e feitos que se presumen como mundo que non está ao alcance !

Non está alcançável é espiritual !Espiritual é unha forma de sentir o que !Todos vivimos con espírito !Espírito / predisposición

Motivación algo que nos impulsa !

Impulsión para o acto !

Acción sobre outros!Acto , acción !

Outros eles , eles eu!Eu vs eles (mundo) !Mundo social!

Aprendizaxe de comportamentos !Aprehensión de coñecementos !Coñecemento dos feitos reais!Arma do saber o coñecemento !Transmisión do coñecemento ! Entre eu eles nós mundo!Coñecer o mundo é estar nel!

Nós eles somos o mundo do coñecemento !

Todos temos algún coñecemento !

Compartir o coñecemento é aprender !

Aprender é convivir !Convivir é comunicar !Informar é relacionar !Relación é interactuar !

Interactuar é actuar sobre o mundo !

Actuar sobre o mundo é converter !Transformar o mundo

a través do coñecemento é evolución !

Evolucionar é ser coñecedor !

Coñecer é saber transformar !Transformar o coñecemento nun mundo !Multicultural de sabedorías !

Sabedorías infinitas !

Infinito inalcanzable !

Ser sabio é utópico !Utópico é un desexo de alcanzar !
Vontade!

Vontade é forza interior!

Forza interior é o eu!O eu transforma o mundo!

O mundo é transformado por eles .Son mundo en transformación !

Quen converte o mundo somos nós!A través da razón !
Razón xustiza !

Xustiza igualdade de dereitos !Dereitos só por seremos o eu!Deber ante eles!

Debemos ser xustos para o mundo !

Actuar con conciencia e na base do real!

Actuar con conciencia con feitos irrealis !

Feitos irrealis imaxinación

Imaxinación creación !O que non existe crea -se!Creación poder da imaxinación!Poder crear é ser libre!Liberdade é coñecer !Coñecer é interpretar !

Interpretar é asumir !Asumir é compromiso!Compromiso é pacto !Pacto é xura !

Xura é lealdade !
Lealdade é verdade!
Certo é una !
Uno son eu!
Somos un único mundo!
Somos eles nós vós .Seres .
Crecer é ser .Ser é existir .
Existir é un feito real .
É realidade que existimos e somos o mundo!
Mundo de seres vivos e inanimados !
O mundo transforma -se polo eu e por vós e por eles .
O mundo está en evolución !
Evolucionar é ser máis coñecedor !
Ser coñecedor é ter coñecemento !
Coñecer é saber!
Saber é probar !Probar é sentir !Sentir é coñecer !
Só sentimos cando experimentásemos !
Só experimentamos se queremos !
Opción de liberdade de experimentando o que queremos !
Dereito , deber de ser respectado !
Non queremos , non sabemos !
Non sabemos non transformásemos !Coñecemento
adquirido !

Polos diversos eus do mundo!

Non sabes , queres probar pregunta a outro eu!

Elações tiran -se da experiencia do eu e de eles!

Hai cousas erróneas que á partida outros xa experimentaron !

E é de sentido común que non son boas !Sentido común sabedoría da vida!Sabedoría da vida!

Experiencias compartidas !

Coñecemento adquirido !A través da interacción , interactuar é tranformar !

O mundo é interacción !

O mundo somos nós!O mundo son eu , ti , nós , vós , eles!Compartir , amizade !

Amizade complicitade !

Valores compartidos !

O mesmo me en varios nós .A sociedade somos nós .Todos temos un amigo!Entre nós podemos actuar !

Ao actuar entre nós estamos a afectar ao el!

El o mundo!Asignación do mundo!Transformación !

Transformación novo eu , nós , eles , vós !Un novo mundo .Nova realidade .

desexo

Dáme un bico ... igual aqueles sabes ?!Dáme un bico oculto , como aqueles que surripiá- mos un ao outro cando o desexo crecía dáme un bico suave deses ti sabes !!Agarimoso doce a saber a ti !Douche un bico meu

insomnios

Non durmo , pois non quero durmir , quero si vivir .Velaquí un obstáculo que non me deixa durmir .Vou afrontalo lo con insomnio

Sombra lobo caricua o sombra lobo estaba perdido pero atopou .Protexido , pero só por opción .Alimenta a súa destreza de sólidos químicos e a impres- cindível H2O .Na pureza da propia shadow mergulla por aventuras e tiña un pouso , caricua o .Igual lobo estaba protexido , pero por actitude soa , mergullado na soidade aparente .Hoxe escribo con lobo caricua o afronta o seu mundo e interpreto -o.Amigo independente non vive sen a súa natureza salvaxe , pero caritativa dun verdadeiro novato da vida , embrión no caricua o onde me formei ten sangue de novo leal , honesto sobre todo unha natureza destemida , feroz na súa esencial pero leal e amigo e respectuoso do seu compañeiro e amigo .Polo tanto fiel compañeiro de viaxe e complicidades sempre interpretadas con cariño e silencio .Convivín un pouco suficiente para coñecer as shadows do caricua o streets and C^a .Pero vin coraxe no lobo e estableceu elo de correo confidente mudo e estatutario canto á súa liberdade .Se hai algo que o lobo tiña era liberdade , pero estaba só , só!E libre!Sombra lobo enerxía reluciente extra humana na súa forma de ser .Cos seus ladridos imposta a súa independencia selva- gem da súa natureza de xenes .Decidín compartir o seu bacallau espiritualmente e illadamente a consoada con lobo ou mellor sombra lobo caricua o que á vez libres en unísson frateralmente unidos por un só prato e respectiva bebida .Estamos sós por opción ?Claros son libres de pensar como nos forma natureza.Era prenda para min este Nadal o wolf caricua o , pero salvaxe por ambiente xenético innato tira- lle os

seus cromosomas para a sensación de estado de pureza libre na súa propia natureza .Enigmático canto ao modo de vida mais alimentado por sede de vivir e gozar o seu lado solitario pero libre de calquera restricción ou imposición .

Eu e sombra wolf somos friends pero incharacterístico na súa forma de actuar de forma non convencional da coacción doutros , somos libres pola nai natureza e así medran e induzimos aquilo que nos incorporan .Habana club está na esencia da tolemia da mesma sede de revolución e tomamos conta do noso ser , velaí un pacto libre pero solitario con colaboración de instinto canino .

Co debido respecto , permita- te ti e eu !Que pensas de min e eu de ti?Estou lle grata por me ler , quizais comprendi- do !

Pasando a parte das consideracións ya me leu xa tirou as súas elações como mínimo elocuentes presente desembrulhado á hora legal xa a misa do galo ou xogo do galo velaí o terrible question !?

Reflexión ao éxtase comunicativo intelixible ao mínimo e simple eco do silencio que nos afasta .Actos son palabras de dor mesmo nun sinxelo ardor de rexeitamento .Obstáculo intransponível fisicamente pero non pola química hormonal e espiritual do ser luminoso .Corpos celestes invaden connosco para o desabrochar do amor - perfecto .En busca do trébol do amor , pois a riqueza consiste na comprensión de seres multifacetados e sempre con algo que engadir a este punto de vista .Máis un engado , máis un aumento ese desexo de compaixón e de tenrura que nos exila á autoestima representativa nos medios sociais .Vista a perspectiva do eu uno e indivisible , non se alie- na calquera vontade por máis vontade que

xorden no círculo .Ese círculo de ouro , alianza de boa fe , e de fidelidade e respecto , sobre todo deber a , non existe .Somos puros e salvaxe no modo de actuar , e nada máis egoísta que o eu , que só por selo lo invade sempre o outro co seu punto de vista .Inflamada a mente susceptible dun simple enfrontamento de ideas , urge chamamento ao sentido común .Cando debemos ceder ou interpor o eu co outro .Nada máis banal que rexeitar o que non queremos , é doado .Amar e amar é si sentir o outro e non o eu .Actitude construtiva do elo entre nós seres , padece dunha harmonía que polo ser vivo conxuntamente con outros seres .Impreso no comportamento instintivo só pensamos no eu , despois no eu , e xa agora eu outra vez .Conflitos porque un é eu transformado eus e nunca se sabe ben cantos eus debemos soportar ata ceder ao outro .É unha especie de veña a nós que é sempre a abrir .Atención aos eu's propia que ser propio che mas- caras e que nivel de egoísmo estamos .Pois ben a armadura do eu un día ha de ser tan que- brada polo tu's que existen e que son eu's máis eu's que estalam a armadura .E despois como é estar fronte ao espello e ser só o que reflexionado que existe porque todo eu's foron que- brados pelo's eu's do mundo .Pois estivemos sós , e despois, cando quixemos ser solicitada tários só por mor do egoísmo de varios eu's contra eu's .Soidade esa palabra que moito amor - propio ten mais que non creou ningún amor do eu máis ti .Amor: eu e ti omnia vincit amor o amor vence todo.

Ai se ti soubeses e quixeses ai que ti sabes e nunca debes por esta ansiedade perdulária porque é saudade e é sería vés de alí para acá eu non vexo nin dá como sería perfecto sería un feito que ti viñeses e trouxesses nin traes nin apareces ó quedor querer e non poder pero ti podes nin querer eu quero o encontro nun punto é así a

vida moi colorida cores teño moitas que me poñen un pintas debías estar aquí preto de min non podo ver o xardín rosas florecen e caen pétalos brancos esvaecen saudade edeseño nunca só , sen despejo eu estou aquí ti estás alí e eu quería che aquí teus fermosos e castaños ollos son como olivas do mar que cando neles penso só a ti me fan lembrar acordei , espertei saín da escuridade sen saudade dei por min eenvolvín a paixón o desexo en todo o que vin e recordei bicos fortes , abrazos fortes todo o que dei , e recibín e non pedín xurdiu do renacer do ser , e non pedín para ser con amor sen dor vin , desexei , tiven e recordei todoo que me deron foi o único que puideron xa non insistía era dado amor , cariño , compaixón todo por paixón esa palabra que nunca di non a un corazón libre e hai espera de dar o que non se pide existe doazón é certo é dar , senpedir ou esixir se non escoita -se un non pezas , dá busca a pa e atopa o elixir o tesouro que non hai xeito , só un tesouro que non é ouro é amor duradeiro sabías ben o que eu quería pero eu non che dicía ti vichesque había algo profundo , algo que vía pero non traducía era un poder , sen ter era o nacer , sen ver creceu dentro de min para que lle gusta de min e para ti escribín , e non vin o que crecía dentro de min era amor , eraalgo que quería pero non tiña , pero desexaba feito amaba como gustaba de ver crecer tanto ao anoitecer todo a acontecer sen temer , sen tremar sen medo de adormecer a quentar a soidade como unha man baixo o corazón estabas alí , xunto á fiestra non che vinpero coñecín , sentín o perfume era dela un cheiro de sándalo e xasmín escoitei , pero non oín con todo entender estaba non alí e recoñecín onte era igual , pero hoxe foi diferente vin , cheirei e escoitei foi fronte a fronte sen igual , foi algoespecial doeu e érame esencial era respirar e inhalada respirei por ti, non te vin , non che sentín e non

foi o fin porque estabas alí , lonxe distante pero presente pedín a un monxe que mostrase a fronte , o futuro e supuxen que estabas alí ao fondo , no diálogo a ollar sen te ver, sen darche envolvín -te co aire levei -te ao mar dei -te a coñecer o cheiro da maresia do respirar húmido e alegría era o que vía ao mar , a area, o húmido , o aire e si o teu respirar .

Acendo aquel cigarro pensativo e gozo da harmonía entre o ser e obxecto pensante faime divagar entre liñas e flúe no pensamento ideas obxectivos e interaccións entre escritor e lector nunca lin de fío a pavio o que escribín , que raro, pero sei que alguénle por será que quere , será que alcanzan o que pretendo transmitir ou será algo vago o cigarro apagou -se e eu penso por min será ?! Non sei , pero escribo como forma de liberación espiritual e intelectual faime ben quero que quen me le quede contento e ben optei por outro xénero de escritura últimamente son máis concreto non tanto por luz e enerxía pero por amor e comprensión destinos , mente do amor vociferam as palabras cariñosas para alguén que lle gusta ler algo máis cariñoso , sensato e estou de brazos abertos ao amor , á confianza sen conflitos e sen querer ser ambivalente nas miñas palabras estou máis directo e concreto quero chegar ao sentimento ese sentimento que une o lector ao escritor afinidades tanto quero ser o que sempre fun espontáneo pero apelando a palabras amigas de concordancia entre as letras que se xuntan e forman frases sempre con conexión , e ben realistas espero palabras pensantes , frases meditativas Sentímolo se o fago pensar pero é bo pensarmos que sexa sobre o absurdo xa que é algo que hai só para dicir que tamén existo desta sinxela forma ou feitoio través dun vulgar filipe moura a todos os invulgares que me len pois non é vulgar tanta pachorra para ler o que escribo e eu

confeso ,leo pouco pero cando o fago tamén a min me fai pensar velaí o meu reto lean e continúen a ler e pensar .Fico agradecido e feliz máis que non sexa por pensar que alguén tamén pensa pensamentos !Quizais non sintas sento , como choiva sobre a pedra entra nos buratos da calzada están unidas baixo area e terra conexión dura e esixente non hai lugar , nin espazo nin unha pedra velaí unha relación eficaz pedra , terra , area andamos sobre elas así sonas relacións interacción entre pedras frías con ou sen area ou terra pero unidas pola man do albanel que as uniu e perfeccionou o amor debería sobre toda a terra ser unida como as pedras da calzada o albanel é o home que une varias pedras e non liga corazóns de pedra senón sentimentos moldáveis a calquera outra peza deberíamos ser un conxunto de pezas que en conxunto aguantaba calquera peso nin o desgaste dos tempos ousa destruír o paseo que pisamos así son as persoas sofren carga a máis pero se teñen unidas o impacto é menor xunta-te a outra peza con amor amor será a area e terra que nos une sen fragilidades , só desgaste minimizado se todas as pezas están xuntas e ben calcetadas o home perfecciona a súa propia pedra e súmase aos demais xuntos son forte e constitúen uncamiño afastado e sólido por todo o mundo é algo que nos une tipo lego velaí unha fortaleza inquebrantable todo unido e sen fallos cada pedra sofre o desgaste máis nada que area para as pór no sitio as pedras como os homes teñen tempo de vida como as pedras o home é substituído debido ao desgaste e tempo de vida hai pedras pequenas , grandes e así así unhas que encaixan por natureza outras que son necesarias lapidar así é o home sobre a terra vai -se moldeado ata encaixar no sitio correctovexan cun puzzle no que todas as pezas se encaixan así todas as persoas teñen un sitio e non son menos importantes que outras que será de un

puzzle sen pezas unha imaxe desvirtuada todos somos necesarios no mundo o planeta terra precisa de todos os homes emulleres ninguén é nada , todo ten unha forma forma de ser de estar e de conectarse ao outro velaí un enorme puzzle a terra onde habitamos e estamos conectados uns a outros sen saber pero todos desempeñamos un fin para o puzzle uns máis dereitos , outros tortospero é natural que todo se encaixe ao final queremos un camiño esa calzada é a harmonía entre os seres que todos cooperan para o mesmo fin o amor e conexión entre pares como podemos definirmo connosco se os outros non se mostran senten e non din a verdade sentir é existir é algo para compartir e se doe vivir tamén compartir costa senón porque non se resolve todo sen problemas porque si mente e somos disfrazados os sentimentos son a nosa cara o noso rostro e cando se gusta de alguén hai que mostrar a cara tale cal como é desculpen se estou como estou mais mostro como son e mostro a cara e a miña cara non se vende non por ser cara máis porque o diñeiro nunca me comprou nin quero estar á venda e moito menos mercar alguén pero unha cousa é certa son contra o euro a favor da cara non da coroa que din que compra todo porque eu non son rei e nin quero coroa quero si caras con sentimentos co sufrimentos porque se non sofre non existe e se non sofre vendeuse foi comprado é feliz porque ten diñeiro nunca vin a cara mostra todo e hai que cara de pau para asumir - mos o que somos porque non somos bos ninguén é bo o suficiente porque un día a coroa substituíu a cara e que sería da coroa sen cara a mesma dor o mesmo ardor era o amor a paixón era a nosa imaxinación a nosa transposición do imaxinario ao real eu son leal á paixón , ao amor ao ardor e ata na dor por ese teu esplendor existo e son actor no noso mundo es actriz de cine mudo

pero anos e paso é unha rodaxe de película romántico que entoa un cántico " velaí o noso ardor o amor sen dor " ti podías ser eu serei ti es entón somos estamos os dous miramos e vemos a mesma perspectiva mesmo rumbo mesmo futuro o noso recuncho o mesmo espazo cabe todo leva todo estou a proxectar a idealizar fin traballando polo mesmo camiño pola mesma vía respiro e suspiro ti sempre suspiras -te tiñas medo do futuro era duro verche sufrir sen doer pois non estabas ferida era a vida sabes que sieu non sei se si porque imaxino e a imaxinación non é fiable pero sei que si estamos xuntos mesmo separados basta estarmos aquí eu comunico ti respondes sei onde estás ti nunca sabes se eu estarei pero eu atópome aquí e alí estou sempre aí contigo eusigo sen saber porque só imaxino pero imaxino todo de bo sen fronteiras non hai barreiras son eu e ti nós os dous sempre por acá xuntos ou separados estamos conectados , eu teño de ti e ti de min ti ages eu reajo ti ris eu sorrío ti falaseu aprobo ti miras vexo ti reparas eu estou de acordo estamos sempre en sintonía como che quero como te quero só por un bico eu viaxo corro voo tropezo sempre pero non caio nin me aleijo ti es a cura ao meu desexo prometer que vou ao teu encontro edescubro todo e non sei nada pois xa tiña imaxinado como sería o futuro vin -che e sentín -te sentiches - me tamén porque leste o que escribín e que sentín foi quéroche preto sempre xunto a min supero o motín pero nonhai batalla desculpa a gralha ninguén ten culpa porque ti queres ver aínda sen ollar sei eu imaxino ti ves que é real a conquista imperial e non foi imaxinación foi golpe de vista sen enganação .

Nulidade ou cero velaí que ninguén saia do xogo cando alguén alcanza o que quere sente-se realizado temporalmente feliz pois a ambición é conquistar e a continuación máis conquistar tanto feliz por acadar

frustrado porque alcanzou e quere máis sempre máis calquera coisita por favor e xa agora estou feliz pero a continuación xa penso noutro desexo ora entón sr .Xenio concédame non tres desexos senón un Arem de desexos e xa agora sr .Xenio non desapareza apetece - me máis calquera peixe por detrás da beleza está o carácter esa forza que nos impulsa a seguir sempre un idealismo persoal e exequível tanto defende -se un ideal comportamental e social individualidade , meus caros esa diferenza que marca a actitude de actuare concretar segundo unha idea , un pensamento, unha forma de estar en conformidade tanto en busca de , ou chegando a orgullo esa forza da natureza que nos permite sermos quen somos seres únicos e xeradores da propia razón ao que calquera de nós aspira ser especial aionon te acredites un día xa peirao -te soportamos aturamos pero tamén amamos e loitamos de pé con fe caer sen querer ir caídas sen paracaídas todo desfeito en culpas sen escusa escusa e upa !Teu verde , o teu castaño teu encanto princesa a alma está acendida quéroche , como quen quere vivir , respirar alegre malmequer túas cores curan me as dores teu brillo é o meu fascinación teus fermosos e lindos cabelos baten alí crean elos entre a raíz do corazón para matar a soidade Congratulo-me con gratitude por esa paixón esa man ese toque , ese sorriso que me leva ao paraíso

Vinche mirei -te reparei mirei de novo volvín a reparar gustoume adorei amei foi un xesto de amar .

Estabas así así e dixeches que si para min vin que non era así pregunteille te como estabas e ti case choravas sentinme triste e ti pediches non quedes así como tu preguntei eu fica feliz que eu son como ti se un día te vexas perdida pensa en min como punto de partida pensa

que a vida é un mapa e que me atopas - te e eu dixen -te benvinda comeza aquí a xornada e que nada xa tes conta comigo e que me tes no teu agocho dámeun beijito e todo queda bonito .

Imaxinar sen crear escribir sen ler escoitar sen escoitar estudar sen decorar velaí un lema ten unha temática ver e sentir e deixar -se ir nas letras en palabras nas frases nos poemas comigo todo son temas hoxe síntome actual modernizado sen pasado aínda me lembra esquezo e fago todo de novo no presente sinto a comprensión a verdade sinto idade na cara ollo nos ollos e vexo -te e sen ironias ou demagogias estou espontáneo son factual puntual e actual hoxe foi así esquece iso fai así como sería se non houberese momento anteriorvén do interior ollo ao exterior recordo me existo e véxome no momento o instante xa fóra xa era queda -me mirar o presente encarar o momento o instante o acontecemento non de outrora pero o agora xurdía case emerxía aquela palabra do acto dunsó feito dun querer dunha vontade fin dun pracer só de escribir nada dicía pero correspondía á visión dese día e nacía a escrita a enerxía a alegría dun home que vive o seu día a día flota e case se desvanecer a augalímpida e serena que percorre a cara tenra son bágoas que corren no teu rostro de nena de muller de muller que ás veces se perde e non sabe ben o que quere pero anhela ser tan doce como cereixa son letras son palabras ás veces tan parvas outras tanclaras veñen do interior con fulgor non sei se fan furor pero sinto un ardor dunha ferida dunha ida dunha viaxe ao teu íntimo é unha viraxe un paso no teu mundo e vexo o con mirada profunda sei que sentes sei que temessei o que queres sei as túas ganas nesas tardes nesas noites de soidade existe paixón hai un desexo Fechas os ollos sentes temes queres e eu como penso no teu sorriso alegre e desexoso á espera de

alguén valente tiran rouban invaden pero non levan o eu que éteu noso soño o noso encontro na beira dun río eu sorrío ti brincas cunha pedra baixo a auga que se move e conmove a pedra é dura pero ti e a auga son puras amas das maiores tolemias se me sento reflexiono escribo entre liñas noimaxinario tipo peixe no acuario onde nada nada e nada mais non se cansa de respirar oxigenar a buscar a liberdade dun día nadar sen acuario que o prenda e entón si soñar ola vexo que aí estás pregunto como estás estou máis ou menos ti dis eu escoitoe penso no máis vexo os ais do teu menos vexo máis nunca de menos vin e sentín o que che preocupa e non desocupa a túa mente positiva e creativa pero nunca foi negativa foi construtiva tomo o café perdo a fe alguén me agarra sinto a garra queme protexe alguén que nunca me esquece e dime estás aí si quéroche feliz alegre e contento como toda a xente é o que desexo a esta poboación en evolución así hai paixón mirei fronte vin -che presente era encantador era maxia todo o quequería eras ti só ti só eu e ti como eramos felices eu miraba a choiva que caía e nos unía húmidos e namorados estivemos todos inundados por esas pingas de maxia e por todo o que transmitía era alegría sempre que sinto sempre que escribo é algo que vexoeu recordo e vexo -te sempre adiante no futuro e no presente quéroche para sempre sempre que penso vexo comigo embigo con embigo beizos con beizos corpo con corpo unidos máis que amigos sempre foi algo que vía e non dicía era algo quequería e sentía algo forte conexión sen aflición púñase na miña imaxinación era creación de algo fermoso en tons de amarelo como o sol que nunca se apaga e que irradia enerxía todo o día cando apago a luz queda escuro todo escuro entro nesa dimensión hai unha razón escuridade non hai motivación hai imaxinación da nada do baleiro do que non se ve todo proxéctase na

escuridade imaxina -se un muro derrúbase se obstáculos peores que tentáculos iníciase o espectáculo acendo a luz sobe o pano ata cando

Vou soñando pensas pero non pensas tal e cal nada é igual a mente pensa de xeito diferente de xente para xente ti pensas eu tamén ben! Pensamos e actuamos sempre únicos nun só ser a ocorrer como vexo a escuridade son un pasaxeiro non de amor lixeiro por canto estou enteiro sinto as partes do corpo adormecidas emocións rotas polo ton polo son que me di relax enfatizado e absorbido polo oído estou a reaparecernon a adormecer pero quizais sexa mellor esquecer algo para aliviar a tensión a pulsación estou parado atado reaxustado quizais sexa xa pasado liberado -me e estou tranquilo pero sempre hai solución para a cuestión non reajo senón actúo tomo conta da situación velaí unha boa ocasión para rematar a sofridão .

Penso soñei acordei vin -che en soño parecía un conto ti eras a que tiña máis encanto máis beleza aire de princesa eras a miña inspiración non era imaxinación era cabaleiro teu guerreiro por ti eu tiña calquera acción sen armadura a protexer o corazón estabas con sono abriste boca adormeces -te penso en ti a teu lado encostado deitado pedín un bico concedeste -lle un desexo desexei estar contigo dei comigo a soñar contigo vexo -te serena pétalos de azucena teu perfume seducir -me conduce -me ao teu encontro fico tonto atrapalhado estamos no teu tellado a ver estrelas respaldo me a ti e ata me perdín fas me sorrir fas me sentir é tan bo deixar-me ir alén non hai ninguén es tan amable unha entre máis de mil ou mellor máis infinito é tan bonito que sinto por ti máis é imposible sentir é deixar-me ir por ti pola túa maxia pola túa alegría .

Es un gordo es un bebé que xa anda en pé es tan querido es moi amigo quéroche comigo es divertido es o mellor es o maior es todo o que eu quería e desexaba un fillo bonito es moi cariñoso es moi sorrinte es unha simpatía esa maior alegría es o meu fillo es o meu mundo traquinas maroto neno es ti tiago meu filhote es o meu puto o meu neno xiro e porreiro es demasiado o día teu sorriso , a túa alegría son enerxías fascinantes de algo puro saltas o muro pulas apreto vallados -te de min por mor do doce vés e dás me a min o teu pudim es tan doce tan porreiro o día TAS sempre a sorrir e preparado para ir á rúa , ao xardín es un neno un maroto gusto de ti eti che gusta o meu quero que saibas que che quero sempre xunto a min

Viaxei baixo as nubes voei baixo os ceos estiven nos planetas en marte e en Júpiter en marte resolvín amarche e en Júpiter quixo -te ter velaí o meu ser voando de pluma de planeta en planeta había forza había enerxía había alegría era algo que transmitíaera o amor en forma de flor tiña a forza do sol movíase como o xirasol tiña vontade propia en busca incesante de algo escaldante era un soño era unha conquista era un obxectivo todo con paixón sen dimensión era grandioso era asombroso fin moi amoroso mirei polafiestra reparei no horizonte pasei os ollos polo monte mirei fronte vin a túa estrela era brillante cintilante levantei a mirada vin a lúa era miña e túa era paisaxe era unha viaxe eu vía -cha viaxar sobre a terra e baixo o mar acompañei -teviaxamos conquista -mos sobre a terra e baixo o mar era só o luar .

Saudade é querer é desexar é amar é pensar é sentir estou con saudades túas é querer ter -te aquí é desexar o encontro é amarche é pensar sempre en ti é sentir a túa presenza de menos é estar sen ti e pensar e querer e sentir-te e amarche sen verche e desexar -te cos 5

sentidos : visión que te ve sen estares , olfato sen te cheirar , audición oírte sen faceres ruído , padal Deliciosos- me sen te probar e tacto sen tetocar nada mellor para recordar e sentir a saudade.

Apetece crear algo pero é moi vago imaxinar crear e transformar escribir para alguén ler non sei o que mais sei por que pero falta inspiración teño de tomar unha posición para encarar esta situación de escribir e ter algo para ler comezo a pensar intentando me soltar vou desistir porque non é fácil conseguir .

Un día houbera para contar aventuras ou desventuras só nun día nin de 1 ano hoxe pasado 1 ano podo ver 50 días son 365 días ao ano 7 días por semana 24 horas do día queda aquí un bocadinho de 50 días de momentos por estes 365 por ano uns días da semana e uns minutos polos 60 24 horas veces en fin , viva o momento!

erer vencer sen temer era o luar xunto ao mar era o capitán tiña todo a man a bordo da viaxe xurdía a imaxe da batalla gañou era unha fazaña .

Se isto un día pasa -se ó que alegría , alguén diría peche as portas , abro fiestras e voo destemido baixo o paraíso hai quen faga xuízo inconscientemente me perpetúo ao acordo mutuo hai notas soltas , nun ambiente nun sitio moi quente hai lírios , hai malmequeresserá que queres hai terra mollada , húmida sobre o teito, unha lámpada ofuscada e desamparada segura -se aos filamentos da

razón sobre a tensión hai momentos árdulos mesmo difíciles pero ninguén pero aínda ninguén sabía o que un só entendía e entendía como estar só na multitude velaí un senón vivir sen existir e sobre todo moi querer vivir sorrín por momentos chorei por queixumes escribín o que non entendín mais sobre todo sentín vin todo e nada mirei porque entón chorei só porque me dei e nunca te deixei pero nada sei velaí o perfume que se expandía e acendía a acutilante dor da paixón era momento de dicir non só porque entón algo existía algo se movía sobre as veas corría o sangue por veces distante dun corazón que non bombea era só para ter idea como bate a paixón forte e potente mesmo na almadun indixente sobre todo era xente e tiña mente porque ten medo de algo que sente en fin hai sempre un fin e un comezo creo que merezo non é por min nin por ti é por tanto porque amamos e tamén rexeitamos algo que acaba algo que nace florece e medra o que todo un día existía e nun segundo desaparecía era así todo o que acontecía non só porque un quería vivir un día e máis un instante sempre inconstante sen ser moi importante era un momento era tempo nun contratempo era e deixaba de ser bastaba ás veces crer para renacer como puiden mirar e non imaxinar era a verdade en tenra idade o que é exacto demóstrase no acto dunha soa acción de conquistar un corazón froito da imaxinación era conexión sen nada nin ninguén dicir un non o que acontecía era algo que temía todo o que tremía non era en balde era como quen pasaba a man cun estropallo sempre hai alguén do lado do non pois entón hai que dicir si mesmo pensando no non isto non é ter razón pero o si é non e sempre así foi nunca querendo pero ás veces facendo un si transformado nun non velaí a sinceridade loita pola liberdade de actuar con verdade un non é non e un si porque non estou e non estou só por querer estar

vivo porque existo e xa estaba cando pensaba estar lendo para ampliar e escribir para durmir corría mentres andaba e estaba parado estaba en marcha froito do pensamento liberado e intelixente estaba atento ao movemento camiñaba e andaba só porque amaba estou mesmo non estando por ese mundo amando non creo en supersticións creo no home e as súas invencións cuestións suposicións imaxinacións ilusións sexa con ións ou protóns ata crean foguetões a luz está na enerxía e esta non se vía senón producía sen guía ía e conseguía era o home era tan vulgar era só imaxinar e crear sentira non o sexto sentido como se dicía pero era tan real que acontecíase sempre que quería .

Se vivíssemos por instantes por momentos , sexan eles elocuentes ou mesmo quentes , ninguén diría que amor era dor que doe imaxina o amor sen dor sexa para o que sexa hai que ardor con fulgor dun respirar máis longo que o poderías imaxinar a verdade está no amar e dar , mesmo sufrindo mesmo non vendo pero sobre todo sentir e inflixir dor ao amor mesmo non vendo , pero sobre todo con ganas protexer da dor o seu amor protección que crea relación benvida da emoción amor sen razón pois entón a dor vén do corazón no teu ollar vexo o mar que só por mirar fico a amar baten as pestanas na area enrólanse as bágoas nas ondas vexo un areal con cunchas tropezo nas estrelas un choro , un gran así se alimenta o meu corazón .

Se sufrín foi porque non vin ou non entendín o que vivín sorrín xirasol alegre -te e embelece cos feixes do sol libérase te e mostra a túa beleza que afogo que tolo medos todos teñen algo era algo que se movía eu non víacomo isto acontecía era un tormento por un longo tempo como podía afrontar un murmurio agora non riu

porque alguén viu un home que por momentos vacilou só porque mirou e alí deixou o que ninguén reparou porque se silenciou padeci de algo que vivín e sufrín como me sentína noite estaba xeadá eu regresaba por estrada con todo e con un nada un en ninguén xamais fora aló pero como alguén quedei lonxe en teus ollos vise seguro actuaba con claridade e tiña a destreza da tristeza agora que polo incerto non agias , eras incorrecto entón olhei ao teito e todo me parecía deserto ó que dor ó que visión triste e ansiosa cinta -me gloriosa na hora en que vou ao chan só porque cae e descendín na humildade de todo o que hai na humanidade o silencio a perturbadora voz do silencio inquietante de alguén que polo que non di se fai feliz acordei nun día no que perdía a min dicía que non era alegría o que sentía e todo nun só día mañá melloraría era o que quería só porque existe o home queda triste

Na escuridade da soidade estende a man non digas que non a un irmán xa non é en van tocar -te no corazón se só fose estar só non había dó

Nestas pedras me sento escribo para ti o que xamais esquezo o teu sorriso a túa compañía era algo que sempre sentía cando estaba só , de cando en cando pensaba en ti despois que ben me sentín só me lembrar de ti .

Sempre que soño acordo e ollo- me pregúntome se será aínda así como imaxinei ou penso ou se só viaxei o soño nada constrúe nada altera é unha percepción errónea por iso raramente soño é frustrante espertar e todo na mesma sen modificación, por fin soñarou non soñar todo queda igual .

Nun ambiente nocturno triste e misántropo silencioso e

calado moi taciturno existe porén unha estrela a brillar, un luar a iluminar mesmo no ámbito máis feroz e atroz hai esperanza alguén de confianza nun ser que nos anima e tira para arriba un amigo, un compañeiro mesmo certoen calquera momento sexa el o derradeiro alguén que nos mira con indiferenza sen crenza non mira con amor inflíxese connosco dor dalgún modo non cre no ser amigo e que mira só para o seu embigo tamén el un día sentirá a diferenza de quen é amigodo amigo e sente a crenza do amor mesmo na hora da dor o que un día o home ía ser ninguén podía dicir se dicían era sen saber porque o home fai sempre algo máis suceder estaba arraigado na súa forma de vivir , dende o momento de nacercrecer e ata por fin morrer todo o que o home fixo ninguén soubo antever e nin mesmo soubo por que o fixo isto é home e o seu ser .

Vin no teu ollar un certo brillo algo fixo lanzan foi intenso e tiña unha causa o de amar volvín mirar continuaba a brillar a mirada estaba me a conquistar brillaba como unha estrela cintilante e forte captou me a atención foi unha fermosa sensación a depaixón cando avistar onde quero estar quero que vaias comigo polo mesmo camiño queda escrito neste pergamiño que es o meu ombreiro amigo alguén con quen quero estar sempre e sempre estou a desexar aquel lugar que imos conquistar co noso luar e mesma estrela sempre a brillar.

Non entendo non entendo ou mesmo só non sei bastaba entender para entender a saber entón si podía argumentar quedaba ilustrado do sucedido estaba alén do que se pasou só quería saber onde comezou e finalmente acabou quero que saibas que a pesar de todo o que poida ocorrer cuxofinal non podo prever que non me vou esquecer de ti e que podes contar sempre co noso amor

en calquera situación xa que non é só paixón mirei na escuridade vin a profundidade da noite era tempo de relaxarse aumentar a música na radio e deixar-me levar a noite é compañeira podemos compartir as sensacións máis sensibles , pois ela garda ben os segredos gusto de lle chamar noite calada pois sempre ten bo oído pero pouco fala a pesar de sempre conivente e así fico contento .

Como vivir prisioneiro do mundo enteiro unha bafarada de liberdade para aliviar a ansiedade ese sentimento de prisión fai aumentar a tensión os nervios pestanejamos sen que outros vexan velaquí amarras que se soltan en nós que se desatan como é ser libre e natural a algo máis banal ou sensual nin eu imaxinaba como funcionaba era escribir e ter algo que imaxinaba e representaba o meu ser o vulgar estar o sentir e ver eu a escribir todo o que pasaba pola mente tiña pracer espero que ti ao ler igualmente .

Esa posición solitaria individual e sen destino esa desorientación que nos empuxa ao esquecemento á perda total do sentir respirar ao desexo de crer velaí o que cada un afronta ao vivir unha mirada un suspiro o fume do cigarro expande -se un bafo tras outro bafo ollo oreloxo os minutos pasan o cigarro queima lentamente por algo que busco incesantemente a partir deste momento outro bafo , unha palabra antes de pasar a hora espero que este vicio se vaia un día pasou aquel pase de maxia froito do esforzo da perseveranza da actitude positiva era algo de bo ou mesmo excepcional sería orixinal tal xurdise pola natureza do querer e ser mellor e máis que !Gañador e avassalador fin conquistador da madrugada na noite silenciosa todo na miña man sen un senón todo por ilusión coa seguinte condición ser feliz ou moi feliz só

porque quixo

E como todo parte de como sentimos as cousas hoxe neste día de calquera século estou predisposto á felicidade a vivir o que non vivín a escoitar o que non oín e estar onde non estiven pois ben renacer para vivir facer o vulgar en algo sutilmente usual xaestá presente no inconsciente algo que non nos mente vou adiante con certezas consciente de algo que realizo a diario vivir sempre coa crer todo o que imaxinamos é unha conquista do real somos escravos dalgún vicio ou algunha virtude podemos contorna lo e deixa -losalta corre voa nos sentidos da imaxinación deixa o corazón bater forte para dunha vez acadar a liberdade suprema dunha persoa que non se xulga polos seus actos selo é vivir libre .

Un día ía demasiado rápido despistei me quedei atrás logo recomecei co alento dun despiste e a confianza dunha recuperación insistín e vivín como se non houberse outra oportunidade dei un paso lento pero firme e convicto regresei á carreira máis tola do mundo acarreira chama-se vida era por ela que eu loitaba e alcanzaba a meta do ser feliz para estar ben posicionado na recta final ... vía que loitaba só hai que liberdade e esta é irmá da soidade pois ben sempre só partía destacado do primeiro e último lugar só é posible ser -se primeiro e último cando corremos soas este era o espírito de loita pero nunca estamos sós temos a vida por diante e iso é executar para vivir e ser primeiro sendo o último cando estamos a iniciar un ciclo é natural que partamos en último pero hai puntos onde somos gañadores é así a vida primeiro nun lugar e último noutro pero nunca deixar así non hai corredor na carreira da vida estamos sempre a gañar e ao mesmo tempo que perder e iso si é loitar e vencer na vida !

Impulsado polo ocio Meditei , equacionei e por fin tomei un partido unha acción sobre a inquietude o home pasa a ser infeliz cando non vive só cando non aguanta estar quieto é necesario ollar para a felicidade esta vén do interior porque se busca algo impacientemente benvida do exterior pois ben esa inquietude faise nos tristes aguantar a soidade e estar parado reforza connosco se conseguirse mos vivir con nós atinximos a plenitude feliz aquel que non busca nada porque se atopou non pensen nisto cunha forma autista de vivir pero a maior felicidade está dentro de nós .

6tar alí ... 6tar alí cando non pides ... 6tar alí cando non hai que ... 6tar alí cando queres ... 6tar alí mesmo non estando ... 6tar alí cando non me sentes ... 6tar alí cando mechamas ... 6tar alí cando pensas en min ... 6tar alí pro que der e viñer ... 6tar alí cando imaxinas ... 6tar alí mesmo non querendo ... 6tar alí só porque si ... 6tar alí cando meamas ... 6tar alí porque existes ... 6tar alí porque sonhas comigo ... 6tar alí estando acá ... 6tar alí sempre ... Que penso 6tar alí ...

Un día te vise , e ollase diría que rapaza moza interesante , tiñas algo no ollar brillante o sorriso alegre e escintilante eras unha muller para quen queira fermosa e sensual eras a tal que me seducía e que algunha vez quixo só polo que sentía gostas-te da maxia ?Era o meu día a día .

Un día imaxinei todo aquilo que só por ser , non sei que irei dicir para despois escribir era distinto era mesmo medonho aquel soño do ser e non saber o que ía ocorrer tente describir o que xamais vería terminara aquí unha viaxe sobre aquel mundo do silencio que existía e que alguén sufría creo que ninguén debía facer só por facer o que outros non fan pola falta de coraxe non actúan , pero saben como ignorar o benestar de alguén que non saben

mirar e ver deixar de fumar e pensar! Apago o cigarro ,
comeza o embate como cura do remanente desexo .

Vou escribir para exorcizar e crear . Pasan 2 minutos
comeza a verdade do escribir e ter algo máis que non
sexas ti . Sinto que non son capaz , por outra banda sinto
un guerreiro que ten máis certo , o conquistar . Son 16
minutos desde o borrar dun cigarro , crece o desexo de
reacendê -lo. Todo pasa , cando ti sentes o que pasa .

Estou a pensar por iso vas ter que esperar . Da debilidade
ao ímpeto desexo de vencer todo chegará como o
atardecer . Existo en permanente contacto co desexo
. Penso na media hora despois de hora pasada véxome e
síntome ao querer superar o tempo . A viaxar nos
segundos , nos minutos son como foguetes ao festexar
cada avance . Síntome levemente , a pensar en como será
o avance que eu alcanzo . Hai un retroceso pois hai un
cigarro acceso . Con 35 minutos velaí o acto que quero
anular .

Foi sen pensar , foi actuar de xeito mecánico e procesual .

Tiven este acceso durante un proceso de extinción da
situación .

Recoloco me en momentáneo , no espontáneo da creación
. Palabras, frases con acción e conexión . Oio na radio que
o plan quizais aborte , reflexiono e síntome cun norte
. Máis 45 minutos e velaí outro cigarro , penso , claro! Todo
pero case todo me fai pensar e iso hai que encarar .

É unha hora con resultado de 20 anos polos 30 que posúo
.

Como vivimos 66% da vida a pensar nos 100 % que os
33% nos poden dar . Estaba complicado , pero se explica .

Se realmente ambiciono teño loitar e estudar un medio para actuar

Non está fácil , dificilmente non volvo a fumar un " só " cigarro .Xorde a unha hora , e segui un traxecto que non ten proxecto .

É lóxico , vou fumar sobre a situación .A miña natureza tiña de conter pureza .

Pasaron 2 horas 03 minutos esfumacei e despois pensei .

Vou conseguir emerxer , algo vai sortir .Comecei por sorrir , por pensar que algo ía conseguir .

O máis fácil era desistir , pero eu ía insistir .

Fortaleci e só pensaba en dicir vencín .

Algo non natural era anormal .Como irei reflexionar , o mellor é tipo finxir durmir .

A vontade está a vir pero non vou fuxir .Estou sen luz , porén a enerxía nunca faltará .

Sinto un poder relampejante que nunca me ofuscará .Vou cambiar , desta non irei dubidar para todo transformar .

Vou e sei por vou .

Un cigarro tranquilo e banal , algo hesitantes que irritante .

Cando un día unha gaivota vir vou lle pedir que che traia de volta tiven o que non quixo cando nada quería todo perdín como sería eu sen ti envolvín a descrición nesa paixón tiña un amor xigante e sempre galopante cando pensaba en ti, vía o queperdín eu aquí , ti alí como eu quería ser un volcán como que axitase teu corazón ese amor xigante , sempre triunfante en calquera lado eu

sentía , un desexo profundo benvida do meu mundo sempre che quixen , máis aínda cando te ris a mirada da felicidade eramáis forte que toda a electricidade , por onde pasa toda a cadea que nos amarra e nunca nos separa nunca tiven intención dun embate fortuíto imaxinar a ponte baixo o río onde a calzada xa non significaba nada vin o vulto e corrín , e me escondínlin nun papel palabras doces como mel as letras non eran Tretas tiñan significado e estaban enterradas no pasado algo que o vento pensaba e sopraba aquel rostro pintado a pincel nun cadro mal amado eras ti aquela parte resultante da arte estabas pintada na pantalla , era atal eras ela .

O vulto

Fuxín , corrín pero agarroume e tiroume , levoume con el .

Maldito vulto que nin se ve pero que se propaga .El é o vulto irrecoñecíbel dunha experiencia de aparición feérica .Murmurou o vulto : estades medo de un home sen rostro !

Si - respondín con algún medo .Non temades porque eu só existo na presenza de luz .

Xa falei de luz e enerxía pero nunca dun home cuxa cara descoñezo e voluptuosamente aparece e corre fuxindo sen alcanzar o seu físico .

O vulto é un ser da escuridade que non vive sen luz .Estraño es unha sombra que che escondes na escuridade e no silencio .Pero xordes da luz e con ese sombreiro que ostentas sen cara, negro .Subo aos ceos , engrandeço co desvirtuamento do teu ollar e luz metamórfica .Xunto aos ceos río como ninguén , río con aire de sultán e de

acabrunhamento respondo coa velocidade dos ceos negros e densifico me ata a pinga de chuvia cristalina e acutilante .Pero para un home sen rostro a auga traspasa -me o corpo ea miña propia gabardine de vulto non ensopa .Pois está feita de sombra .Eses vultos do imaxinario foron recreados por min para a noite calada , escorrentar quen foxe da escuridade e busca luz .

Son unha sombra amiga do infortunio .

Todo o mal do vulto é non existir .

É unha aparición desaparecida .

O grito como unha forma de pracer vitalicio emerxe da alma turba ,

O sentido de protección aos demais e ao terrible zoar da alma .

O que se levanta non sempre cae pero sobe o embuste ó desaforo .

O que realmente se ve é a elevación e non a caída do precipicio .

Nas alturas das ondas , onde o verde xace e o azul se desbota .

Xorde o vermello como alerta dos principios dos outros .

O escuro , o sombrío , o frívolo non sempre está presente como que agudiza a desesperación dun berro estridente e silencioso .

Nas palabras remite ao encontro da maxia sobrenatural que implica paixón .

Sen un senón , letra a letra se constrúe un muro literario das palabras xorde un feito inevitable ... a onde escorre a

escrita e as bágoas dun contentamento inquebrantable cuxo ser non se opón , pero como que se revitaliza e xorde por un salto dexeo antártico que repele a propia maxia do ser entre os seres mirabolantes e como que se esvaín en lume ardente de desexo de pronunciar o hai moito anunciado .Escribe e traduce na alma o desafogo do servidor da creación .Por entre liñas e ditados velaí o que un pensa e outro comenta .

vertixe

Un inicio , un precipicio , porque o tempo non é efémero .A caída paralela dun mal comezo , arrefeço .En punta dos pés me equilibrio e dou un pulo , mergullo .Non me anulo , saltei e imaxinei a vertixe .Velozmente o corazón sobressalta , por algo que imaxino en viaxe .Na dianteira , vin a vida nun segundo ao desprazar sobre o aire .Era a caída libre esa caída do bater no chan ... polo alcatrán mollado que brilla na estrada respiro o aire fondo é gélido !O asfalto húmido sinto a auga fresca que brilla na escuridade lembra o ceo brillante e cintilante e era así aquel chan forte , fortemente ese impacto destruíría o que viría .O reloxo parou e inmortalizado o momento do seu pensamento .En velocidade superior ao vento viña en pirueta e enrolando -se en si mesmo deu a volta e subiu , subiu , volveu ao momento anterior para non haber posterior chamo-lle por iso a elevación da caída en que caeu subindo vertixinosamente .

O orgullo do sentir o vexo como o outro sufriu alguén que sentiu e que nunca o outro viu na pel dos demais espero que nunca sofraís elévase o espírito da axuda e entreaajuda polos camiños hai pedras son eses obstáculos que levantan orgullos nace así enmin crenza porque ao mundo vin para loitar até o final e velar por ti e en fin estar e ir ao fondo coñecer o outro e ao seu mundo a

esgrima na arte de esgrimir hai golpes a inflixir todo pasa por un sentir dunha golpeada pola punta da espada a loita dun sufrir sen querer , que transmite potencia de gañar e ter velaí que brilla o ser o gañador e perdedor ao caer , sente a dor pero ergue-se e vence -se é un loitador que vence a dor imaxina -se no alto do último acto e albisca -se a gloria do vencedor e vencido todo que loitan merecen a anhelada vitoria .

aquela mañá

Era un amencer frívolo e angustiante a bágoa non moi afastado dun choro desmedido que tiña sentido na cara humedecida mañá amanhecida xa a noite había antecedido tiña transcorrido o tempo xurdía un queixume e dicía para estar atento ao sol que viría e que evaporava a bágoa que escorria e o mundo coas nubes dicían sorría simple asombrado resolvín me a decidir polo que habería de vir ía controlar e esta verdadeiramente examinar a decisión estaba tomada non xurdía da nada ía conseguir emerxer do fondo do sentimento que estaba a sentir o momento de hábitos piques desde coraxe e perseveranza alimentábase a esperanza ao abismo clarificava -se e do neboeiro e vento traizoeiro xurdía a vontade de conquistar algo que ía alcanzar .

A sorte íase lanzarse tempo de amar o eu e progresar nas loitas e batallas sen fallos era tiro certo para os días seguintes acertei o punteiro lin as horas , minutos e segundos e libereime me , como por maxia era o que nese día vía alegre e contento máis que moita xente era diferente viña da mente certamente ía ocorrer ía surtir simplemente .

A tea

Mirei serio o que me rodea vin a paisaxe e non é fea mirei

para a sociedade vin unha tea onde todo pero todo ten conexión e imaxinei a araña era unha trama un verdadeiro drama da morte era a visita da araña ea tea era para ela unha especie de cea a araña levaba quen máis sufría e menos tecía picaba a xente e como que as adormecía esa devoradora calhar a todos un día soñei que quen morría na súa tea era a araña fea morte deixara de existir e a mortalidade ía sucumbir ese erao soño de ser inmortal sen medo da tea , da araña e da vida todos sucumbimos pero cabe connosco a nós formar a tea e se é posible sermos bos para a vida non queda feo ter ganas de vivir e non mirar a araña como o fin perosi un final dun ciclo dunha sociedade / tea que está sempre en construción a construción da tea era evolución e á araña non hai solución queda a tea , a araña fea e a miña imaxinación .

Luces café entre o cigarro mal apagado e café torrado fico presente neste espazo é un lugar aireador e ben frecuentado onde a xente xorden de calquera lado véxome no futuro a crear un lazo neste espazo onde vou escribir e ter que logo un obxectivo que espero acadar aquí a uns 2.000 horas das cales aproximadamente unha por día dedico -me neste espazo máis concretamente chamado luces café onde espero iluminar entre liñas o meu día a día sinto enerxía relaxante nin que sexa por instante vou manter un proceso diariode escribir constante crear , divagar , pensar e escribir é algo que considero excitante e desafiante ao mar imaxino me entre mares no fondo do meu mundo hai vida!Mergullo no océano da escrita onde vexo pintura que escorre a crear entre liñas bonitas textos , frases , poemas ou mesmo simples reflexións sen grandes atencións ou precipitacións , incluso tensións existe si intencións no meu océano caza-se letras con arpóns para acadar o fondo os corazóns que

senten diversa emocións , sensacións pero o que importa é mergullo no noso mar e sobre todo amar polos diversos mares .

Lanternas acendo a lanterna do poder á enerxía velaquí borra o baleiro iluminado , con sensación de recheo esperta en min un desexo sen fin resulta que a chama luminosa ilumina unha tarde que pasa vagarosa , moi preguiceira é un leve esperta dun brillante ollar e comoque nace un conquistar na presenza dun saber estar exhalando un denso perfume , intenso e contagiante velaí un olor que se sente pracer ao inhalada e como é bo todos os días respirar nunca o mesmo aire sorriso sorriso non sempre teño mais que che fai fermos sorriso discreto íntimo , sinal de alegría e de mimo como que un fascinación unha alegría intemporal moi natural e relaxado cando sorrís sensatamente bate en min un brillo que astucia non mente e cando me toca é estonteante diferente fico levemente profundamente pensando durante un instante como a felicidade xorde na realidade da dualidade dun alegre sorriso a un mirar con moito brillo como teño por veces vivido .

Fado un fado un destino que marca a saudade sen idade afastada ao deserto pero moi preto da sede de te ver ao desexo dun querer só a ti pertencer o sentir nin todo o que sinto escribo pero sinto o que escribo .

Velaquí dunha forma sinxela , pero non diminuta o que o meu corazón escoita palabra ao vento ao vento incumbisse te levar unhas palabras escribía coa choiva que cun postal te diría nel faría un deseño do sol cos seus raios e tediría que es a miña enerxía e que por ti o meu sol ha sempre brillar mesmo nos días en que nevar era este o pensar que o vento ía sempre golpe .

Pensar , reflexionar e actuar ou non actuar non se expresa sente -se e como é difícil sentir e non expresar a tal ás veces basta só existir porén reflexionar antes de reaccionar como que un sentir procesar e finxir como que un control do pensamento actuar ou nonactuar de inmediato velaí o máis sensato entón o finxir .

É un sentir despois de reflexionar entón si un reaccionar que podemos non sentir tamén podemos non reaccionar ás veces por silenciar un pensar e só queda pola presenza que significa o estar .

O obstáculo non será o obstáculo o propio espectáculo vencer sen temer por veces sentimos un doer pero interesa é vivir e loitar para desenvolver por veces isto é crecer e aprender na loita pola vida temos sempre que reaccionar á perda , ao infortunio vencer os obstáculos éa maximización do eu no superar está o pracer máximo de conquistar e dar a nós o debido valor de nos superar e gañar valor en aprender das derrotas e por fin vencer está a esencia do vivir .

Turbilhão marítimo a auga enrolando no mar , a area a xirar pinga a pinga gran a gran unha brisa rolando no chan , Agarro cunha man as pingas do océano con outra a area da paisaxe do mar é unha inmensidade mergullado na man solta -se ,libérase se expande -se unha sensación de quen tiña todo en mans porén non todo se ten nin todo se alcanza por veces escápase entre mans o que gardamos no corazón e sentimos nas mans todo ten unha emoción e un senón que emerxe formando unturbilhão .

Non é que o que che conte sexa verdade , pero non é mentira absoluta !

A dor flamejante dunha perda .Onde , pero onde estás?O

que fixen ?

Non soñei , pois estou esperto esperando .

Virás , me salvarás deste murmurio que me tiritita , me desfai , me rompe e corrompe e di que non estás !Onde estou , quero máis , non podo aguantar o só estar e respirar .

Camiño polas fronteiras e velaí algo que non me deixa avanzar .

Porque recuar e volvo onde nin sequera estou ou penso estar .

Quero fuxir , ancho o cigarro , embate nas pedras e fulmina .

O meu corazón é como este cigarro que se apaga ata o desexo de se reavivou serás a que me aperta e nun nó se desata .Porque non quero , non quero máis ser un fío solto que se amarra , chega de apertas .

Non quero ser o que dis ou din de min , quero ser o que sinto .

Ese nó cego , non ve que estrangula e aperta e destrúe .

Esa amarra vai -se esnaquizar .

Todo volve ao nulo .Quero ser só o 0 sen seguimento calquera lóxico , non quero ser positivo nin negativo , pero ti insistes que teña que facer e acontecer .

Déixame .

Porque choro ?

Non sei , pero a bágoa sabes sempre porque cae e se solta , sei tamén porque ás veces caio nos erros do outro

e xa me préndoo sen soltar .

Quero chorar , quero me soltar .Esa amargura do sentir que me deixa cun frío quente do cal tremo , pero paga a pena chorar , e rir e sentir .O fin se encargará do término a que chega unha bágoa non despejada pero sempre á espreita e escorre na cara a bágoa da indiferenza .

Estaba pensando , como es .Tan banal , tan igual o que se pensa , es un estándar .

Eu non quero saber o que conto , quero si ver o que non me podes dar e que eu teño non es ti .

Quero -me a min .A ti quéroche como sempre fuches , o que pensaba era o que eras , ou cando non eras , facías -te como facer .

Eu son eu .

Non sei como empecei esta historia creo que a poucos vai acadar , pero tampouco teño arco nin tiro , moito menos de destino.

Non teño obxectivo de acadar , non quero facer pon- taria sequera , sinto que o que atinjo é a min propio , a frecha está cravada no corazón , polo que a miña dor .Un corazón solitario , marcado por un golpe que non o revitaliza , a dor é moi forte pola vontade de bombear .

Non son libre .Nunca serei totalmente libre , amo a miña liberdade , pero síntome amarre por que ten amor por min .

Porque me aman ?

Será que aman .Queren ser libres e presos a alguén .Quero me sentir só e desapercibido .

Non quero entender nada , non quero pensar en nada ,

porque me invades , quero distancia do que se achega.
Non quero amor que din ser liberdade .Só quero soltar o
que hai en min .
A angustia , a perda .Estaba e xa non está .
Vin no momento sen sentir que partiu .
Esta natureza de facer e desfacer e máis , de dicir - mos o
que imos facer .
Non quero facer nada , non quero ir lonxe , quero ir indo
onde non chego .
Partirei e nada levarei .
Non choro , non río , non penso , non ollo e por sentir non
estou morto .
Que traxedia !
Vou e teño que ir , un día tamén irei sucumbir .
¿Por que?Si, pregunto por que isto , por que aquilo , pero
non quero pensar o que xa foi transmitido .
Non quero loitar , non quero ser tanto como alguén que
nunca foi .
A voz atormenta quen se lamenta .
Agarde .
Vou viaxar , vou e veño pacientemente .
Que podo dicir , que non teño , non teño moita cousa e
outra tanta me falta .
Invádeme o ser que me di non quero máis .Non quero .
Non quero volver atrás, quero estar aquí cando a música

toca e vento sopra .

Non quero ser o demo , non quero ser anxo , non quero o ceo nin inferno .Quero a terra onde todo existe .

Non quero partir , quero estar onde estou , non quero todo o que hai , só me un espazo para respirar e nel pensar .

Imaxinar e crear a miña propia existencia .

Só quero aire para respirar .Quero me solto como o aire que vento .

Estaba escribindo o que despois lendo pode translucir o que o meu ser quere transmitir .

Sei que non é doado .Creo que moito non vai ser dito , moi tamén será o que non vai ser entendido .

Rexeito .

Veemente quero rexeitar o que me empobrece .

As cousas banais non teñen lugar no corazón hai moita emoción .

O que vemos cun simple ollar pode connosco marcar o corazón .

El non aguanta , el , non quere ver , pero sente que os seus ollos ven .

Nunca abras a mirada do corazón xa que é posible que non máis ver e queda a sufrir .

Estou aquí .

Ves me ?Creo que non!Consegues sentir -me ?Tamén creo que non!O que ves en min ?

Hum , quedei aquí para que non che esquecesses de min , non soporto non te ter , pois o que nos une ás veces nos separa , porén dígoche estou aquí .

Non vou finxir

Vou escribir e deixar fluír .

O que quero escribir é sen dúbida unha bágoa .

Como escribín unha bágoa como ela é , triste , só , húmida , solta .

Déixame limpar o teu pranto , a túa dor , a túa tristeza , a túa soidade , ese afogo que é estar só .

Déixame lamber as túas bágoas , quero beber esa dor que sentes

Só , só.Comigo , este son eu , só eu !

Como son?Son só eu .

O sentimento se expande á dor verdadeiramente senti- da .

Como é sentir que somos nós .Pensar no que é ir alén do

que vén do exterior .

Volto para dentro sei que existo , para existir para os outros basta ollar para nós , pero nunca verán o mesmo eu que páxinas soltas , follas soltas , frases soltas , páxinas soltas , follas soltas , frases soltas , quero que todo se solte , non querogardar nada , quero baleirar - me, só así evouirei , que todo o que escribo , todo se evaporize , esvaísse na letra a dor de máis dunha frase , cada palabra súa dor , quero escribir para me liberar .Non quero sufrir .

Un día a mañá , o aire fresco da mañá , ruidosa tamén .Quero a noite , a noite calada , onde vexo na escuridade a luz que traes contigo .

Imos unir o silencio ea escuridade .

Imos facer luz ao apagón .Versos , cantos, encantos , maxias , poemas , frases .

Quero ser a túa luz na noite escura .

Como me deixei ir nos recantos das profundas mareas tocan alto as arpas da serea .Quero ir e ollar para ti , sen che dicir o que che vou escribir .

Para nunca te esquecer .

Nada!Quería nada ,

O obxectivo destas palabras é nulo .Non quero que leas , tampouco máis quero escribir o que un día che quero dicir.

Pero agora só quería un pouco de nada .

Non sei se vas ler , e moito menos comprender o que teño para che contar .

O que quero que percebas e entendas é que contas , si contas para min e que podes contar comigo .Pero non conto a ninguén .

Vou esperar que a morte me fenda .

A morte ?A morte non existe !

E esta está sempre presente .Non teño medo da morte senón te perder .

Non que algo me doía , pero o sufrir ter e non ter é a diferenza do ser , como pode isto ser así ?

Eu non quero nada , pois pouco e do moito nada quero , nada quero repito , tiven todo cando non sabía e agora que sei que hai nada quero , ao rexeitar o que hai e non hai , ficarei libre , libre de todo o que meamarra e voume soltar da amargura , que é ter .

Basta , quero só ser!

Podo ser só eu ?Si eu e máis nada , que este nada tampouco quero ." Intemporal "

Bateu , e volveu a bater incesantemente batía cun fluxo sen precedentes dunha anomalía ou ferida entón un día abriu non máis volvendo a facelo era o abrir e nun intre o pechar como hei-de pronuncia , era meu , sempre meu mais nofin teu el , ti e eu nunha palabra entón o corazón!
A profundidade tristeza do ser

É non se coñecer estar atento e aprender a vivir co seu íntimo velaquí o abismo é ínfimo ter e pertencer é algo que sempre se desvanece como que no abdicar , está sen desgana en esencia do querer só ser é a partir do propio euque se consegue no fondo ver o noso interior e aí vemos que , non hai nada tan inferior como manifestarse superior velaí un manifesto pensar , que non deixo de

expresar canto máis fondo é o nivel no que nos poñemos mellor veremos como o ser superior ,é cada vez máis preto do infinitésimo saber sempre utópico velaí que o ser nace , vive e aprende e cando realmente se dá conta sabe ben , que moito se afastou do coñecer todo e ao seu propio ser o que cambiou?

Todo o meu mundo mudo !¿Por que?

Porque estou disposto a cambiar e encarar todo pero case todo vindo do meu mundo o meu mudo mundo?É o intelecto que me di para actuar do xeito máis correcto ! Imaxina ?!Nunha dimensión da estratosfera , sen límites de expansión entra a desilusión da máxica intemporalmente dispoñible ao nivel da propia ilusión sempre coa tenebrosa aparición da verdadeira ilusión da palabra xa pronunciada desilusión ;gera- Dora de conflitos íntimos da simple agonía que vence calquera harmonía .

Enigmático , profundo e sensible velaí a enerxía non vinculante da letra máis letras ou moita letra pouca palabra .

Velaquí un menir que se vai sedimentando e coa escrita moito en pouco queda dita.

En balde , cousas che xurdirán moitas serán as que che deixarán , outras non supoñen .Para che dicir que as maiores serán para un loitador valentão , pero te " uso " que poucas supoñen , pero aquelas dentro do ínfimo interior veñen o valor que só ti podes obter .Vivir , crecer , aprender , e no fondo sempre o utópico pouco saber .

Velaquí un día a un aos poucos , querer só máis un aprender que a escrita foi para unificar o coñecedor do coñecemento vulgar do coñecemento científico , que ambas se explican só coa profunda sapiencia que é ler +

Vou comezar por onde quero acabar .

O fume expande-se polo interior do meu cuarto .Polo meu interior tamén , este está violado .Quero romper contigo e cos demais .

Vou conseguir ?

Forza , forza e forza que me persegue e me di para avanzar sen medo !

Vas acabar antes dos meus días .

Todo o exterior vou rexeitar , como me vou sentir ... non sei , pero aquí vou deixar a miña pequena historia está nesta páxina , suscitou lle curiosidade a miña pequena historia .

Que lle vou contar nestas páxinas será para min atopar o verdadeiro ser que habita en min , sen mundo exterior .

Como isto é posible , veremos como vou describir a miña historia .

Para xa non avance , de feito recuar listo para avanzar .O fume segue impregnar este espazo .

Esta historia comeza por onde vai acabar .

O que lle quero contar é a loita contra todo.Imos ver se podo chegar ao fin e dicir teño todo e nada quixo , como maximización do eu interior .

Xa chegou aquí , en breves instantes igualei en cigarros o número de páxinas polas que le .

Imos avanzar coa loita , esta terá a duración do tempo que

Sopra nas horas , nos minutos , nos segundos .Acabou!

Vou comezar por onde acaba .

Estou listo este fume traspasa a fiestra e libera -se no ar ,
quero ser este fume que só existe atmosférica .

Só quero respirar o aire

Quero flotar e imaxinar o que aquí vou contar .Fago o que
non quero facer , comezo acabando por cometer sempre
os mesmos erros .

A batalla , está lonxe de ser trabada .

O que lle quero transmitir é sentimentos , situacións e
conflitos .

E aloita está vencer o ser que fun .Quero ser o outro , o
vulto que me persegue .

A miña propia conciencia que me aviso e me di : emerxe ,
vence -te

Aquí estou eu parado , pero en loita contra o movemento
que persigo .

Vulto meu , ven ao meu eu .Libérase te , expande -te ,
déixame ser como ti a través de min .

Comezou o que vou ser .Cales as dúbidas , avanzar sen
recuar , velaí un vulto que me persegue .

Fai , acontece e volve renacer para vivir e sentir .Sen
demagogias e ilusións , vive o que non consegues ver .

Pois só así irás progresar , érguete e di .

Quero ser o que son , eu son eu .

O ser que fun e o vulto que serei .

Eu serei como imaxino .Ao que me persegue vou dicirlle

avanza .

Afronta -me e me liberarei .Finalmente aínda está para comezar .

Todo o que penso .Coidado con ese ser que te persegue e ao fin ao cabo é o teu amigo .

Non máis lamento por este momento .Chegou o fin do tormento , el tocou -me e me murmurou: estás aí?

É chegado a fin do principio que aquí irei informar .

Para xa digo: basta , veñen ata min e incorpora -me ata a vitoria .

Vulto en min che transformas -te .Posuín -me!

Serás por última vez o meu cheiro .Si, vas partir .

Non me mostro triste coa túa partida .De feito estou desexoso da túa ida .

Ide así como viñeches , parte como chegaches .Non che quero , máis es un infortunio desmedido .A túa presenza é unha afronta .

Sei que por ti, nunca gañei , só perdín .

Es como fume de cigarro amiga da enfermidade .

Parte e vai , vai indo que á chegada non vou alí estar .Como che dixen , emano ao teu cheiro que só por ires ... Gañou outro sabor e perfume .

Quizais ti non saibas , nin teñas presente o que provocas -te .

Desde que me lembra coñezo -vos a uns anos .Suficiente para que agora aquí xace a vontade de continuar convosco .

Vou carpir no pensamento inicialmente a túa presenza , pero , auspicio por males menores .

Es obxecto e creo a nosa conexión , porén pracer funesto e ilusorio para condicións de vida un pouco débiles .Ouso pola privación .Pois só así ser lixeiro e natural , polo que me alimenta .

Fresco , sereno , quente e armonioso será a compensación

Natural do vento que corre como o tempo sempre en sentido co seu norte .As correntes de aire bafejado contra nós serán tormentas que nos enfrontan , nada máis natural que o fume do propio aire .

En que atopamos na natureza exterior como interior a harmonía do ser libre de cadeas .

Florece , crece e sedimenta a propia raíz da liberación .Vontade de non dubidosa do noso encontro é a propia rosa dos tempos das areas desérticas que van firmando a razón .O ir-se liberando da foto vulgo humano , ata a excentricidade da íntima relación que nos afasta .Somos diferentes , eu son natural e orgánico ti es artificial e sintético e de aí que non exprimas sen min .Sen o acto que vou neutralizar , vas facerme feliz .

Vou abrir a porta para que veñas falar comigo .Pero vou deixa -la entreaberta para saíres logo .Vulto estás ao tanto da túa propagación , consumes me a paciencia da intranquilidade .Es e serás de pouco moita importancia .

Todos temos esas fases estúpidas , normalmente é en neno .

Pero se nos din en adultos para liberar o neno que temos en nós , de aí que tamén tiveren contigo unha mala etapa

.Vou volver á tranquilidade paciente .

Podes ir que eu tranco a porta .Sei ben porque viñeches ,
pero tamén sei a onde te diriges .

O abismo é ancho , máis ancho o pensamento te soltar.

Foxe sen min , enclausura -te e explota .Dende o primeiro
día que a túa palabra foi a miña frase , pero non contes
comigo cando a próxima me dixeres , ola , estou aquí ,
porén certamente a túa viaxe será o regreso á realidade
dura pero harmoniosa para que nela se quere deixar
invadir ,o que temos o que buscamos ?Tan só unha
palabra túa , que é adeus .

E viñeches indo , lonxe partindo ...

Foi a última vez ... saudade chegando ao partir .A bágoa
caeu e apagou o berro .

A corda que me aperta , non é o mesmo que me sufocar
.O nó da gorxa , presa polos pelos .

Estrangulas a mente e sufocas conciencia .

Que proporcionas é unha morte lenta do rejuvenescer e
camiñando deste xeito e falar como fixemos .Xamais pode
borrar a dor acutilante que dun só golpe laminado corta o
estridente vivir .

No alto da memoria o golpe dilacerante e fantasmagórico
.Era a túa presenza dicotômica entre estar e non estar .A
vida percorrida en momentos fotográficos que todo
almacena e nun intre se botan .Porque vives en min fóra
de min .Borra o teu destino e vive a fracción.

Ese sentir intemporal alastra momento seguintes .Como
voar sen saír do lugar .

Ese instante que non para porque respiras e nunca

consegues deixar , o que te fai respirar .

Vivir é tan forte como o impulso de respirar .Porén só respirar non é vivir .

Cando deixas -te de vivir non paraste de respirar .

De aí que o que o que nos xorde é unha imaxe desamparada .

Sen límites nin consecuencias , á seguinte etapa .Ese que nos emerxe do ser outro cada instante varrer connosco o que realmente somos , esa ilusión do precipicio é autoflaxelación de vivir mentres estamos vivos , o que nos move é esa natureza que nos envolve e constantemente só nos distrae , quero dicir que todaa absorción do momento é mera- mente ilusoria xa que a natureza reflicte todas as molduras de forma aleatoria e superlativamente superior a cada instante do movemento humano .

Todo o que xorde arredor do vulto do eu é exterior que engrandece o interior , porén captar só a sensación da distracción é un ser maior que nos move a nai - natureza .Se en calquera momento , virtuoso , contradictorio te invade é asimilado no instante da mente esas entradas non conseguen equivaler ao aprendizaxe e de saída de calquera impulso .

Menos mal que xordes , do inmenso e distante pensamento .

Quere falar ... Ti decides , sempre manobraste .

Invertendo os papeis di calando -te .

O voo dunha palabra é un acto .Como ignorar -te e levarche a partir .

Ti aí estás voando na sombra do vento .Porque te escondes , aparecendo cando así o queres .

Non ves?

Ocúpase te doutro , terás outro amigo que non o teu simple infortunio .

Todo emerxe vaporizando -se .

Foi así , que contando ata dez , entender o que o vislumbramento do momento instantáneas da xanela do futuro se ía abrir e ver só o último fume que se expande e como que o clic do futuro se fai grande e amplo .

Copyright Filipe Sá Moura © 2009